לציונות–לסוציאליזם–לאחוַת עמים

על המשמר

יום ד', י' באייר תשמ"ח, 27 באפריל 1988 / שנת מ"ח מס' 13634 / המחיר 1.30 ש"ח כולל מע"מ

אש"ף יפתח את משרדיו בדמשק

רויטר, סי"צ

דמשק.— אש"ף יפתח בקרוב מחדש את משרדיו בדמשק — הודיע אתמול ראש המחלקה המדינית של הארגון, פרוק קאדומי.

„ערפאת יבקר מעתה לעתים קרובות בדמשק, משרדי אש"ף ייפתחו מחדש, והנוכחות הפלשתינית תשוב במלואה לסוריה", הוסיף קאדומי.

כאשר נשאל אם גם לוחמי אש"ף ישובו לסוריה כתוצאה מן ההתקרבות החדשה, השיב קאדומי: „פריסת לוחמינו קשורה לתוכנית איסטרטגית, שאותה אנו שומרים בסוד". הוא הוסיף, כי ייעשו מאמצים לאחד את כל הפלגים הפלשתינים לארגון אחד.

מג"ד וגשש ב„גבעתי" נהרגו בהיתקלות ליד הר דב — כוח צה"ל הרג שלושה מחבלים

הרוגי צה"ל: סגן־אלוף שמואל אדיב וסמל וחשי רמזי – הלוויותיהם ייערכו היום ● היה זה ניסיון החדירה השלישי שסיכלו חיילי היחידה באיזור כשמפקדם – שמואל אדיב שנפל בקרב אתמול – מנהיג את הכוח המסתער ● שני חיילים נפצעו, אחד מהם קשה ● שלושה אירגוני מחבלים, של חוואתמה, ג'ורג' חבש וטלעת יעקוב, נטלו אחריות לפיגוע

יהודה צור

מפקד גדוד „גבעתי", סגן־אלוף שמואל אדיב, וגשש ביחידה, סמל וחשי רמזי, נהרגו אתמול לפנות בוקר בהיתקלות עם חוליית מחבלים במורדות המערבים של הר דב. עוד שני חיילים נפצעו, אחד מהם קשה. ההיתקלות היתה סמוך למקום, שבו ארעה תקרית דומה לפני כשבועיים. גם אז הוליך מפקד הגדוד את אנשיו בקרב. בהיתקלות נהרגו כל שלושת המחבלים.

(סוף בעמוד 2)

הספיק לקרוא „קדימה הסתער"

אבי בניהו כתבנו הצבאי

מאז הגיע מרצועת עזה אל גבול הצפון ביחד עם הגדוד עליו פיקד הספיק כבר המג"ד סא"ל שמואל אדיב להסתער ולחסל שתי חוליות מחבלים על הגדר בגבול הצפון.

לאחר כל היתקלות כזו היה מכנס המג"ד את לוחמיו ומדבר איתם על החשיבות של ההתכוננות לקראת המיפגש הבא. אתמול בבוקר, עת שעמד בראש הכוח שניתקל במחבלים באזור הר דב הספיק סא"ל שמואל לקרוא „קדימה הסתער", חטף צרור יריות ממרחק של מטרים ספורים, ונפל פצוע וכעבור זמן קצר ניפטר.

סא"ל שמואל אדיב בן 29 במותו הותיר אחריו אישה ושני ילדים. הלוויתו תתקיים היום אחה"צ בבית הקברות במגדיאל. אחיו הגדול של שמואל משרת אף הוא בצבא הקבע כקצין בדרגה בכירה.

מבכירי המפקדים

שמואליק כפי שקראו לו כולם היה מבכירי המפקדים של חטיבת גבעתי והגיע לתפקיד מפקד הגדוד לאחר שצמח בחטיבה במגוון תפקידים מאז הוקמה מחדש לפני מספר שנים. עובדת היותו מותיקי החטיבה הפכה אותו למודל חיקוי ולממסד נערץ בעיני חייליו חובשי הכומתה הסגולה. את תפקיד המג"ד קיבל לפני כשנה אולם רק ביום העצמאות האחרון הוענקו לו דרגות סא"ל אותם לא הספיק לענוד זמן רב.

מאז הוקמה מחדש עברה חטיבת „גבעתי" נתיב ותהפוכות בדרך להתבססותה ועד שתפסה מקומה בקרב חטיבות החי"ר של צה"ל. המלחמה נגד המחבלים היא שלמה מחיר כבד. אולם המחיר ששולם אתמול על הגנת ישובי הצפון היה הכבד והכואב ביותר.

מג"ד „גבעתי" סא"ל שמואל אדיב, עם חייליו

פירושו של דבר

אבי בניהו

גל טרור סורי־אש"פי

פגישתו של יאסר ערפאת עם נשיא סוריה עלולה להביא תוך זמן קצר גל חדש של פיגועים ראוותניים נגד אינטרסים ישראלים בארץ ובחו"ל.

בשבועות האחרונים אנו עדים למאמץ מוגבר של הארגונים הפלשתיניים (הן הפת"ח והן ארגוני הסירוב) לביצוע פיגועי מיקוח והרג בשטח ישראל, ובולט התיאום בין ראשי הארגונים השונים. על־פי כל התחזיות צפוי לנו קיץ חם מן הרגיל בתחום הטרור בכלל ובגבול הצפוני בפרט.

פגישת ערפאת עם חאפז אל אסד לאחר 5 שנים של נתק מוחלט עשויה להפוך את ארגון הפתח לארגון המוביל במאבק הפלשתיני לביצוע פיגועים בחו"ל. המתכונת מוכרת מהעבר הלא רחוק: הידיים המבצעות הן פלשתיניות והמוח הוא סורי.

הפגישה בין אסד לערפאת עלולה להוביל בזמן הקרוב לפגישת פיוס פלשתינית, שתאחד מחדש את כל הארגונים הפרושים תחת חסותו של מנהיג אש"ף. במידה ודבר כזה יתממש, צריכה מדינת ישראל להערך לגלי טרור מסוג שלא הכרנו בשנים האחרונות.

3 שוטרי המחסום כשלו בנסיונם לעצור מכונית ה„רנו" שנחטפה ע"י המחבלים ● „המחדל" שהותר לפירסום בפרשת אוטובוס הקמ"ג

שוטר אחד החטיא, שני לא ירה ונשקו של השלישי לא היה תקין

מפכ"ל המשטרה: לא היה מחדל אלא תקלה והוסקו כל המסקנות ● ח"כ וירשובסקי תבע מסקנות במישור המיניסטריאלי ● בג"ץ הורה לצנזורה לנמק איסור הפירסום

מוטי בסוק

במיגוע באוטובוס האמהות של הקריה למחקר גרעיני מתברר, כי היה מחדל של המשטרה. המחבלים שהשתלטו על מכונית „רנו" צבאית נתקלו במחסום של המשטרה, הצליחו לפרוץ אותו, המשיכו בדרכם והשתלטו על האוטובוס. מהתחקירים מתברר, כי שלושה שוטרים שהיו במחסום נכשלו בתפקידם. שוטר אחד כלל לא ירה לעבר מכונית ה„רנו" משום שהיה עסוק בהכנת המחסום. שוטר שני החטיא ואילו נשקו של השלישי לא היה תקין.

פרטים אלה הותרו אמש לפרסום בתום דיון שהיה בוועדה משותפת

(סוף בעמוד 4)

סעודיה מנתקת קשריה עם איראן

רויטר, עתיים

ריאד. — סעודיה עומדת לנתק את קשריה הדיפלומטים עם איראן — על כך מסרה הטלוויזיה הסעודית אמש. קריין הטלוויזיה הודיע: „מיופה הכוח האיראני זומן למשרד החוץ, ונמסר לו על ההחלטה ברבר. ניתוק הקשרים הדיפלומטים בין סעודיה ואיראן, והוא נתבקש לנקוט את הצעדים הדרושים".

סוריה ואש"ף סיכמו לתמוך בהתקוממות ● עמוד 4

חב' העובדים מכרה מניותיה ב„כלל" ● עמוד 15

גינוי במועצת הבטחון

החלטת מועצת הבטחון, המגנה את „התוקפנות נגד תוניסיה", בעקבות הריגת אבו־ג'יהד, חסרה לכאורה את הפרט העיקרי, לא נאמר בה את מי היא מגנה. אבל „האנונימיות" הזאת היא למראית עין בלבד. שכן ההחלטה מזכירה את החלטת מועצת הבטחון משנת 1985 אחרי הפצצת מפקדת אש"ף בתוניס על־ידי ישראל. האיזכור הזה בא למעשה לזהות את ישראל כאחראית להריגת אבו־ג'יהד, אפילו שמה לא מוזכר בגוף ההחלטה.

החלטת גינוי זאת (אשר הכל יודעים כי היא מכוונת נגד ישראל) אושרה ללא התנגדות, כאשר ארה"ב אינה מפעילה הפעם את זכות הווטו שלה. להיפך, מדברי השגריר האמריקני באו"ם, מתברר, כי ארה"ב היתה אמורה להצביע בעד הגינוי, אלמלא העובדה, כטענתו של הנציג האמריקני, שארה"ב אינה יכולה לתמוך בהחלטה המטילה את מלוא האשמה על ישראל. פירושו של דבר, כי ארה"ב מצביעה בעקיפין על ישראל כאחראית על ההתנקשות באבו־ג'יהד.

התנהגותה של ישראל הרשמית אינה מעוררת אמון רב בעולם. כלי התקשורת ואף חוגים מדיניים רבים מאשימים ישירות את ישראל גם על סמך פרטי הביצוע של המבצע, וגם על פי הדלפות משיבות הקבינט בישראל. ישראל החליטה לחרחים את הדיון במועצת הבטחון, דבר שהתפרש כמעין הודאה במעשה, ואילו אחרי קבלת ההחלטה מתחה עליה ביקורת. כל היודע להשתמש בהגיון פשוט ישאל בוודאי מה הסיבה למחאותיה של ישראל – אם היא אינה אחראית למעשה.

אכן ישראל אינה מאשרת ואינה מכחישה את אחריותה להריגת אבו־ג'יהד, ובזירה הדיפלומטית עדיין אפשר (בקושי רב) להמשיך בתרגיל הזה. לא כך בזירה המדינית־אזורית. בעולם הערבי אין ספיקות מי הרג את אבו־ג'יהד. וכבר יש שינויים מדיניים מפליגים. אש"ף ומנהיגו ערפאת מתפייס עם נשיא סוריה אסד, פלגים קיצוניים של אש"ף סותבים את הארגון לחזית הסירוב, ואילו מצרים נפגעת מהיזורי ערפאת אחרי סוריה. יהיה מי שלא יהיה זה אשר נתן את ההוראה למבצע תוניס, בכל מקרה ספק הוא אם מתכנניו שקלו גם את ההשלכות המדיניות שלו, או שמא הגברת הקיצוניות במחנה הערבי היתה אף היא אחד מיעדי המבצע.

בוטל רשיונם של כתבים זרים שעקפו הצנזורה בפרשת רצח אבו־ג'יהאד

2 הכתבים שהאמנתם בישראל בוטלה — גלן פרנקל מ„וושינגטון פוסט" ומרטין פלצ'ר מרשת אנ.בי.סי. ● עורכו הראשי של העתון האמריקני בנג'מין ברדלי: אנו מוחים על כך בתוקף — הדובר: יגרום נזק לישראל ● מנכ"ל לשר־העתונות הממשלתית: אין קשר בין חובת ההגשה לצנזורה, לבין נכונותה או אי־נכונותה של הידיעה

הלה שחורי, אי.פי., עתיים

מנהל לשכת העיתונות הממשלתית, יורם אטינגר השעה אתמול את תעודות העיתונאי של שני כתבים זרים בישראל — גלן פרנקל, כתב „הוושינגטון פוסט", ומרטין פלצ'ר כתב רשת הטלוויזיה האמריקנית אנ.בי.סי. הסיבה: אי־הגשת כתבות שיוחסו לישראל את התיכנון והביצוע של רצח אבו־ג'יהאד לביקורת של הצנזורה הצבאית.

גלן פרנקל אמר, כי עיתונו עומד מאחוריו. נתנו לו גיבוי מלא. הוא הביע צער על השעייתו ואמר, כי הוא מקווה שלשכת העיתונות הממשלתית תחזיר לו בקרוב את תעודת העיתונאי ותחדש את האמנתו. פרנקל הוסיף, שגם כלי תקשורת אחרים פירסמו סיפורים דומים וציין, כי עצם התגובה של ישראל אינה מפתיעה אותו. להבריו, יש מתח בין הממשלה לבין העיתונות — ותוספיתו מתוח ומפורץ מפעם לפעם.

תגרום נזק לישראל

עורכו הראשי של ה„וואשינגטון פוסט" בנג'מין ברדלי אמר, כי הוא מוחה בכל האמצעים העומדים לרשותו על השעיית הכתב שלו בישראל, והוסיף, כי ההחלטה תגרום נזק כבר לישראל, שתאבד את ציוני התקשורת שלה לעיתון „וושינגטון

(סוף בעמוד 4)

עמוד אחורי

על המשמר

בשטח / יום שידור

פיראטיות חוקית

תחנת רדיו פיראטית פעלה אתמול בתל־אביב. היא שידרה כתבות, חידונים וראיונות בראדיוס קליטה, מיפו בדרום עד הרצליה בצפון. אבל זה לא מה שאתם חושבים, הכל היה בתיאום מלא עם המוסדות הנוגעים בדבר.

שאלה: איך יכולה תחנת רדיו להיות גם פיראטית וגם חוקית? תשובה: בשלושה תנאים — א. לתוחלת חיים של יום אחד; ב. מפעילים אותה תלמידי החוג לעתונות מיסודו של שלום רוזנפלד באוניברסיטת תל־אביב; ג. אחד המורים בחוג הוא מפקד גלי צה"ל, נחמן שי. התקדים נוצר בשנה שעברה. וכמו כל דבר אצלנו שקורה יותר מפעם אחת, השנה כבר מדברים על מסורת. התנאים שיחקו לתלמידי החוג ביום הרדיו שלהם — ניידת שידור מיוחדת מגל"צ, עם טכנאים קומפלט; תדר בלעדי שהוקצה להם (107.7 אפ.אמ.), והרבה קשרים ופירגון של נציגי התקשורת הכתובה, שבאו לסקר את האירוע.

האם מישהו שומע אותיו

מה שלא כל כך שיחק לטובתם היה העיתוי. מכל הימים שבשנה הם נפלו דווקא על יום השמעת גזר־הדין של דמיאניוק. הדיונים, השאלות הפרובוקטיביות, ואפילו החידונים נושאי הפרסים, שהופנו אל המאזינים, נותרו ללא מענה.

מאחר שהחשש שמא לא קולטים אותם הופרך על־ידי בריקה, סיכמו הסטודנטים את שתי האפשרויות שנשארו בנימה מפוקחת למדי: או שדמיאניוק באמת גנב את ההצגה, או ש...

ורד לוי

תפש כותרת / אהרון הראל

מהכנסת לרשות השידור

מי שמאמין כי ניתן לשנות דעות פוליטיות של אנשים מבוגרים, אפילו של ח"כים, יכול להעזר בדוגמא ששמה אהרון הראל. בעבר היה ח"כ העבודה מתל־אביב נץ טורף. בשנים האחרונות הוא אחד מראשי מחנה השלום בכנסת. בין השאר הוא מרכז את פורום הח"כים שליד המרכז לשלום. הראל, אהרל'ה בפי חבריו, נולד בפינסק, פולין, ב־1932, ועלה ארצה עם הוריו ב־1935. נשוי פלוס ארבע. שירת בצה"ל כקצין חינוך, ושוקד בשנים האחרונות על סיומה של עבודת דוקטורט.

היו"ר החדש של רשות השידור ידוע כאיש ביצוע. רשם רפים יפים בימים בהם היה בכיר בוועד הפועל של ההסתדרות. הוא העלה בשלוש השנים האחרונות את בית ברל ממצוקה שעל סף התהום, לימים של פריחה ושגשוג. בכנסת, למען האמת, הוא לא מצא את מקומו. דוכן הנואמים לא אהב אותו. היה סתם עוד ח"כ מן השורה, שבא למליאה ולוועדות, מרים יד, מוריד יד, ולא מותיר כל טביעת אצבעות. בניגוד לח"כים אחרים, היה לו האומץ האישי והציבורי, לפרוש לכיוון של עשיה.

לרשות השידור מגיע הראל, והוא יודע זאת, באחת משעותיה הקשות ביותר. טלוויזיה ורדיו, בתהליך איטי אך קבוע של התמוטטות. עובדים במוראל ירוד. הטובים פורשים האחרים מתוסכלים. מנכ"ל (אורי פורת), שמנצל את הידע שלו בנושאי איגוד מקצועי (היה יו"ר ועד העובדים ב„ידיעות אחרונות") כדי לפגוע בכפופים לו. אם יצליח הראל ברשות השידור, כפי שהצליח בבית ברל, יורה לו כל עם ישראל.

מוטי בסוק

1

מפגן ענק

העובדים מצדיעים למדינת ישראל בשנתה ה־40

המפגן יעבור משעה 11.00 ברח' אבן גבירול בת"א, מגשר בר־יהודה ועד לכיכר מלכי ישראל

בואו לראות

במאי 1988

ההסתדרות הכללית של העובדים בא"י

הוועידה העשירית של מפם. תל־אביב, תשמ"ח. 5-7.5.88

נותרו 9 ימים לפתיחת הוועידה!

1. לשכת הוועידה נפתחה. הלישכה פתוחה יום־יום משעה 08.00-20.00.
תפקידי הלשכה:
א) מרכז לרישום הצירים שנבחרו בסניפים. הרישום אך ורק על סמך מסמך כתוב שיובא ללשכת הוועידה ע"י מזכיר הסניף/הקיבוץ.
ב) תיאום ותשלום עבור הסדרי לינה וכרטיס ציר.
ג) קבלת תיקי וכרטיסי ציר.
ד) חלוקת פרקי המצע: המדיני, החברתי־כלכלי והאזרחי שבספר הוועידה.
- מזכירי סניפים/קיבוצים שסיימו את בחירת ציריהם מתבקשים להגיע בהקדם האפשרי ללשכת הוועידה.
- חברי מזכירות מפ"ם המשמשים צירים בוועידה מתבקשים להגיע ללשכת הוועידה לקבלת תיק וכרטיס ציר.
2. בוועידה יתקיימו חוגים בנושא החברתי־כלכלי ובנושא האזרחי וערביי ישראל.
צירי הוועידה מתבקשים להרשם לחוגים תוך תיאום עם מזכירי הסניפים.
3. הסדרים אירגוניים לצירי הוועידה – מטה הוועידה דאג להזמנת מקומות לינה בבתי מלון לאותם צירים שאין באפשרותם לחזור לביתם בימי הוועידה. (התשלום הוא ע"י הציר עצמו).
כרטיס ציר
מחיר כרטיס ציר לבאי הוועידה הוא 20.– ש"ח.
התשלום יעשה בהמחאה לפקודת מרכז מפ"ם.
הסדרי לינה
א) דרגת המלון – 3 כוכבים.
ב) מחיר ללינה 35־30 ש"ח, כולל ארוחת בוקר.
ג) יש חדרים לשלושה איש וחדרים לשניים.
ד) הזמנת החדר תעשה רק לאחר תשלום מראש בהמחאה לפקודת מרכז מפ"ם.
(את ההמחאות אפשר להעביר ע"י רכזי אזור, שליחי מפלגה בסניפים ומזכירי הסניף).
4. מטת האחד במאי מודיע!
צועדי מפ"ם יצעדו בגוש אחד על דגלינו ומסרינו!
הטעים:
סניפים עירוניים – יש לתאם עם נציגי מפ"ם במועצות הפועלים.
קיבוצים – באמצעות המח' הרעיונית־פוליטית של הקבה"א, טל. 03־435351.
את הזמנת ההסעים יש לסיים עד יום ג' ה־26.4.88 בתיאום עם המטה המרכזי בהסתדרות.
בבית המרכז פועל מטה 1 במאי – ניתן לפנות לטלפון 03־266244/5.

נתגייס כולנו לתופעה מלוכדת של מפ"ם!
מטה הוועידה
מטה ה־1 במאי

מפם

מפם חזקה - מחזקת אותך

רעל / רק בצרפת

מְשָׁלֵי לְהַ־פֶּן

מְמֻלָּץ לְכָל מִי שֶׁאִכְפַּת,
אוֹ לְמִי שֶׁטִּפָּה מִתְעַנְיֵן,
לָשֵׂאת אֶת עֵינָיו לְצָרְפַת,
וְלִשְׁנֹן אֶת מִשְׁלֵי לְהַ־פֶּן.

וּמִסְפַּר הַמָּשָׁל הָרִאשׁוֹן,
עַל זְאֵב שֶׁעָמַד לִבְחִירוֹת,
הַכְּבָשִׂים הַתּוֹעוֹת, בְּלִי חֶשְׁבּוֹן,
לֹא נָתְנוּ, כְּדֵי יִצּוּג, דַּי קוֹלוֹת.

וְהַיּוֹם בָּא מָשָׁל מִסְפָּר שְׁתַּיִם,
לְלַמֵּד אֵיךְ זְאֵב קִיצוֹנִי,
נֶהְפַּךְ לִלְשׁוֹן הַמֹּאזְנַיִם,
בְּהַלִּיךְ דֵּמוֹקְרָטִי תִּקְנִי.

וַיָּבוֹא הַמָּשָׁל הַשְּׁלִישִׁי,
בּוֹ תּוֹפֵס הַזְּאֵב בַּשִּׁלְטוֹן,
לֹא חָלִילָה לְצֹרֶךְ אִישִׁי,
אֶלָּא רַק „לְטוֹבַת הֶהָמוֹן."

בְּהֶמְשֵׁךְ הַזְּאֵב הָרָעֵב,
כְּבָר טוֹרֵף אֶת מַרְבִּית בּוֹחֲרָיו
כִּי הֵעֵזּוּ לִקְרוֹא לוֹ „זְאֵב",
וְ„כִי כָּכָה דּוֹרֵשׁ הַמַּצָּב".

כֵּן, סִפּוּר הַמְּשָׁלִים שֶׁל לְהַ־פֶּן,
דַּי מַבְהִיל, וְסוֹפוֹ מְזֻפָּת,
הוּא חֲלוֹם בַּלָּהוֹת מְעֻצְבָּן,
וּמַזָּל שֶׁהוּא רַק בְּצָרְפַת.

קובי לוריא

בשטח / מסיבת לסאלח

מוכרים ושמחים

איך שהקהל הזה מיוג בסוף מחיאות בקצב אחיד והרים את ההמנון: „... סאלח, יה סאלח..." על כפיו, רק הוא יודע.

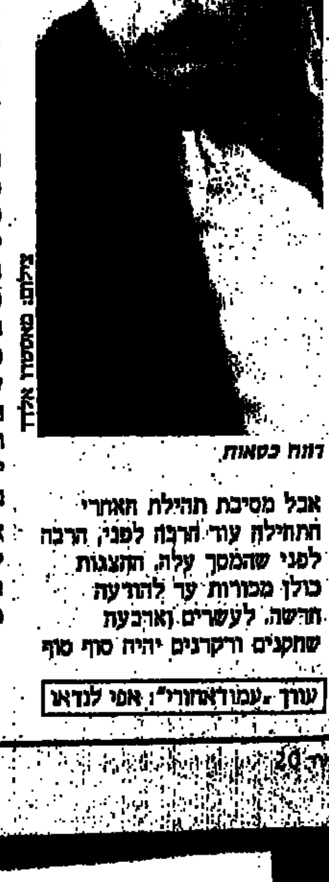

דוחה כסאות

אבל מסיבת תהילת תאחרי התחילה עוד הרבה לפני, הרבה לפני שהמסך עלה, והצגות כולן מכורות עד להודעה חדשה. לעשרים וארבעת שחקנים ורקדנים יהיה סוף סוף

על מה להצהיר במס הכנסה. מעבר לזה, כל אחד שמחפש לו בימים טרופים אלה איזו פינה קטנטנה שתעלה לו את המורל, יקבל את שלו, תמורת ששים שקלים בלבד, ול„הבימה" ירווח.

הפונש, או שמא היה זה קומפוט ממסטל, שהוגש שלשום בלילה במלון „מוריה" פלאזה" בתום שלוש שעות תמימות של „סאלח יה סאלח", היה הדבר הקר היחיד באותה מסיבה. כל השאר, פלאשים, חיוכים, קומפלימנטים, השירים שברקע, האורז עם העוף, הפנים של קישון — כולם להטו משמחה.

זה לא נגמר שם. כשהבטן כבר שבעה נחת ואורז ואולי גם איזה סנדביץ' לחוץ על קרם מוקה והדובדבן מלמעלה, או שמא היתה זאת עוגת שוקולד, והראש כבר היה מסודר מהקומפוט הזה, עברו כולם (חוץ מאי אלה פרשנים) ל„המועדון" ושם נשאבו אל המיזוג הגדול.

כשאלי לוזון וחיים משה על המיקרופון נתנו סלסולי מזרח כמו במעברה של שבתי, נענעו על רחבת הריקודים כל הסאלחים והסאלחיות והקישונים והנורית הירשים. ישבן אל ישבן, עד רבע לפנות בוקר.

אפרים קישון וזאב רווח, שהיו לפני איזה שלושים שנה ממש באותה מעברה, סוגרים עתה מיזוג גלויות.

אלישבע איילון

רעל / טוראי הרפז

גזר־דין צדק

קראתי ושבתי וקראתי את גזר־דינו של שגיא הרפז בפרשת ההכאות, ולא האמנתי למקרא עיני.

לקחת בן יקיר שכזה, תפארת הצבא, חייל בעל „נתוני פיקוד", ולהעניש אותו במאסר על־תנאי, על כך שהיכה ערבים מתוך „סערת רגשות"?

מאסר על תנאי? ואם חלילה שוב יצולם בידי צלם גוגרני כאשר הוא מכה ערבים על גבעה בשכם במטרה לשבור את ידיהם ורגליהם, האם יפעילו נגדו את המאסר, והבחור הטוב מכולם יישב בכלא חמישה חודשים? הדעת אינה סובלת זאת!

מה הביא את השופט הנכבד ברוך גרוס לפסיקה חמורה זו? איך יכול היה להפקיר את בחורנו לשרירות־לבם של אלה המלכלכים את „דמותנו הנקייה", ועוסקים ב„הלקאה עצמית" כדבריו?

ואם יכה רון ברישי מכות רצח ערבים על גבעה בשכם, כפי שטען בעדותו שהיה עושה, האם גם הוא ילקה במאסר על־תנאי? ודאי שלא והרי לכם הוכחה נוספת שהעיתונאים הם חלאת החברה ובעלי זכויות יתר!

שבתי וקראתי את פסק דינו של השופט הנכבד והאובייקטיבי, והתעלומה חלכה אט אט והתבהרה. אומר כבוד השופט: „הם (משמע, הערבים המוכים) הפורעים, והם צריכים לתת את דינם לתקופה ארוכה". והוא צודק. מה בסך־הכל עשה הרפז? את הכתף ניסה לשבור לפורע — ולא הצליח, ואת המרפק השאיר שלם, וסובב את היד עשר פעמים בלבד. ככה עושים לאויב? ומה עם הרגל? וככה משאירים לו אגן ירכיים שלם, שיוכל להוליד עוד ערבים פורעים? וככה משאירים לו גולגולת שלמה, שיוכל להמשיך לחשוב? בפעם הבאה ישלים בחורנו המצוין את המלאכה, רון ברישי וברוך גרוס ימחאו לו כפיים, מאסר התנאי יימחק, והוא ייכנס לטלוויזיה פעם נוספת, כמרליק אבוקת העצמאות.

דוביק רוזנטל

עורך „עמוד אחורי": אפי לנדאו

מוסף „על המשמר", דו שבועון „ועד־ב" מועצת ועדי העובדים ליד מפ"ם. גליון מס' 7, 26 באפריל, ט' באייר תשמ"ח

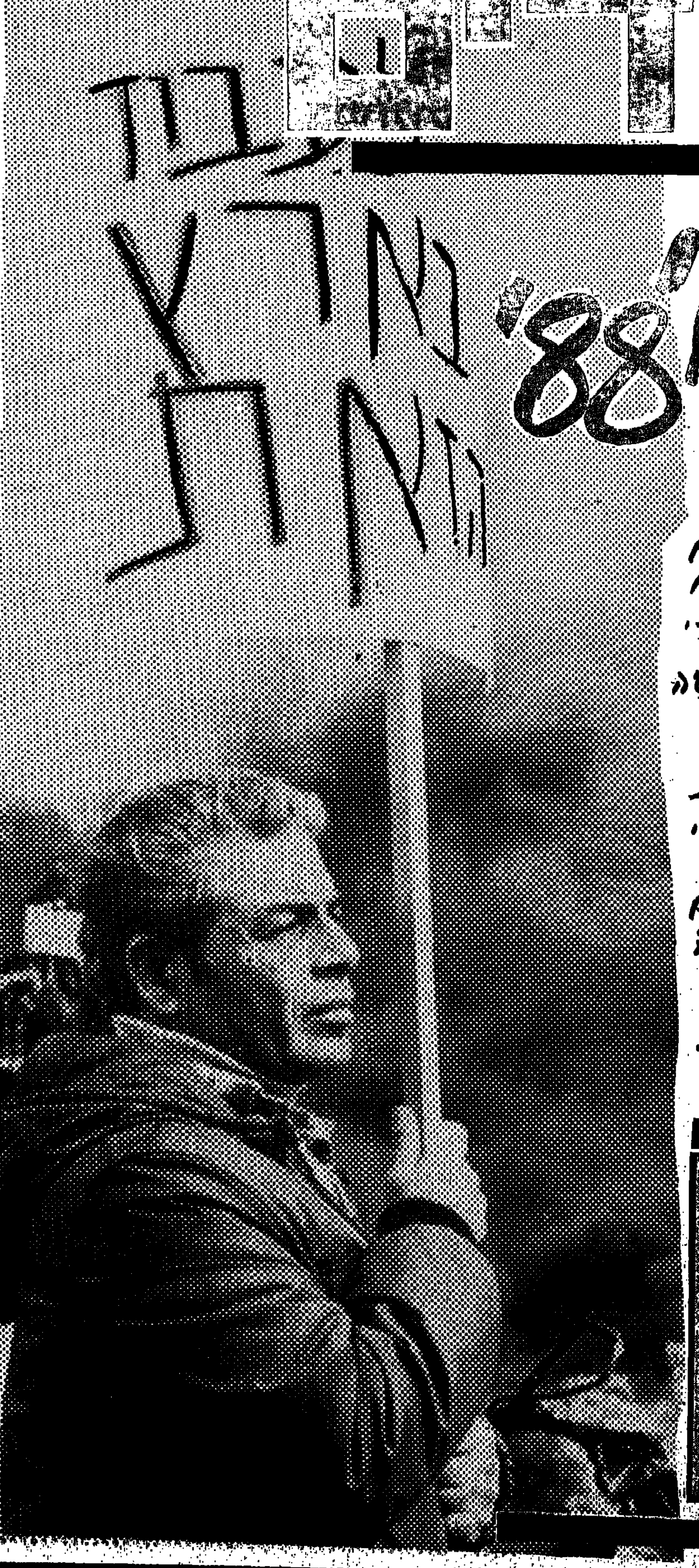

בכל העולם, מזה שנים.
חוגגים העובדים ביום הזה
את הישגי העבר ואת התקווה
לעתיד.
— באחד במאי מסתכמים ומתמללים
ההישגים הגדולים של הסוציאליסטים
בעבר - יום עבודה של 8 שעות,
הזכות לארגון מקצועי ולמאבק
מקצועי. תנאים סוציאליים, פנסיה
קיצבאות ילדים ודמי מחלה.
- באחד במאי חוגגים את התקווה:
מתן כבוד לאדם העובד, שליטת
העובדים בחייהם ובגורלם, חברה
של צדק ושוויון
- העובדים בישראל גאים על הישגיהם
נושאים את התקווה ומאמינים לעתיד
טוב יותר: לשלום ובטחון, לשוויון
זכויות של כל אזרחי ישראל
לחברה מתוקנת הראויה לעובדים.
יחי האחד במאי

מערכת עובדים

איך צריך להתנהג בימים אלה עובד שכיר שיודע היטב כי הוא מקופח וכי נגרם לו עוול?

רבין: ההתקוממות בשטחים רחבה ומקיפה יותר ממה שסבורים בציבור

נעצרו 4900 מתחילת המהומות ● כספים נשלחים מאירופה למימון ההתקוממות ● הפרקליטות סרבה להגן על צווי גירוש ● סוריה תבעה מערפאת לנתק את הקשרים עם השמאל הישראלי ● ח"כ גרנות: מי שרצח את אבו־ג'יהאד גרם לחידוש הברית בין סוריה לאש"ף וחיסל את יוזמת שולץ

מוטי בסוק

ההתקוממות היא עממית. לא מנהיגים אותה גנרלים או קולונלים, אלא מייכים ומסי־טאים. לא נגיע למצב של אפס אבנים ואפס בקבוקי תבערה, העריך אתמול שר הביטחון יצחק רבין בוועדת החוץ והביטחון של הכנסת.

השר הדגיש כי ההתקוממות בשטחים רחבה ומקיפה יותר ממה שמרבית אזרחי המדינה מעריכים. בין השאר מופעלים נגדה אמצעים כלכליים ומשפטיים. הסגר והעוצר מטרתם לפגוע בכיסם של תושבי השטחים, וגם לאותת להם כי עבודה בישראל היא זכות, וכי הם לא עושים לנו כל טובה אלא להיפך.

התקפה על הפרקליטות

חלק נרחב מדבריו הקדיש השר להתקפה על פרקליטות המדינה. הוא סיפר כי הפרקליטים סרבו להגן בבג"ץ על החלטת מערכת הביטחון לגרש שישה מתושבי ביתא. לדעת הפרקליטים, בג"ץ יקבל את הטיעונים רק לגבי שלושה מקרים, ועליהם הם מוכנים להגן. רבין טען כי הפרקליטות חייבת להגן על מערכת הביטחון, וכי רק בית המשפט יקבע אם תושבי ביתא הם בני־גירוש.

כסף מאירופה לשטחים

השר העלה בוועדה נושא חדש: משלחות המגיעות לשטחים מאירופה מביאות איתן כספים, המשמנים את גלגלי האינתיפדה, לאחר שמערכת הביטחון הצליחה לסגור כמעט לחלוטין את הברחת הכספים מירדן לשטחים, אמר שר הביטחון. הוא ביקש את עזרת הח"כים במאבק הצפוי עם האוצר להגדלת תקציב משרדו. לדבריו, מחיר ההתקוממות בשטחים לצה"ל הוא 412 מיליון שקלים. צה"ל מסוגל לספוג רק 150 מיליון מהסכום הזה.

„רצח אבו־ג'יהאד — שגיאה"

חברי הכנסת גרנות ושריד תקפו את ההחלטה לחסל את אבו־ג'יהאד. מזכ"ל מפ"ם העיר בסרקזם, כי כיוון שרוה"מ סיפר כי שמע לראשונה על החיסול ברדיו, יש להניח כי ישראל לא היתה מעורבת בפעולה. לפיכך יש להניח כי מי שביצע אותה הוא אויב ערמומי למדי שלנו. אויב זה הצליח במכה אחת לחדש את הברית בין אש"ף לסוריה, ניטרל את ירדן ומצרים מתהליך השלום, פגע פגיעה כנראה סופית, ביוזמת שולץ, וגם הצליח להטיל את האשמה ברצח על ישראל. „רצוי מאוד שישראל תגלה מיהו אותו אוייב ערמומי שלה", אמר גרנות.

יוסי שריד (ר"צ) טען כי רצח אבו־ג'יהאד היה שגיאה, שכן הוא הקצין את עמדות אש"ף, קרב ארגון זה לסוריה וחידש את החזית המזרחית. גם הנסיון לכפות על סוחרי ירושלים את פתיחת החנויות, הוא משגה. הוא מחזיר את ערביי העיר לחיק הגדה המערבית, אמר שריד.

אהוד אולמרט (ליכוד־חרות) בירך על חסולו של אבו ג'יהאד וטען כי גם ערפאת הוא רוצח בר־מיתה. לדעתו יש לתמוך בחיסולים של ראשי אש"ף, שכן זהו נשק יעיל ביותר במסגרת הלחימה בטרור. מי שטוען כי אין לעשות כן, מציג את ראשי המחבלים כפוליטיקאים לגיטימיים. שר הבטחון עצמו סרב בכל תוקף להתייחס לרצח אבו ג'יהאד.

הפרת התחייבות

ח"כ גרנות הדגיש כי אלף שבע מאות העצירים המינהליים שבידי ישראל, הם הפרה חד צדדית של התחייבות שנתן בשעתו בגין לקרטר, כי ישראל לא תבצע מעצרים כאלה בשטחים. קיימת אפשרות שארצות הברית, תפר עתה התחייבות שהיא נתנה לישראל, ולמשל תקיים שיחות עם אש"ף. גרנות שאל את רבין אם הממשלה תסייע לסוריה, ותמשיך מצידה לאסור על פגישות של ישראלים עם אישים באש"ף.

המשכים

מג"ד וגשש ב„גבעתי"

(סוף מעמוד ראשון)

הלווייתו של סגן־אלוף שמואל אריב בן 29, תהיה היום בשעה 15.30 ותצא מבית הוריו שבהוד־השרון לבית העלמין במגדיאל. הלווייתו של סמל וחש רמזי תהיה היום בשעה 15.00 בבית־הקברות ביערה.

הגשש סמל וחשי רמזי

זהו נסיון החדירה השלישי שמסכלים חיילי „גבעתי" בחודש האחרון והחמישי בחודשיים האחרונים. תחקיר ראשוני העלה שכוח צה"ל פעל כראוי והחיילים נפגעו בגלל תנאי השטח הקשים שהפריעו להם לזהות את המחבלים. בקרב הקצר שנמשך כרבע שעה נפצעו עוד שני חיילי צה"ל, אחד מהם קשה והשני באורח קל.

תנאי שטח קשים

ביום שני בשעות הלילה התגלו סימני חדירת מחבלים לתוך שטח ישראל במורדות המערביים של הר דב. כוחות גדולים שהוזעקו למקום, פתחו במירדף בשטח סלעי, מיוער וסבוך. המירדף התנהל בסיוע מסוקים, בחושך מוחלט. האיזור כולו נסגר והיישובים נכנסו לכוננות. מפקד העוצבה סיפר, כי הבעייה בשטח היא בכך שהוא מסולע, קשה מאוד לתנועה וקל מאוד להסתתר בו. היה חשוב מאוד לעלות על עקבות המחבלים ולהשיגם לפני שיגיעו לאחד הישובים.

מטווח של שני מטרים

המחבלים מצאו מיסתור בתוך סבך של עצי אלה ושיחים. ההיתקלות היתה בטווח של כשני מטרים. פשוט אי־אפשר היה לראות אותם, סיפר מפקד העוצבה. המחבלים פתחו באש על חיילי הכוח והמג"ד נתן פקודה להסתער עליהם כשהם במרחק של כשני מטרים בלבד. בקרב שנמשך כאמור כדקה חוסלו כל שלושת המחבלים. מייד כשהסתערו חיילי „גבעתי" נפגעו המג"ד והגשש. עוד שני חיילים נפצעו במהלך הקרב הקצר. המחבלים ירו לעבר החיילים מכלי־נשקם האישים ואף שיגרו טיל לאו ורשק רימונים. חיילי „גבעתי" המשיכו בהסתערות, למרות שמפקדיהם נפגעו במהלך הקרב הקצר, וכאמור חיסלו אותם בליל. ברשות המחבלים נמצאו שלושה רובי קלשניקוב, עשרות רימונים ושני טילי לאו.

חברי החזית של חוואטמה

מן המסמכים שנמצאו אצל שלושת המחבלים עולה, כי הם חברי אירגון „החזית הדימוקראטית" של נאיף חוואטמה, ושהיו בדרכם לבצע פיגוע באחד מישובי הצפון. הפיגוע הראוותני ביותר של אנשי האירגון היה במאי 1974, כאשר רצחו תלמידים בבית־ספר במעלות.

פלד: מחיר כואב

אלוף פיקוד הצפון, יוסי פלד, שעקב אחר האירועים אמר, שהמחיר כואב, אך יש לעשות הכל לדבריו, כדי לעצור את המחבלים בכל מחיר. האלוף פלד ציין, כי בחודשיים האחרונים יש עליה גדולה במספר נסיונות פיגוע בגבול הצפון הן מהיבשה והן מהים. לדבריו, לא ניתן לאטום את הגבול באורח מוחלט. גם הרמטכ"ל ביקר אתמול במקום התקרית ואחר־הצהריים הגיע למקום שר־הביטחון וקיבל סקירות על שהתרחש. אלוף הפיקוד העלה על נס את פעולתם המהירה של החיילים שפעלו, לדבריו, היטב. לאיזור התקרית הגיע גם אלוף פיקוד הדרום יצחק מרדכי שחיילי „גבעתי" שייכים לפיקודו.

שיפור במצב הפצועים

קובי מורל כתבנו בחיפה מוסר: מצבו של קצין צה"ל, המאושפז בבית־החולים „רמב"ם" בחיפה, קשה אך יציב. אתמול אחר־הצהריים חל שיפור קל במצבו, אך הוא עדיין מאושפז במחלקה לטיפול נמרץ. הפצוע סובל מפגיעת כדור באיזור בית־החזה. לאחר בדיקות התברר שבשלב זה הוא אינו זקוק לניתוח. סגן מנהל בית־החולים ד"ר צבי בר־ישי מסר, כי יש אפשרות שכבר בימים הקרובים הוא יועבר למחלקה הכירורגית.

שלושה אירגונים נוספים

„שלושת המחבלים, שנהרגו בידי כוחות צה"ל היו פלשתינאים שיצאו מדרום לבנון למשימת־התאבדות" — על כך נמסר ממקורות בטחוניים בראשיה.

לדברי מקורות אלה השתייכו המחבלים ל„חזית העממית לשחרור פלשתין" שבראשות ג'ורג' חבש. עוד מסרו המקורות כי אנשי העליה חזרו לרצועת הבטחון שבדרום לבנון עוד ביום השבת, בעזרת „חזית ההתנגדות הלאומית", המורכבת מיסודות לבנוניים שמאלניים ופרו־סוריים.

סוויסה לא נבחר כמועמד לכנסת

דורית גפן

הח"כ לשעבר רפי סוויסה כשל אתמול בבחירות הפנימיות במחוז יהודה של מפלגת־העבודה, על מקום במאגל של רשימת „העבודה" לכנסת. סוויסה הגיע למקום השני (106 קולות). נציג מחוז יהודה שיכנס להתמודדות במאגל הוא זכי נסים, מזכיר מועצת הפועלים בראשון לציון, שקיבל 133 קולות.

במחוז הצפון נבחר מנחם אריאב, ראש עיריית נצרת עילית. אריאב היה מועמד יחיד.

ח"כ אבידוב — מועמד „חרות" לראש עיריית חיפה

קובי מורל

ח"כ מאיר כהן־אבידוב, נבחר לשמש כמועמד לראשות עיריית חיפה, מטעם סניף „חירות" בעיר. התמודדו על המועמדות חמישה מחברי התנועה. האשה היחידה שהתמודדה על הכהונה, יעל רום, לא צברה ולו קול בודד אחד. הבחירות נערכו בנוכחות השר משה ארנס, המשמש כיו"ר מזכירות תנועת החירות.

ח"כ צבן: סכנת גזענות — גם בישראל

כתב „על המשמר"

„שום חברה בעולם — לא החברה הצרפתית, לא היהודית ולא הפלשתינית — אינה מחוסנת מפני חיידקי הגזענות. זה הלקח העיקרי שעלינו, כאן בישראל, יהודים וערבים, לשנן לעצמנו לנוכח הצלחת הגוש להפן בצרפת", אמר המזכיר המדיני של מפ"ם, ח"כ יאיר צבן, במפגש איזורי של פעילי המפלגה שנערך בכרמיאל לקראת ועידת מפ"ם, שתתקיים בשבוע הבא בתל־אביב.

„אם לא נבנה חומה בצורה של שותפות, סובלנות ושיוויון נהיה עדים להתפרצות גזענית בישראל תחת מנהיגותם של כהנא ודומיו אשר עלולה להעמיד בצל את הישגיו של להפן", אמר ח"כ צבן.

ח"כ גדי יציב: המתנחלים בונים אוטונומיה מרדנית

מוטי בסוק

„אוטונומיה יהודית קנאית ובעלת פוטנציאל למרידה מוקמת ביו"ש בקרב המתנחלים, מבלי שהשלטונות והציבור יתנו על כך את הדעת", אמר אתמול ח"כ גדי יציב (מפ"ם), בהופיעו בכנסת לפני מנהיגים יהודים צעירים של המגבית המאוחדת בארה"ב.

לדברי ח"כ יציב, בעוד אצלנו מתווכחים על מתן אוטונומיה לערביי השטחים, עולה וצומחת אוטונומיה מרדנית ומסוכנת בקרב חלק מהיהודים שם. המתנחלים מתכוונים לפתח מוסדות שלטון משלהם, מוסר משלהם, וגם גרעין של כוחות שיטור משלהם, על כל הסכנות הכרוכות בכך. למעשה, האינטרס המשותף של כל אזרחי המדינה — השלום — עומד בסתירה להמשך קיומם של המתנחלים. „אם לא נטפל באוטונומיה מרדנית זו היא עלולה להתפוצץ כרעם אדיר של מלחמת אחים", אמר ח"כ יציב.

„על המשמר" עתון יומי
המו"ל: עתון וספר בע"מ
עיתון מפלגת הפועלים המאוחדת
עורך ראשי: מארק גפן
עורך משנה: ישראל זמיר (בחופשה)
מרכז המערכת: רוביק רוזנטל
המערכת והמנהלה: רח' חומה ומגדל 2, תל־אביב טל. 378833 חשבון בבנק הדואר 4—43360—3
המען למכתבים: שירות שקדואר נשל ת"א 61999
"AL-HAMISHMAR" (The Daily Guardian) 2, Choma Umigdal St. Tel-Aviv 67771 Phone: 378833 Telex: 341652
סניפים: ירושלים 94622 רח' בן־יהודה 2, בניין סנסור חדרים 102—121, טל' 233161—3. המען למכתבים: ת"ד 1216 ירושלים 91008. חיפה 33134 רח' פבזנר 17, טל' 673673. המען למכתבים: ת"ד 4007 חיפה 31040.

צלצול מהיר — אלישבע איילון

וייצמן על כניסת קצינים לפוליטיקה:

המשך טבעי לשרות הצבאי

מה מושך קצינים בכירים לפוליטיקה?

אותם קצינים בכירים חונכו במשך כל השנים לקחת חלק בעשייה למען המדינה. כל קצין כזה הדריך וחינך דור שלם להתמסרות למען המדינה. התופעה כוללת רשימה ארוכה שמתחילה במשה דיין ומצרפת אליה היום את יאנוש בן־גל. כל אחד מהם שירת את הצבא ואת המדינה וכל אחד מוצא בפוליטיקה המשך שירות טבעי.

ואולי הנטייה היא לעבור לדרג המדיני בגלל שהוא קובע את מהלכיו של הדרג הצבאי?

זה לא שייך. אנחנו לא עוברים לפוליטיקה כדי שנוכל להשפיע על הצבא. כשנכנסתי לפוליטיקה הייתי שר־התחבורה ולא תארתי לעצמי שאהיה שר־הבטחון ובכל זאת ידע צבאי ברמה גבוהה עשוי לעזור לדרגים המדיניים. כדוגמא אני יכול לתת את חבר הכנסת בן־אליעזר — פואד תא"ל במילואים, שפנה לרוה"מ והזהיר אותו מפני ההתפתחות הצפויה ביו"ש ובעזה והדרג המדיני אכן לא התברה.

אתה מגדיר את התופעה מוצלחת?

בהחלט. הדרג הצבאי תפס כמעט כל תפקיד מדיני בכיר.

חזן: אלחם לברית חדשה עם „העבודה"

שלמה סלוצקי

„מפ"ם יודעת שאינה יכולה לשנות לבד את פני הדברים", אמר אתמול יעקב חזן. „הכח לשינוי נמצא בידי מפלגת העבודה. מכאן שברית חדשה עם מפלגת העבודה היא הדרך שעליה אלחם בתוך מפ"ם".

חזן דיבר במסיבה בגבעתיים לכבוד הוצאת ספרו „ראשית חדשה" (בהוצאת ספרית פועלים). לדבריו, חלק ניכר מהנוער ומההנהגה הפוליטית הצעירה נמצא היום בימין כי מפלגת העבודה „לא השכילה לחנך אלא רק לאלף". ואולם, על־אף משקעי העבר ולמרות החלטתה הרת־האסון של מפלגת העבודה ללכת לממשלת האחדות הלאומית, רואה חזן בברית חדשה עם מפלגת העבודה את הנוסחה שתבטיח את גורל תנועת העבודה והציונות.

„זו תצטרך להיות ברית שבה הרוב של מפלגת העבודה לא ינסה לבלוע את המיעוט. על מפלגת העבודה לדעת שמפ"ם היתה ותהיה תמיד אגוז קשה", אמר חזן.

מסך ראשון — גיורא מנור

היה לך פנשן לאחרונה?

סרנתו הנודדת של התיאטרון הלאומי הבריטי הגיעה בחסות „המועצה הבריטית" לשורת הופעות בישראל עם מחזה שהוא עיבוד דרמטי לספרו של ויליאם הינטון ע"י המחזאי דויד הייר. המחזה „פנשן" מתאר את התהליכים המורכבים, הנראים לעיתים כמעט כמדע בדיוני, העוברים על כפר סיני אחרי המהפכה הקומוניסטית.

קבוצת השחקנים, המונה תשעה משתתפים, ממלאה שורה ארוכה של תפקידים: עניי הכפר, איכרים חסרי האדמה, בעלי קרקעות, פעילי המפלגה, נשים, צעירים וזקנים, אמיצים ופחדנים, כל זה מוגש בפשטות רבה, ותוך ידיעה מצויינת של חוקי הבימה, כללי המשחק והעיצוב הבימתי, בבימויו של לו ווטרס. לכאורה, רחוקה קבוצה זו של שחקנים אנגלים מכל דמיון חיצוני לסינים, שעליהם לגלם. מה שהם מראים לנו הם מנהגיה של פלנטה רחוקה, שאולי אנחנו יכולים ללמוד מחקירתה משהו גם על עצמנו.

זהו מחזה דידקטי, אבל ברוב חלקיו מרתק, בשל היושר והכנות של השחקנים. רק לעיתים, בעיקר בחלק השני של ההצגה, ניכרת לאות מסויימת, מרוב תסבוכות של ביקורת עצמית לפי האופנה הקומוניסטית. לא חסרים אירוניה והומור, והכל עשוי בחוש מידה מצויין.

גיורא מנור

ביקורת חצות — יוסי ונונו

אקוסטיקה אקזוטית

הערב הרביעי והאחרון במיני פסטיבל „מפגשים 88" עמד בסימן נגנים אורחים־מיפן. במופע הראשון ניגן הגיטריסט שין איצ'י פוקודה. פוקודה הוא גיטריסט מצויין עם טכניקה מרשימה, שילוב של נגינה עדינה מלאת רגש עם פריטה אנרגטית מלאת עוצמה. הדואליות הזו בין העדין לאנרגטי היא שיוצרת את העניין והופכת את נגינתו של פוקודה למיוחדת. למרות הרפרטואר המערבי מצליח פוקודה להעביר משהו מן האווירה של הצלילים מיפן והמזרח הרחוק, מה שמוסיף מעט נופך אקזוטי לתוצאה הסופית. במופע השני הצטרף לפוקודה החלילן שיגנורי קודו, תלמידו של החלילן המפורסם ז'אן פייר רמפל. גם לקודו טכניקה מרשימה אם כי הוא חסר עדיין את הברק והגאונות הרמפליים. החלק הראשון במופע של השניים היה מאכזב מעט, הבחירה בקטעים קלים עד קלילים לא היתה נכונה לטעמי. בחלק השני היתה הבחירה טובה יותר והשילוב והתיאום בין השניים בא לידי ביטוי הולם במיוחד בקטע האחרון של שנקר. ההדרן היה שיר עם יפני, שמוכר אצלנו בגרסה של „מתנות מיפן" קטע מתוק, נחמד כתור ליפתן. יותר יפני מיפני.

יוסי ונונו

ביתנו שרוי באבל
במות חברנו
יוסקו משולם
הלוויה תצא היום, יום רביעי 27.4.88
בשעה 15.00 מחדר האוכל
המשפחה
ובית יקום

במשפט

מתי ועדה פריטטית יכולה לשלול פיצויי פיטורים מעובד ?!? פסק דין שנוי במחלוקת

החוק

מה הן זכויות של עובד, המואשם בגניבה, מעילה, ועבירות משמעת חמורות וכו', לפיצויי פיטורים?

לפי חוק פיצויי פיטורים אם יש הסכם קיבוצי על המעביד (או על הענף של המעביד) — אזי עובד כזה לא זכאי לפיצויים (או זכאי לפיצויים מופחתים) בהתאם לאמור בהסכם הקיבוצי.

באין הסכם קיבוצי — או אם יש הסכם קיבוצי שאינו קובע את הנסיבות המצדיקות לשלילת פיצויים — כי אז בית הדין רשאי לקבוע בפסיקה כי העובד אינו זכאי לפיצויים, וזאת בהתאם לכללים בהסכם הקיבוצי החל על המספר הגדול ביותר של עובדים (חוק פיצויי פיטורים ס' 16, 17).

הבעיה

הבעיה מתעוררת לפעמים כאשר יש הסכם קיבוצי במפעל, ולפיו הוקמה „ועדה פריטטית" (כפי שנהוג בהרבה הסכמים ואשר דנה בהאשמות כנגד העובד) מה הן סמכויות הוועדה לקבוע כי עובד פלוני לא יהיה זכאי לפיצויים, אם באותו הסכם אין קריטריונים לשלילת הזכות לפיצויים?

כך היה המצב בפסק דין חדיש של בית הדין הארצי לעבודה. עובדת של אגד נחשדה — (לפי האמור בפסק הדין) בגניבת מוצרים מהמסעדה והיא הושעתה ופוטרה. עניין הפיטורין הועבר לוועדה פריטטית, והוועדה החליטה פה אחד שהעובדת אשמה וקבעה כי תפוטר תוך שלילת פיצויי פיטורין. העובדת ערערה על החלטת הוועדה לבית הדין לעבודה (בינתיים אגב, התיק הפלילי נגדה נסגר מחמת חוסר עניין לציבור).

הפסיקה

בית הדין החליט ראשית בקשר לעצם הפיטורים, כי לוועדתה הפריטטית היתה סמכות לאשר את הפיטורים: סמכות לפטר תמיד קיימת אלא אם כן נאמר ההיפך. העובדה שהחקירה המשטרתית נגדה הסתיימה — אינה משפיעה על מסקנה זו — כי ההחלטה באשר לפיטורים היא בהקשר משמעתי ולא פלילי.

אחר כך פנה בית הדין לדון לשאלת שלילת הפיצויים. העובדת טענה כי, מאחר שאין בהסכם הקיבוצי ב„אגד" הוראה בקשר לשלילת פיצויים — המקרה נופל בקטגוריה שבה בית הדין צריך להחליט על גובה הפיצויים, ולא הוועדה הפריטטית.

בית הדין הארצי דחה טענה זו, וקבע שהוועדה אכן היתה מוסמכת לדון בשלילת הפיצויים, כי דיוניה התנהלו לפי הצדק הטבעי, ואישר את החלטותיה. השופט אדלר הוסיף מעין הסתייגות וקבע כי הוא מסכים שבמקרה דנן, שלילת הפיצויים היתה מוצדקת אך הרגיש שלפי דעתו, ההחלטה הסופית נשארת בידי בית הדין ולא בידי הוועדה הפריטטית. הוא השאיר בצריך עיון את שאלת המשקל שיינתן להחלטת ועדות פריטטיות בעניין שלילת הפיצויים.

מכל מקום, בית הדין אישר כי לוועדה הפריטטית סמכות לשלול פיצויים.

בעייתיותו של הפסק

שאלת מעמדן של „ועדות פריטטיות" למיניהן היא קשה ומורכבת מצד אחד, זכויות של העובד כפרט לפי הסכם קיבוצי אינן ניתנות לויתור או לבוררות, לכן לכאורה הוועדות האלה אינן יכולות לחסום את דרכו של עובד לתבוע את זכויותיו. מאידך, ברור שלפרשנות משותפת של הצדדים להסכם הקיבוצי בוועדות פריטטיות — משקל רב. ואולם, לעיתים קרובות אלה היושבים בוועדות פריטטיות הם לא אותם האנשים שחתמו על ההסכם.

ההחלטה הנוכחית של בית הדין מרחיבה את סמכויות הוועדה הפריטטית ביותר, עד כדי פסיקה באשר לזכויות עובדים על־פי חוק לא רק על־פי הסכם קיבוצי. ואמנם, בית הדין הגבוה לצדק הוציא צו על תנאי נגד בית הדין הארצי לעבודה ובקרוב בג"ץ יכריע בשאלה — האם אמנם לוועדה פריטטית הסמכות לשלול פיצויי פיטורים וכמה, סמכות שניתנה על־פי חוק, לבית הדין (סעיף 17, 18 כאמור לחוק פיצויי פיטורים).

לדעתי האישית, האינטרס של העובדים לטווח ארוך הוא להעניק יותר סמכויות לבית הדין ולא לתת לגופים אחרים — ואפילו לא לוועדות פריטטיות שבהן משתתף נציג ארגון העובדים. בסופו של דבר, השליטה של העובדים על נציגם בוועדה אינה מושלמת, והוועדה יכולה להוות שכבה נוספת ומיותרת בישוב סכסוכי עבודה. עדיף, לדעתי לתת לבתי הדין את המשאבים הדרושים על מנת שהם יוכלו לשמש מעין בוררים, תפקיד שלו יועדו בעת הקמתם.

שאלות ותשובות

שאלה: הנני נציג עובדים של חברה פרטית גדולה. לפעמים מתעוררות שאלות ללא מענה. ישנן גם תשובות לא ברורות לגבי נושאים רבים. אודה לכם מאוד אם תשלחו לי את התגובות כמו שהחוק רואה אותם.

מה אומר החוק לגבי:
1. שעות נוספות — ואם חייבים לעבוד, בעד איזה שכר?

(השם נשמר במערכת)

תשובה: נשתדל לענות על כל שאלותיך במהלך הגליונות הבאים. כתשובה לשאלתך הראשונה:

חוק. שעות עבודה ומנוחה אוסר באופן עקרוני על מעביד להעביד את עובדיו בשעות נוספות. אולם הוא רשאי להעביד אותם בשעות נוספות אם אירוע חריג מצריך זאת, או בהכנת המאזן השנתי, או במשמרות (אך לא יותר משעה אחת נוספת ביום).

אולם, איסור זה של החוק, איבד את רוב חשיבותו בעקבות היתר כללי שנתן שר העבודה בעקבות מלחמת יום הכיפורים. בהיתר זה נקבע, כי מעביד יכול להעביד את עובדיו ארבע שעות נוספות ביום ו־12 שעות נוספות לשבוע. נציגי מפ"ם, (כולל ח"כים) ואנשים אחרים מקורבים ל„ועד אחד" פועלים בימים אלה לביטול ההיתר שבעצם מייתר את הוראות החוק. ברם, עד היום, — ההיתר שריר וקיים.

כמובן, שבמקצועות מסויימים (חקלאות, עובדי רפואה למשל) ישנם היתרים כלליים המאפשרים עבודה של יותר שעות נוספות.

באשר לתשלום. החוק קובע כי עובד הנדרש לעבוד שעות נוספות (אפילו השעות האלה כלולות בהיתר) — זכאי ל־125% בעד השעתיים הראשונות ו־150% בעד כל שעה לאחר מכן. שיעורים אלה הם מינימליים והסכם קיבוצי או הסדר מפעלי יכול לשפר אותם.

מהו האחד במאי עבורך?

הלכנו ברחובות פתח־תקוה, חולון, באר־שבע וכרמיאל ושאלנו עוברים ושבים – מהו האחד במאי עבורך? ואלה התשובות שקיבלנו:

ראובן בן עזר — האחד במאי בשבילי זה כלום. בלגן שעושה ההסתדרות.

דוד סויסה — האחד במאי הוא חג העובדים. ביום הזה אנחנו מראים לכולם שגם העובדים הם משהו, ולא רק הבוסים.

נעמי אלימלך — האחד במאי זה היום שבו אנחנו מביעים סולידריות עם העובדים ועם המקופחים בכל העולם. פעם בשנה מותר גם לנו לחשוב על המקופחים בעולם — ולא רק על עצמנו.

שמעון ביטון — באחד במאי אין עתונים ומחייבים את כל העובדים של ההסתדרות לא לבוא לעבודה.

ז'אקו — (סרב לתת שם מלא) האחד במאי זה החג של כל האש"פיסטים מן המערך ומפ"ם, זה החג של המניאקים המזוינים.

יעקב אביטן — האחד במאי — חוגגים אותו בכל העולם. גם בסוריה וגם ברוסיה וגם בצרפת וגם בשוודיה. כל עם קובע את התוכן של האחד במאי שלו. כאן אנחנו נותנים לאחד במאי תוכן ציוני, והכי ציונים במדינה הזאת, הציונים האמיתיים הם העובדים. וזה החג של העובדים.

ראובן משה — האחד במאי הוא החג שלי. ביום הזה אני מבטא תקווה שעוד תהיה בישראל חברה כזאת שתעריך את האיש העובד ולא את הספסר בבורסה.

חוסיין חירבאווי — אחד במאי זה חג האחווה היהודית־ערבית והתקווה לשלום, שיגיע יום אחד אינשאללה.

אלישבע חסון — אחד במאי זה חג חברתי, כמו שיש חגים לאומיים יש גם חג חברתי. העשירים והבוסים רוצים שלא נחגוג חגים חברתיים — אבל אנחנו דווקא יחי האחד במאי!

רות שוורץ־נתון — אחד במאי בשבילי זה זכרונות על הימים שהיו פעם. כשכולנו חשבנו שנבנה כאן חברה יותר צודקת.

אורי פדרמן — זה לא החג שלי, אחד במאי, לי יש מפעל, ברוך השם, שמעסיק למעלה ממאתיים עובדים, זה החג שלהם.

נעים עזרא — אחד במאי זה הרגל [illegible], זה שכר הוגן, זה תנאים סוציאליים, זה פנסיה מכובדת, זה המאבק של העובדים שתהיה פה ישראל של צדק חברתי.

רמי חזק — אחד במאי זה התחלת האביב, כשאנשים מתגעגעים לקצת שלום, לקצת יופי, לקצת פחות שחיתות ופחות קיפוח, לקצת יותר שוויון.

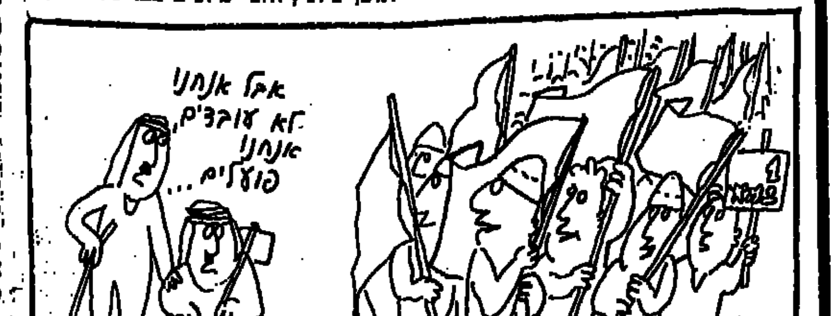

שני מונולוגים ממקום עבודה אחד

...ואת הברפלד בכלל לא מכירים...

מאת אבשלום קווה

יעקב רוזנברג
יו"ר ועד העובדים היומיים ב„אוסם"

יעקב רוזנברג: (יו"ר ועד העובדים היומיים ב„אוסם", בני ברק, מתגורר בישראל, משנת 1959. נולד ברוסיה. היה רב סרן בצבא האדום, ולחם במלחמת העולם השניה. משנת 1965 עובד ב„אוסם" כפועל יצור.)

„בן אהרון הלך עם הפנים לעובדים. במיוחד אל עובדי היצור. בשביתה של עובדי „עלית" הוא היה יוצא מהכלל. תמיד היה לו זמן לקבל עובדים, לקבל ועדים. עם קיסר אי אפשר לדבר. כמה פעמים רציתי לדבר איתו, אבל הוא, כלומר דרך המזכירה שלו, שולח אותי למועצת הפועלים.

עובדים שואלים אותי מה עם ההסכם בענף, מה עם התוספות. לפני כמה זמן היה בבני ברק כנס של עובדים מהאזור. השתתפו קיסר, מזכיר מועצת פועלי בני ברק, דוד זכות, ועמוס ערן, מנכ"ל מבטחים. נתנו שם לאכול. היו ברכות. דיברו קצת, ואופס לפני שהתחילו השאלות הם קמו והסתלקו... ואת הברפלד בכלל לא מכירים.

העובדים במפעל שלנו רובם מערך, חלק מפ"ם, חלקם ימין. הם אומרים, יש פה שני שחקנים. אחד על הבמה והשני בכדורגל.

אם ההסתדרות תלך היום לבחירות, 99 אחוזים מהעובדים במפעל שלנו לא יתנו קול שלהם למערך. יתנו אולי לצבן כי יש אליו יחס אישי חם. בבחירות להסתדרות בשנת 85 נתנו הרוב אצלנו את הקול שלנו למערך, לקיסר. היתה תקוה גדולה שהוא יעשה משהו. אבל לא קרה כלום. גם ממפ"ם בהסתדרות אני מאוכזב. ציפיתי להרבה יותר. היתה לנו פגישה לפני כמה חודשים עם אפרים ז'ילוני. היינו לגמרי המומים מהדברים שאמר ואיך שהגן על הברפלד. בן משה היה טוב, מה אפשר לעשות אני גם לא מבין למה ההסתדרות צריכה כל כך להתחשב בתעשיינים המסכנים האלה. כל גרוש שהם מרוויחים הם משקיעים במפעל ואין להם גרוש לאכול. באמת רחמנות. אפשר לחשוב שדן פרופר (מנכ"ל „אוסם") כל הזמן מפסיד.

הסכם המסגרת — מה כבר הוא נתן לנו? כלום. ההסתדרות כובלת אותך לשקט תעשייתי ואתה יכול להשיג משהו באמצעות ההסכם המפעלי. אבל או לישכת התיאום של התעשיינים לא נותנת לפרופר לתת יותר ככה זה.

קיסר אמר לנו שצריך הסתדרות חזקה. זה משפט טוב מאד. אנחנו נתנו לו את הקול שלנו שהוא יחזק אותה. אולי זה קשה עכשיו, אבל בכל זאת אין לנו תמורה עבור הקול שלנו. אנחנו לא רואים צמיחה במשק, כל הזמן מדברים נגד השכירים ונגד השכר. ההסתדרות היא יותר חזקה ממה שחושבים. יש לה הרבה עובדים מאחוריה. צריך שיהיה משהו שירים את הדגל וילך קדימה. אנחנו נהיה מאחוריו. אני מקווה שמפ"ם תלך בראש".

רפי כהן (יו"ר ועד עובדי התחזוקה באוסם. יליד בולגריה. 14 שנה במפעל) נולדתי לתוך אידיאולוגיה של סולידריות — אחד בשביל כולם, כולם בשביל אחד. אחרי השירות עבדתי כמסגר בפרומין ומאז 73 אני ב„אוסם".

הסמל החשוב והחזק שלי זהו יצחק בן־אהרון, של גמל אשדוד ויהושע פרץ. בן אהרון נאבק למען זכויות עובדים כמו שצריך. היום זה לא כל כך לצערי, בכל אופן לא לגבי עובדי היצור. האם אנחנו צריכים להקים גוף כמו 13 ועדים כדי שישמעו אותנו? אני מאד מצטער לומר אבל באמת רק לקראת הבחירות באים לשמוע אותנו. ועוד מעט יהיו בחירות באיגוד שלנו (עובדי מזון) יבואו ללחוץ ידים ואחר כך לא נראה אותם.

במפעל שלנו קשה מאד להוציא מההנהלה משהו. אבל בסוף זה מצליח. אני כסך הכל לא יכול לבוא בטענות ל„אוסם". אבל לקיסר — כן, הוא המנהיג שלי. הוא המזכ"ל, הוא הסמל שלי. אני אבל רוצה לומר מילה טובה על מזכיר מועצת פועלי בני ברק, דוד זכות, וגם לאכרם בבא (מחזיק התיק במועצת הפועלים) הם עושים הכל בשביל הפועלים, מנסים לעלות את רמת החיים ולא מצליח. אוי ואבוי אם מועצת פועלי בני ברק היתה כמו ההסתדרות. אני לא אמשיך לתאר את המציאות שלנו..."

נקודה למחשבה

פרשת „אתא" כפצע פתוח וכסכנה לעתיד

אורי יזרי

פרשת „אתא" מהווה עד היום פצע פתוח בגופה של החברה הישראלית. המפעל נסגר, העובדים פוטרו, אבל האפשרות שתופעה כזאת תחזור קיימת גם עכשיו. כולנו יודעים מה קרה שם. הנהלת „אתא", שחיפשה רווחים קלים, הזניחה את המפעל, לא השקיעה בחידוש ושכלול מערך מכונותיו, מוצרות ארכיקו למשוק מבוסה. כאשר הגיע רגע האמת והתברר שהמפעל לא יכול לעמוד בנטל החובות, החליטו הבעלים לסגור אותו ולשלוח את העובדים הביתה, יותר נכון — לרחוב. כל המאבקים של העובדים ושל תומכיהם, לא עזרו. הבעלים המפירו אולי סכומי כסף מסויימים. העובדים המסורים [illegible] מקור פרנסה, מקום עבודה שהפך לדרך חיים, גאווה וחלק מהם גם הפסיד את בריאותו.

מדוע קרתה הפרשה הזאת? [illegible]

אחד במאי זה לא מה שהיה פעם

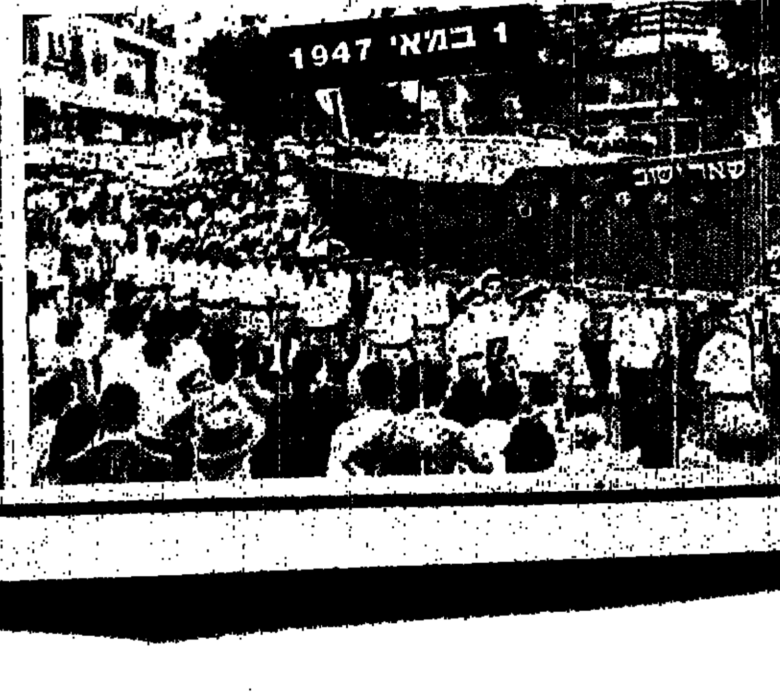

עובדים

הגיון עקום

הוא עובד וותיק ב„כור"
וזה, כך אומרים, המקום הנכון.
מותר לו לבחור את פרס וגור
ומותר גם –
את שר הבטחון

ב„כור" את כל חייו הוא בילה,
וזה, כך אומרים, בסדר גמור.
מותר לו לבחור את הממשלה כולה,
אבל אסור לו לבחור –
את מנכ"ל „כור".

ג. בשביץ

אחרי החגים — מבחן גדול

בימים הקרובים יפוגו תוקפם של הסכמי המסגרת ושל הסכם תוספת היוקר. ההסתדרות, למרות שעדיין לא גיבשה את המדיניות המקצועית שלה, מציגה קו אחד בולט שהוא במידה רבה אף מהפכני בהשוואה למה שהשתרר במשק במהלך העשור האחרון: לא עוד הסכמי מסגרת. הדגש הפעם חייב להיות על ההסכמים הענפיים והמפעליים.

המגעים בין שלושת השותפים הגדולים — ההסתדרות, האוצר והמעסיקים הפרטיים, נמצא במבוי סתום. האוצר והמעסיקים הפרטיים שוללים מתן תוספות שכר, מבקשים לעקר את מנגנון תוספת היוקר ואף לבטלו לחלוטין ואינם מוכנים, לשמוע על האפשרות שיצטרכו להידיין עם כל איגוד ואיגוד בנפרד.

מועצת ההסתדרות האחרונה החליטה בישיבתה בתחילת חודש פברואר להרחיב את האוטונומיה של מספר איגודים מקצועיים בשירות הציבורי: מהנדסים, טכנאים והנדסאים, ואקדמאים במדעי החברה והרוח. צעד זה נועד להעמיד את המעסיקים הציבוריים בפני עובדה: האיגודים בעלי החופש המקצועי המורחב רשאים גם רשאים לקבוע בעצמם, על פי כוחם, מעמדם ונחיצותם את התוספות ואת התנאים הראויים להם מכך. זאת היא מהפיכה בחשיבה ההסתדרותית, אך המעסיקים למיניהם מסרבים עדיין להכיר בכך.

התחזית הקרובה ביחסי העבודה: או דיונים אינטנסיביים על פי התפיסה ההסתדרותית החדשה, או מאבק מקצועי קשה. אם ההתקוממות בשטחים תימשך, יקשה הדבר על ראשי ההסתדרות לצאת בראש חוצות במאבקים מקצועיים-ציבוריים.

האם יש עוד סיכוי ל„אליאנס"?

בוחרות העיתונים לא הטיבו עם עובדי „אליאנס". בכל התקופה האחרונה, בה ניהלו מאבק על המשך קיום מקום עבודתם ופרנסתם, „אף אחד לא מצא לנכון לשמוע אותנו, גם בכל התקופה שפיוזר, גרמו האשמות המורות בתקשורת", אומר רפי בוהדנה יו"ר ועד העובדים. „חשבנו שאנו מנהלים משא ומתן בלי תקשורת ובלי חשיפה אבל התברר שהנהלת כור חשבה אחרת".

המצב קשה במפעל הצמיגים „אליאנס" השייך לקונצרן „כור". עד עתה בוסו הפסדיו על ידי חברת האם אך החלטה עקרונית של ההנהלה אמרה כי „אין כסף לעזור וכי על המפעל לעמוד על רגליו ולהתמודד עם המצב הקשה בכוחות עצמו".

האסיפה הכללית של בעלי המניות החליטה לדחות את פנייתה לבית המשפט בבקשה למינוי מפרק-מפעיל לחברה. ההנהלה איתנה בדעתה למנות את ה„מפרק-מפעיל" במידה שהעוב־דים לא יסכימו לתכנית ההבראה. נסיון תווך בין הצדדים נעשה בשבוע שעבר ע"י ועד 1. בפגישה רבת משתתפים שכללה נציגי ועדים מ„אורדך", „קראוס", „שלב", אגד, עיריית חיפה, מפעלים איזוריים בית שאן, „תדיראן", הסתדרות הנוער והחיים, ובהשתתפות נציגי ועד העובדים של „אליאנס", הוצגה השתלשלות המאורעות שהובילו את המפעל למצבו הנוכחי.

במפגש לקחו חלק גם רעיה רטיג, יו"ר האגף לדמוקרטיה תעשייתית בוועה"פ, חנן ארז מזכיר מרכז מפ"ם, מישל אלמליח, יוסי סולומין, אריה עירן ופיני גרוב מ„ועד 1" שיזמו את המפגש.

„אנו עובדים כרגיל ואף יותר מכך" מרגיש בוהדנה בפני המשתתפים, ההנהלה לא מכירה בפסיקת ההסתדרות, ההנהלה סיטרה ופיטרה ונראה שהיא אינה מעונינת במו"מ אמיתי. עד היום לא ישבו אתנו אפילו על תכנית אחת להבראה שאנו הצגנו. ההנהלה החרימה את הוועד אבל תוך שימוש ביחסי ציבור, הצליחה לעוות את התמונה ולהראות אותנו כסרבנים.

אנו נסכים להשתתף בתכנית ההבראה רק אם ישתפו אותנו בה. ולא אם ינחיתו עלינו פקודות. אנו עובדים ולא עבדים.

„באנו לנסות ולראות כיצד מוצאים פתרון משותף. אנו נוגעים בקצוות רגישים", אומר חנן ארז, מזכיר מרכז מפ"ם, בפתיחת הדיון ורעיה רטיג אומרת „אני כואבת את כאבכם אך העובדות קשות. כשיש חילוקי דעות נכנסים למו"מ. אם הוא לא נמוצה ישנה פסיקתו של האגף לאיגוד מקצועי... להנהלה אין כסף ואין מי שיכסה את ההפסדים"...

בדיון הסוער שהתפתח אח"כ, חזרה והודגשה נקודה אחת. הבעיה של „אליאנס" היא לא בעיה אישית של העובדים אלא של מערכת העבודה בארץ. „ממשלת ישראל לא רוצה ייצור, עבודה ועובדים. זו ממשלה המבכאת את ההון ולכן כל מפעל יצרני גורר אחריו גיבנת. חבריו של ישראל קיסר בממשלה אחראים למצב לא פחות מחשר ניסים וחבריו", מדגיש ארז בהסכמת השאר.

בסיום הפגישה סוכם כי „ועד 1" נותן את גיבויו לעובדי „אליאנס". הללו מצידם הביעו נכונות ללכת למו"מ ללא תנאים מוקדמים. יו"ר ועד 1, מישל אלמליח, אף פרסם קריאה לכל ועדי העובדים בארץ להתיצב לימין פועלי אליאנס, ופועלי אליאנס יצאו בהדגשה שמישהו שמע, תמך ואף ייתן סיוע כשצריך. כעת לא ניתן אלא להמתין ולראות כיצד תגיב ההנהלה על הקפאה שהטילו העובדים.

ועד 1

שמואל בירן, ממספנות ישראל, המנהיג הבלתי מעורער של המספנות, מי שהיה יושב ראש ועד העובדים, פרש לגמלאות.

לשמוליק, הפסל, יהיה כעת זמן רב להקדיש למלאכתו האמנותית.

מערכת עיתון „**עובדים**" ו„**ועד 1**", מאחלים לשמוליק הצלחה בכל אשר יפנה.

עובדים מוסף „על המשמר"
יוצא לאור על-ידי אגף ההסברה של מפ"ם
מערכת: גדי יציב (עורך) שאול קנה, עמוס שמיר, נחום דוניצה, מישל אלמליח, יוסי סולומון, נטע מק.

המסעדה של יעקב (2)

הכסף מצרך הכי יקר

חיים מרגלית

כמה אתה משלם בשביל כסף, שאל שמעון מהטקסטיל את אליעזר בעל מוסך גדול. יאיר, שישב בצד ושתה את הקפה שלו, ממש קפץ לגובה וצעק: „אני לא מבין את השאלה. מה זה קונים כסף מוכרים כסף?" „בטח שאתה לא מבין", ענה לו שמעון, „אתה עובד אצל בעל-בית, אתה לא מתעסק בזה, את בעל הבית שלך זה מעניין. ברגע שהולכים לבנק וצריך הלוואה קונים כסף, את זה אתה מבין? „כן, מבין", אומר יאיר. „אני צריך לקבל משכנתא בבנק והריבית אוכלת אותי". „הנה התשובה", אומר שמעון, „בשביל לקבל הלוואה מהבנק משלמים ריבית וזה דומה כאילו הלכת לבית מסחר וקנית מקרר".

„לא בדיוק", מתערב אליעזר. „מקרר, ואפילו אותו מקרר, אתה יכול למצוא במחירים שונים. בחנות אחת אתה משלם יותר, באחרת פחות. יש אפילו קשר בין המקום של החנות, לבין המחיר: ב„דיזנגוף סנטר" תשלם יותר מאשר ברחוב עליה. בשביל כסף, לעומת זה, אתה משלם בכל הבנקים כמעט אותו דבר. **אצלנו משלמים בשביל כסף לבנקים פי 4 ואפילו יותר מאשר בחוץ-לארץ. בארץ הריבית הריאלית, כלומר זאת שאתה משלם, ממש, היא בין 32 ל-36 אחוז, כלומר אם לקחת הלוואה של 1000 ש"ח לשנה למעשה קיבלת רק 640 ש"ח, בעוד שבחוץ-לארץ משלמים מקסימום 8 אחוז, כלומר 80 ש"ח לשנה.** זה לא הכל. בסוף השנה צריך לשלם לבנק עמלות וכל מיני רישומים אחרים שמראים כי אם לקחת הלואה של 1000 ש"ח כאילו קיבלת רק 600 ש"ח. לא פלא שבגלל הריבית הזאת שקבעה אותה הממשלה ובנק ישראל, הבנקים הרוויחו בשנה שעברה רק מהריבית, סכום אדיר של 10 מיליארד ש"ח. מי מפסיד מזה קודם כל היצרנים, אלה שעובדים לייצוא, אם לשוק המקומי ואם ליצוא. תראה את הפנים של שמעון. לא כדאי לו ליצא את הגופיות והתחתונים שהמפעל שלו מייצר לחו"ל, הוא לא יכול להתחרות עם אף אחד, הוא יקר. גם לא כדאי לקחת הלוואה למשכנתא לדירה, הריבית כל כך מייקרת אותה שבסוף החשבון אין אף אחד שיכול לעמוד בתשלומים".

שמעון, שישב כאילו על סיכות, מתפרץ ואומר: „אם תשווה מה מרוויחים מתעשיה לעומת מה שמרוויחים מביזנס, אז לא כדאי לעבוד בכלל. אי אפשר כך, במקום שהמדינה תהיה מעבודה, מרגילים את האנשים לחיות לסוחרים. לא סוחרים בחנות, רק סוחרים של כסף". „אתם בחרתם את הממשלה הזאת" אמרתי להם. „אל תדאג" אמר לי שמעון, „בפעם הבאה אבחר את מי שמייצג את העובדים, אלה שמייצרים, אלה שחיים ממה שהם מייצרים".

מפ"ם עם העובדים

כתבי אישום נגד סוחרים משער שכם שפתחו חנויות בניגוד לצו

בצלאל עמיקם, עזרא אבירן, פנחס ענברי עתיים

משטרת ירושלים הגישה אתמול כתבי אישום נגד שבעה מ-14 הסוחרים ממזרח ירושלים שהפרו את צו הסגירה, שהטיל עליהם אלוף פיקוד המרכז. ביום א' ניסו הסוחרים, שחנויותיהם נמצאות ליד שער שכם, לפתוח אותן בניגוד לצו הסגירה ונעצרו. השבעה שוחררו לאחר שהוגשו נגדם כתבי האישום, בערבות של 1,000 שקלים. משפטם יהיה מחרתיים. היום יוגשו כתבי אישום נגד שבעת הסוחרים הנותרים.

ראש עיריית ירושלים טדי קולק אמר, כי מעשיה של המשטרה, שמנעה מבעלי החנויות באזור שער שכם לפתוח את חנויותיהם נעשה על-פי חוק. „לא יתכן שבמשך חודשים רבים יזלזלו בעלי החנויות בחוק ועתה יקימו קול צעקה", אמר.

נאטמו חדרים ברצועת

כוחות הביטחון אטמו ביום ב' בלילה ארבעה חדרים של צעירים תושבי עזה, שהורו בפעילות עוינת. שניים מהם חשודים, כי תקפו זוג מקרית-ארבע והציתו את מכוניתם. שני בני הזוג טעו בדרכם והגיעו למחנה הפליטים דיר אל-בלח שם הותקפו באבנים, וניצלו על-ידי סיור צה"ל שעבר במקום.

שני חדרים נאטמו במחנה הפלי־טים דיר אל-בלח ושניים נוספים בשכונת סג'אייה. גורם צבאי מסר, כי זהו אמצעי נוסף בשורת הצעדים שכוחות הביטחון נוקטים לשמירת הסדר באזור.

בקבוק תבערה הושלך אתמול לפנות ערב אל סיור צה"ל שנע ברחוב הראשי בעזה. איש לא נפגע ולא נגרם נזק. התקרית היתה ברובע העתיק של עזה סמוך לשוק הזהב והחלפנים. חשודים רבים נעצרו וסגר הוטל על חלק מן הרחוב.

אתמול היה שקט יחסי ברצועה, וכמה הפגנות של צעירים שהניפו דגלי פלשתין, הבעירו צמיגים ויידו אבנים, פוזרו על-ידי חיילי צה"ל ברימוני גז. איש מן המפגינים לא נפגע. חיילי צה"ל ערכו מעצרים רבים בקרב המפגינים. ברצועה היתה אתמול שביתת מסחר חלקית והמסחר התנהל בעיקר ברחובות הצדדיים.

מצרים מחלקת מזון

מצרים מחלקת מזון ותרופות לתושבי השטחים. ישראל נענתה לבקשתה של מצרים, ואישרה העברת המצרכים באמצעות סוכנות הסעד והתעסוקה לפליטים, אונר"א. מדובר ב-50 טון של מזון ותרופות. זו פעם ראשונה שמצרים מעבירה משלוחים כאלה ישירות לשטחים.

עיתונאים חמקו ממחסום

משטרת נפת עזה מחפשת אחר נוסעי רכב שכור, ככל הנראה עיתונאים, שלא צייתו אתמול להוראות אנשי מחסום ברצועת עזה, לא עצרו לביקורת ועברו את המחסום לתוך הרצועה. החיילים רשמו את מספר המכונית והמשטרה איתרה את חברת ההשכרה. עתה נעשים מאמצים לאתר את נהג המכונית ונוסעיה.

אסירי תעודה

שלמה סלוצקי

למשרדי האגודה לזכויות האזרח בישראל הגיעו בימים האחרונים תלונות ועדויות, על הגבלות נוספות החלות על תושבי רצועת עזה. שתיים מהן קשורות בשימוש בתעודות הזהות המונפקות על-ידי הממשל הצבאי, כאמצעי לחץ נוסף על האוכלוסיה המקומית.

על פי התלונה הראשונה, הודיעו ב-15.4 במחנות הפליטים שאטי ודיר אל בלח בשעות העוצר וברמקולים, שכל הגברים מגיל 16 עד 60 חייבים להתייצב ולמסור את תעודות הזהות. בתמורה קבלו פתק, „אישור תנועה בלי תעודת זהות".

בפתק רשומים תוקפו, פרטי בעל התעודה, והכתובת „רשאי לנוע בגבולות חבל עזה בלבד". כדי לקבל חזרה את תעודות הזהות וחופש התנועה, צוו האנשים לשלם את כל חובותיהם לרשויות במשרדיהן השונים, ולקבל תוחמות על התשלומים הנ"ל.

עד לסוף השבוע שעבר, גם התושבים שניסו למלא את ההוראה החדשה, לא הצליחו לעשות זאת. נודע, שמה-15.4 החלו חיילים להיכנס לבתי התושבים שלא מסרו את תעודותיהם ולהכות אותם.

בתלונה אחרת שכבר נבדקה נטען שחלק ממשוחררי „אנצאר 2" נדרשו להחזיר את תעודות הזהות המקוריות שלהם, ובמקומן קיבלו תעודות המגבילות את חופש התנועה שלהם לחבל עזה בלבד. האגודה לזכויות האזרח בודקת את אמיתות התלונות.

אירועי השטחים יעלו לדיון באינטרנציונל הסוציאליסטי

דפנה ורדי (בריטניה)

האירועים בשטחים יידונו בכינוס האביב של מועצת האינטרנאציונל הסוציאליסטי, בחודש הבא במדריד.

המועצה תשמע דיווח על ביקור משלחת האינטרנציונל בראשותו של הנציגי הדני — אשר היתה לאחרונה בארץ ובשטחים, ואת דיווחו של מנהיג מפלגת הליכוד הבריטית, ניל קינוק. מועד הדיון ייקבע רק לאחר תיאום עם שר החוץ, שמעון פרס, כדי לוודא שהוא יוכל להשתתף בדיון, כנציג מפלגת העבודה הישראלית.

יושב ראש הכינוס יהיה ווילי בראנט, והמארח, פליפה גונזאלס. מרכז המחלקה הבינלאומית, אריה יפה, יעמוד בראש משלחת מפ"ם. חנה סניורה ופאיז אבו-רחמה הוזמנו גם הם לכינוס על בסיס אישי. ולא כמייצגי ארגונים חברים.

שופטת בג"ץ, מרים בן פורת, פרשה לגימלאות

עתיים

המשנה לנשיא בית המשפט העליון, השופטת מרים בן פורת, נפרדה אתמול בטקס חגיגי מכס השיפוט לאחר 30 שנות כהונה. היום חל יום הולדתה ה-70 של השופטת בן פורת והיא יוצאת לגימלאות.

בטקס הפרידה החגיגי, שהתקיים באולם מספר 1 של בית המשפט העליון בירושלים, השתתפו ראשי הממסד השיפוטי בארץ ביניהם היועץ המשפטי לממשלה יוסף חריש ופרקליט המדינה יונה בלטמן, ראשי המחלקות בפרקליטות המדינה וראש לשכת עורכי הדין עורך דין יעקב רובין. כל שופטי בית המשפט העליון, פרט לשופט ד"ר משה בייסקי הנמצא בחו"ל.

היועץ המשפטי לממשלה יוסף חריש פירט את פועלה המשפטי של השופטת בן פורת, והזכיר כי היא היתה האשה והראשונה שמונתה לתפקיד נשיאת בית משפט מחוזי והאשה הראשונה שמונתה לתפקיד שופטת בבית המשפט העליון. לדבריו, לא בנקל ניתן יהיה להעמיד ל„שופטת ברוכת אל" תחליף שישווה לשיעור קומתה. הוא פירט באריכות כמה מפסקי הדין המזהירים שלה, ואת פעילותה בתחום ההוראה והפרסום המשפטי.

„אש"ף-תורס" מביא עוד משלחת מאירלנד

דפנה ורדי (בריטניה)

ארבעה חברי הסנאט האירי יצאו אתמול לביקור של שבוע בשטחים כאורחי אש"ף. בטרם יציאתם, הוגשו לסנאט שתי שאילתות בנושא.

לפני כחודש, יצאה קבוצה אחרת של חברי סנאט לביקור דומה. את הביקורים מארגן „משרד המידע הפלשתינאי" בדבלין, שהוא משרד תעמולה הממומן על ידי אש"ף, ומנוהל על ידי איש מבירות אירי.

השאילתות שהוגשו לסנאט, העלתה שתי בקורות, האחת האם מקובל שחברי סנאט נוסעים לביקור הממומן על ידי אש"ף, והשנייה, האם מקובל לנסוע ללמוד את העובדות, מבלי להיפגש עם שני הצדדים.

חברי הקבוצה שחזרה מהשטחים מסייעים בהסברה למשרד המידע הפלשתינאי, והשפעתם בסנאט האירי ניכרת.

השפעת משרד המידע הפלשתינאי באירלנד ניכרת בעיקר באמצעי התקשורת. רבים מהם מפרסמים את הודעות סוכנות הידיעות הפלשתינאית בדיוק כפי שהן מועברות אליהם.

מדינת ישראל
משרד הפנים
חוק הבחירות לכנסת (נוסח משולב), התשכ"ט - 1969
הודעה בדבר
הצגת רשימות הבוחרים לכנסת לשנת
פנקס הבוחרים התשמ"ח/התשמ"ט - 1988/1989

בהתאם לסעיף 35 לחוק הבחירות לכנסת (נוסח משולב), התשכ"ט - 1969, מתפרסמת בזה הודעה על ימי ההצגה של רשימות הבוחרים לכנסת לשנת הפנקס האמורה, מקומות ההצגה ושעותיה.

1. **רישום בפנקס הבוחרים לכנסת.** כאמור בסעיף 2 לחוק לא תהא זכות להצביע בבחירות לכנסת אלא למי שרשום בפנקס הבוחרים. דין זה חל גם לגבי רשויות מקומיות.

2. **הצגת פנקס הבוחרים לעיון הצבור.** כדי לאפשר לכל אדם לבדוק אם הוא עצמו או אדם אחר רשום באופן נכון בפנקס הבוחרים קובע סעיף 33 לחוק שכל שנה יוצגו רשימות הבוחרים לעיון הצבור בכל הישובים.

3. **תקופת ההצגה ושעותיה** - השנה יוצגו רשימות הבוחרים החל מיום י"ז באייר התשמ"ח (4.5.88) עד כ"ז באייר התשמ"ח (13.5.88) ועד בכלל, בהתחשב עם הדרישות הדתיות לשמירת ימי מנוחה. מקומות ההצגה ושעותיה נקבעו לפי סעיף 34 לחוק.

בהתאם לסעיף 36 לחוק יוצגו בכל מקום הצגה שבישוב כל רשימות הבוחרים בהן רשומים תושבי אותו ישוב, ורשימות אלה בלבד.

4. **הגשת בקשות ערדים וערעורים.** כל אדם הרואה את עצמו מקופח בגלל אי רישום או רישום בלתי נכון של שמו ברשימה כזו, רשאי להגיש, בהתאם לסעיף 40 לחוק, בקשה/ערר לשר הפנים באמצעות לשכת מרשם האוכלוסין שבקרבת מקום מגוריו, בקשה/ערר אפשר להגיש לא יאוחר מיום ז' בסיון התשמ"ח (23.5.88) על גבי טופס מיוחד שניתן להשיג במקום ההצגה או בלשכת מרשם התושבים. בעת ההגשה יש להציג את תעודת הזהות של המבקש/העורר.

כל מי שהגיש בקשה/ערר כאמור, אולם לא קיבל תשובה על כך עד ליום א' בתמוז התשמ"ח (16.6.88) או קיבל תשובה, אולם היא אינה מספקת אותו, רשאי להגיש ערעור לבית המשפט עד ליום י"א בתמוז התשמ"ח (26.6.88). ערעור כזה, פטור מאגרה, יוגש על גבי טופס מיוחד שאפשר להשיג במזכירות של כל בית משפט שלום או מחוזי.

5. **הצגת רשימות בוחרים משלימות לתושבי הרשויות המקומיות מחוסרי אזרחות ישראלית.** בהתאם לסעיף 16 (א) לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה - 1965, יוצגו יחד עם רשימות הבוחרים לכנסת גם רשימות בוחרים משלימות (נספחים) המכילות את שמות התושבים שאינם אזרחי ישראל. ברשות מקומית שאין בה נספח, תוצג הודעה על כך. כל האמור בפסקה 4 בקשר להגשת ערדים/ערעורים חל גם לגבי הרישום או אי רישום בנספחים.

6. **מקומות ההצגה.** ואלה מקומות ההצגה ושעותיה לפי קבוצות ישובים:

מקומות ההצגה

בכל לשכת מרשם אוכלוסין אזורית ונפתית של משרד הפנים מוצגים פנקסי הבוחרים של כל הרשויות המקומיות שבטיפולה של אותה נפה.

בכל רשות מקומית תתקיים ההצגה במשרדי העיריה או המועצה המקומית.

שעות ההצגה: במשך כל התקופה הנזכרת בפסקה 3 לעיל תתקיים ההצגה בשעות העבודה הרגילות הנהוגות במשרדים בהם יוצגו רשימות הבוחרים.

קבוצת ישובים "א" רשויות מקומיות

נוסף להצגה כנ"ל תהיה ההצגה גם במקומות נוספים כמפורט להלן לפי סדר הא'-ב' של שמות הרשויות המקומיות.

עיריית ירושלים:
לשכת המודיעין של העיריה, רח' יפו 17
מחלקת המים של העיריה, רח' יפו 212, בית "אלה"
בנין העיריה, רח' דימיטריוס הקדוש, המח' לשפ"ע
עיריית אשדוד:
משרדי העיריה, לשכת המודיעין, מרכז מסחרי ב'
משרדי העיריה, לשכת המודיעין, מרכז מסחרי ד'
מתנ"ס, בי"ס לברון, רובע ו'
עיריית אשקלון:
משרדי העיריה, לשכת המודיעין
משרדי אפרידר, לשכת המודיעין
שכונת שמשון, סניף מח' סוציאלית, צריף 413
עיריית באר שבע:
לשכה לפניות הצבור, רח' הרצל
לשכת המודיעין, בית העיריה, רח' הנשיאים
מתנ"ס, שכונה ד'
עיריית בני ברק:
ככר המלך 11, משרדי העיריה
רח' השומר, תחנת מכבי אש
רח' עוזיאל, בי"ס עציון, שכ' מרכז בעלי המלאכה
עיריית בת ים:
בית העיריה, רח' נורדאו 17
משרדי יחידת הפקוח, רח' ויצמן 5 א'
בי"ס התחיה, רח' רהב 7, רמת יוסף
עיריית גבעתיים:
רח' שינקין, בית העיריה, לשכת המודיעין
רח' מנורה 10, סוכנות הדאר
עיריית הרצליה:
משרדי העיריה, רח' הנדיב 2 (בנין ראשי)
רח' העבודה 14 משרדי העיריה (סניף)
רח' המוסדות, משרדי העיריה (סניף)
עיריית חדרה:
במשרדי העיריה, רח' הלל יפה
בי"ס קפלן, שכון בית אליעזר
גבעת אולגה - בי"ס אור לטף
עיריית חיפה:
בבית העיריה, רח' חסן שוקרי
המרכז הקהילתי, בית רוטשילד, מרכז הכרמל 14
בית "אבא קפלן" שער העליה
בית "אבא חושי" נוה שאנן
קרית חיים - המרכז הקהילתי "בית נגלר"
עיריית טבריה:
במזכירות העיריה
בטבריה עילית - במשרדי חברת עמידר שכון ד'
מעלות תרשיחא:
במשרדי המועצה מעלות
גן ילדים בבית מעון דאוד תרשיחא

עיריית נתניה:
רח' הרצל משרדי העיריה
שכון דורה בי"ס סיני
שכון דיור לעולה - ביה"ס
קרית צנז - בי"ס ממ"ד
שכון הוותיקים - בי"ס אלונות
עיריית עפולה:
במשרדי העיריה
עפולה עילית - ביה"ס הממלכתי אלומות
עיריית עכו:
במשרדי העיריה (במזכירות)
בי"ס ביאליק (עכו צפון)
בי"ס רמב"ם (שכונים)
עיריית פתח תקוה:
במזכירות העיריה
מעברת עמישב - בי"ס ממלכתי
בית יד לבנים
עיריית צפת:
במשרדי העיריה (במזכירות)
בבית התרבות שכון כנען
עיריית ראשון לציון:
לשכת המודיעין העירונית, רח' רוטשילד 24
משרדי העיריה, רמת אליהו, שכון מזרח רח' עליה
עיריית רחובות:
במזכירות העיריה
בבי"ס ממלכתי כפר זרנוגה
בבי"ס ממלכתי דתי שערים
עיריית רמלה:
במשרדי העיריה
בבי"ס ממלכתי שרת - שכון גיורא
עיריית רמת גן:
רח' ביאליק 35, משרדי העיריה
רח' הדר, פנת רח' התקוה, בי"ס ממלכתי הגבעה
בנין הספריה המרכזית, רח' גבעת ציון 16
משרדי המח' לשרותים חברתיים - רח' אצל 2
עיריית תל-אביב - יפו
בנין העיריה - ככר מלכי ישראל
מנהל השכונה - ברודצקי 19
מנהל השכונה - קהילת ורשה 73, הדר יוסף
מנהל השכונה - עולי הגרדום 46, רמת החייל
מנהל השכונה - רח' האספרגוס 1 רמת ישראל (מרכז קהילתי)
מנהל השכונה - רח' ישראל סלנטר 27, שכ' שפירא (מרכז קהילתי)
מנהל השכונה - נחל הבשור 3, יפו

בכל הישובים הנמצאים בתחומי המועצות האזוריות או בטפולן תיערך ההצגה במשרדי הועד המקומי או במזכירות שבכל ישוב וישוב.

קבוצת ישובים "ב" (ישובים חסרי מעמד מוניציפאלי)

שעות ההצגה: - במשך כל תקופת ההצגה יוצגו רשימות הבוחרים בין השעות 4 אחה"צ ל-7 בערב.

מקומות ההצגה: - בכל ישוב ומוסד במזכירות הישוב או במשרד המוסד. ביתר המקומות יוצגו רשימות הבוחרים כמפורט להלן (לפי סדר הא' - ב' של שמות המקומות):

אבו בלאל - בבית הספר רהט ג'
אבו ג'ווייעד - בבית הספר איבן סינה בערוער
אבו סריחאן - בבית ספר יסודי ג' תל-שבע
אבו עמרה - בבית ספר יסודי ג' תל-שבע
אבו עבדון - בבית ספר יסודי בלקייה
אבו קרינאת - בבית ספר אבו קרינאת
אבו רקייק - אצל: 1. בבית ספר יסודי ג' תל-שבע
2. בבית ספר אבו כף
3. בבית ספר תורשאן (אל אטרש)
אבו רביעה - בבית ספר אבו רביעה בכסייפה
אל נצאצרה - 1. בבית ספר רהט ל'
2. בבית ספר תל-אל מלח בכסייפה
אל אסד - בבית ספר יסודי בלקייה
אל זבארנה - בבית ספר יסודי תל-אל מלח בכספייה
אל אעצם - בבית ספר יסודי אל אעצם
אל אפיניש - בבית ספר רהט ו'
אל הוזייל - אצל: 1. בבית ספר אל הוזייל ע"י רהט
2. בבית ספר רהט ב'
אל עטאונה - בבית ספר אל עטאונה
אל עוקבי - בבית ספר בחורה
אבו עאמר - בבית ספר יסודי באל אעצם
אל סייד - בבית ספר יסודי אל סייד בחורה
אבו ערער - בבית ספר יסודי ערוער
אל עטור - בבית ספר יסודי תל כסיף בכסייפה
אבו חמד סלימאן - בבית ספר יסודי תל אל מלח בכסייפה
ביר אל מכסור - בבית ספר ממלכתי מקמאן
בבית ספר ממלכתי ביר אל מכסור
ג'ואמיס - בבית ספר ממלכתי זרזיר
גריפאת - בבית ספר ממלכתי זרזיר
הוואשלה - בבית ספר אל הואשלה
ואדי חמאם - בבית ספר ממלכתי חמאם
זוכיידאת - בביה"ס הממלכתי בישוב
זלפה - בביה"ס הממלכתי בישוב

חנאג'רה - בית ספר ממלכתי חנאג'רה
חוזייראת אל דאהרה - בביה"ס הממלכתי שבישוב
חוואלד - בבית ספר ממלכתי ראס עלי
חוות שלם - במשרדי החווה
טובה - בביה"ס המקומי
כעביה טבאש - בבית ספר ממלכתי טבאש
כפר גלים - במזכירות
כפר ורדים - במזכירות
כפר מיסר - בביה"ס הממלכתי בישוב
מעוף - במזכירות
מעני-אבו-תמר - בבית ספר יסודי תל אל מלח בכסייפה
מוסמוס - בביה"ס הממלכתי בישוב
מושירפה - בביה"ס הממלכתי בישוב
מועאוויה - בביה"ס הממלכתי בישוב
מוארד - בבית ספר ממלכתי זרזיר
מקוה ישראל - במזכירות ביה"ס החקלאי
נוה אבות - במשרדי המוסד
נמל תעופה לוד - במשרדי עיריית לוד
נעין - בביה"ס הממלכתי בישוב
סמניה - בבית הנאמן שיתופי סמניה
סעאידה (אום-אל-גנם) - בבית ספר יסודי ממלכתי נגם
סאלם - בבית ספר ממלכתי בישוב
סולמן קבועה - בבית ספר יסודי אל פורעה ע"י ערד
עמשא - במזכירות הישוב
עוזיר - בביה"ס הממלכתי בישוב
עאזה - בסוכנות הדאר
קיסריה - בוועד המקומי
קדיראת אל צאנע - בבית ספר יסודי בלקיה צאנע
רומאנה - בביה"ס הממלכתי בישוב
ראס עלי - בבית ספר הממלכתי
תראבין אל צאנע - 1. בית ספר רהט ה'
2. בית ספר יסודי ג'

י' באייר התשמ"ח 27 באפריל 1988

יצחק שמיר
ראש הממשלה ושר הפנים

סוריה ואש"ף הסכימו לתמוך במשותף בהתקוממות בשטחים

ערפאת בצאתו מהפגישה עם אסד: אין חילוקי דעות בין בני משפחה אחת

אורי הורוביץ, רויטר, סוכנויות

דמשק. — סוריה ואש"ף עומדים לשתף פעולה, ולתמוך במרי של תושבי השטחים — מסרו אתמול נציגים של אש"ף בדמשק.

ערפאת המריא אתמול מדמשק, לאחר שיחות עם הנשיא חאפז אסד, האמורות לשים קץ לקרע בן חמש שנים. לפני צאתו אמר, כי ההתפייסות תעניק תנופה חדשה להתקוממות בשטחים הכבושים. וכי „אין חילוקי דעות בין בני משפחה אחת".

ערפאת, שגורש מדמשק ביוני 1983, אחרי מרד בתוך ארגון פת"ח מסר כי פגישתו עם אסד היתה לבבית ומוצלחת.

סגן נשיא סוריה, עבדל חאלים חדאם ייפגש עם חברי הוועד המרכזי של פת"ח, כדי להמשיך בשיחות. „ההתפייסות כבר נערכה. אנו מוכנים עתה לפעול, אחרי הפגישה המוצלחת ביותר בקורות היחסים בין סוריה ואש"ף". אמר עבאס זאכי, הממונה על יחסי החוץ באש"ף.

סוכנות הידיעות הסורית מסרה רק כי שני המנהיגים דנו „במצב הערבי והפלשתיני" ובחשיבות התמיכה במרי הפלשתיני.

בשטחים מברכים

נציגים פלשתיניים אמרו כי נושא אחד עדיין לא נפתר, והוא היחסים בין אש"ף למצרים, שאינם לרוחה של סוריה.

שני ארגונים פרו־סוריים גינו את ביקורו של ערפאת, וקבעו כי חילוקי הדעות המדיניים והארגוניים שגרמו למרד נגד הנהגתו ולגירושו מסוריה, טרם יושבו.

בהודעת החזית העממית לשחרור פלשתין נאמר: „החזית תמשיך להתקיים כל עוד נמשכת מגמת הסטייה בזירה הפלשתינית". דיפלומטים אמרו, כי מהודעה זו ניתן להבין, שמנוי וגמור עם ערפאת להמשיך ולקיים יחסים עם מצרים.

גם קולונל אבו מוסא, שהתייצב בראש המרד נגד ערפאת לפני חמש שנים וזכה אז לתמיכת סוריה ולוב, גינה את הביקור. אבו מוסא טוען, כי אין כל הוכחה לכך שערפאת שינה את עמדתו, העלולה להביא להתפייסות בין אש"ף לישראל.

מצרים מבריכה — ומודאגת

בתגובה הרשמית הראשונה על התפתחויות אלה, אמר אתמול ראש הדסק הפלשתיני במשרד החוץ המצרי, טאהא אל־פרנאואני, כי מצרים „תומכת בכל התקרבות בין סוריה ואש"ף, העשויה להביא לתיאום המאמצים במטרה ליישם מחדש את הזכויות הלאומיות של העם הפלשתיני". לדבריו, אש"ף הבטיח שההתקרבות לסוריה לא תפגע ביחסיו עם מצרים.

אולם, מאמר מערכת שהופיע בעיתון הרשמי — למחצה „אל אהרם", רומז על דאגתם של המצרים. „במקרה שהוא יתורגם, ישפיע התיאום הסורי־הפלשתיני בחיוב או בשלילה על היחסים הפלשתינייים־המצרים, הפלשתיניים־העיראקיים, הפלשתיניים־ירדניים והירדניים־המצריים" הדגיש המאמר. גם שר ההסברה הסעודי בירך אתמול על המפגש בין אסד לערפאת, ואמר שזו נקודת ויעון חדשה לבעייה הפלשתינית.

סוכנות הידיעות הצרפתית מוסרת מירושלים, כי נכבדים רבים בשטחים הכבושים בירכו אתמול על ההתקרבות בין אש"ף לסוריה.

בסאם שכעה, ראש העיר המודח של שכם, סבור כי ביקורו של ערפאת בדמשק הוא „חזרה למצב הנורמלי".

חנא סניורה אמר, כי „לאף מדינה ערבית, כולל סוריה, אין זכות להכתיב לאש"ף את החלטותיו".

אליאס פרג', ראש עיריית בית לחם, אמר כי הוא מקווה שההתקרבות עם דמשק תביא לתוצאות מוחשיות.

העיתונים הערביים במזרח ירושלים הגיבו בהתלהבות על הפגישה בין אסד לערפאת.

לוב הזמינה את ראשי ארגוני הסירוב לבוא לטריפולי עוד השבוע במסגרת מאמציה למצוא דרך להחזרת ארגוני הסירוב לאש"ף — מוסר העיתון „אל איתיחד" היוצא לאור באבו דאבי.

מימין לשמאל: ערפאת, פארוק קאדומי וסלח חאלף יוצאים מהפגישה עם חאלים חדאם (צילום: אי.פי.)

ממשלות ישראל אשמות בהזנחת הנגב — נקבע במשפט ציבורי בניצנה

שלי יחימוביץ'

שעה שבמצדה התקיים, במסגרת חגיגות הארבעים, מופע עתיר אמצעים פירוטכניים יקרים, קיימה התנועה לתמורה בכפר הנוער של ליובה אליאב בניצנה, למשפט של אנשי הנגב נגד ממשלת־ישראל.

מאות תלמידים וחיילים צפו במשפט, שנערך תחת כיפת השמיים. התובעים היו ראשי רשויות פיתוח בדרום. „הסנגור" היה אלוף־משנה (מיל.) זאב דרורי מחצרים והשופט — פרופ' יהודה גרדוס, מאוניברסיטת בן־גוריון.

ראשי הרשויות, ראש עיריית קרית־גת זאב בוים (ליכוד) ועמיר פרץ משדרות (מערך) הטיחו האשמות קשות בממשלות ישראל. הם ציינו כי ארבעה פרויקטים גדולים שתוכננו להעלות את הנגב ולהעלותו על המפה לא יצאו אל הפועל: רכבת לאילת, תעלת הימים, העברת התעשייה הצבאית והקמת שדה התעופה בינלאומי.

ראש עיריית דימונה, אלי הללי, אמר: „מה שבטוח — בתל־אביב ובכפר־סבא תמיד חם. כולם מכוסים בשמיכה הלאומית. רק אנחנו נשארים או עם הראש או עם הרגליים בחוץ. יכולתי לצאת מדימונה ולהגיע לכאן אחרי חצי שעה, כי אפילו המשטרה לא מגיעה לפה. אין תנועה, אין אנשים, אין מי שיתן לי רפורט".

גזר־הדין בסוף המשפט: ממשלות ישראל נמצאו א שמות בכל סעיפי האישום. העונש הובא בצורת רשימת תביעות ובהן דרישה מן השרים לבוא ולגור בנגב, ושיריון מקומות בכנסת לנציגי הנגב.

ליובה אליאב סיכם: „ממשלות ישראל, בעשרים השנה האחרונות, נמצאו אשמות בהקפאה, בהזנחה, ובאי־פעולה בנגב, ויכולות לתקן את האשמה הזו בהפניית משאבי אדם וכסף, הסכו אותו לאזור פיתוח ושלום".

● סיירת תיירות, שתורכב ממאה בני נוער, מוקמת בימים אלה בעמק בית־שאן ובעמק יזרעאל.

● סקר קינון של עופות דורסים נערך בימים אלה בגולן ובגליל ויימשך שבוע ימים. בסקר הוא ראשון מסוגו מבחינת היקפו בצפון הארץ וכולל עשרות צוותים מהחברה להגנת הטבע, רשות שמורות הטבע וצפרים מתנדבים.

הטור השבועי

מרכז הסתדרות הגימלאים קורא לחבריו לבוא בהמוניהם למצעד האחד במאי ולהצטרף להפגנת הכוח של הסתדרות הגימלאים. לקראת המערכות הבאות.

יוצאים מרחבת הוועד הפועל.

על האחראים לארגון התסעות להקפיד שהאוטובוסים יגיעו לרחבת הועד הפועל עד השעה 10.00 בבקר.

הפעלת חוק הסיעוד –

בישיבת המזכירות הפעילה מסר הח' אוריאל אברהמוביץ כי בתשובה לפנייתו בענין השהיית הפעלת חוק הסיעוד והפסקת מתן השרותים לזקנים - החל מ־1 באפריל 1988 (יום כניסת החוק לתוקף) ע"י קופת־חולים הודיעה לנו שרת הבריאות הגב' שושנה ארבלי־אלמוזלינו: משרד הבריאות וקופת חולים ימשיכו במתן השרותים עד להפעלת החוק למעשה. מר מרדכי צפורי מנכ"ל המוסד לביטוח לאומי כותב בתשובתו: „המוסד לבטוח לאומי החל לקבל תביעות מאת הפונים ובודק אותן לפי הוראות החוק, קביעת הזכאות מותנת בין היתר בהחלטות של ועדות הסיעוד המקומיות. נודע לנו עתה שקופת חולים נמנעת לשגר את נציגיה לועדות אלה ומבקשת התערבותך. עלינו לציין בניגוד מוחלט לסיכומים שנתקבלו בעבר בדרג בכיר הודיעו משרד הבריאות וקפ"ח על הפסקת התשלומים לאלה שקבלו עד כה שרותי סיעוד במטעמם תוך הפקרת הנזקקים ללא הודעה אלינו ובניגוד להחלטות קודמות. הודעות אלה גרמו לתרעומת קשה על צבור הנזקקים לשרות חיוני זה. מן הראוי שפעל בענין זה". עד כאן הודעת מר צפורי. מן הראוי כי רבוי המוסדות העוסקים בענין ומושכים בכיוונים שונים, לא יסבלו הזקוקים לשרותי סעוד עוד יותר. אנו מברכים על הודעת שרת הבריאות ומקווים שהמוסד לבטוח לאומי יפעל ביעילות לבצוע החוק.

בסניפים

הגליל המערבי – ב־28 במרץ ש.ז. התקיים יום עיון איזורי בבית קיי בנהריה. פתח ותנחה הח' שמואל ציפאר. אלוף משנה עופר ברדוד הרצה על בעיות השלום, הח' אורי אלפרט על הבעיות הכלכליות. הח' דוד קורן מזכיר מועצת הפועלים האיזורית סיכם ובירך בחג שמח. הח' דוד עזרא בירך בשם המרכז לתרות. ב־17 באפריל ש.ז. התקיים כנס של וותיקי התנועה בהשתתפות הח' ירוחם משל, אלי דקסטרו, יהושע כץ, דוד קורן, ודוד עזרא. פתח והנחה שמואל ציפאר.

חיפה – ב־13 באפריל ש.ז. התכנסו וותיקי התנועה במועדון ברוממה לערב מוקדש לשואה ולגבורה במלאות 45 שנה למרד גיטו ורשה. פתח והנחה הח' אהרון. לרנר יו"ר הסניף. והרצה על השואה הח' נתן צבי. כמו כן משירי משוררי הגיטאות.

גימלאי קרית חיים מברכים את הח' שמחה רבקאי בהגיעה לגבורות, בבריאות טובה ובאריכות ימים ותמשך פעילות ברוכה למען הזולת.

רעננה – ב־10 באפריל ש.ז. הרצה הח' משה סמולר על נושא השואה. משה סמולר שהוא מחבר ספר מרתק ידע לרגש את שומעיו בספורו כיצד ניצל בנס מידי הנרצחים. הוא עדות חיה כי בעם ישראל קיים רצון חזק וכוח נפשי העוזר להתגבר על סבלותיו וגם להנחיל לדורות הבאים.

ארגון א.א.א. – יקיים ב־8 במאי 1988 אירוע אמנותי בהיכל התרבות ״ מיקי בורשטיין ושמוליק סגל. יופיעו בהצגת טממבי. לגימלאים הנחה של 50%. כלומר 20 ש"ח לכרטיס.

ארגון גימלאי קנ"מ –

מחר ביום ד' 27 באפריל ש.ז. ייפתח הכינוס הארצי הדו שנתי של הארגון בביתן אהרון ליד כפר וינגייט. הלקוח החומר לצירים תתחיל בשעה 9 בבקר. לרשות צירי הכינוס מת"א והסביבה יעמוד אוטובוס ממגרש התחנה של הועד הפועל שייצא בשעה 8 בבקר. לרשות הצירים מאזורים אחרים יעמוד הסעות בכניסה לביתן אהרון מכביש נתניה.

שערי מטבע־חוץ בבנק הפועלים — 26.4.1988

	יחידות	בנקנוטים קנייה	בנקנוטים מכירה	העברות והמחאות קנייה	העברות והמחאות מכירה	שערים יציגים
סל מטבעות	1	—	—	1.7063	1.7257	1.7182
דולר אמריקני	1	1.52	1.59	1.5543	1.5747	1.5661
מרק גרמני	1	0.91	0.96	0.9291	0.9407	0.9364
לירה סטרלינג	1	2.87	3.01	2.9247	2.9407	2.9409
פרנק צרפתי	1	0.26	0.28	0.2736	0.2770	0.2757
ין יפאני	100	1.23	1.28	1.2480	1.2636	1.2579
גילדן הולנדי	1	0.81	0.85	0.8297	0.8401	0.8348
פרנק שווייצרי	1	1.11	1.16	1.1254	1.1394	1.1317
כתר שבדי	1	0.25	0.27	0.2653	0.2686	0.2669
כתר נורווגי	1	0.24	0.25	0.2419	0.2552	0.2538
כתר דני	1	0.24	0.25	0.2419	0.2449	0.2433
מרק פיני	1	0.38	0.40	0.3899	0.3948	0.3926
דולר קנדי	1	1.24	1.30	1.2629	1.2787	1.2720
דולר אוסטרלי	1	1.14	1.22	1.1767	1.1913	1.1853
ראנד דרום אפריקני	1	0.43	0.86	0.7236	0.7326	0.7287
פרנק בלגי	10	0.43	0.46	0.4450	0.4506	0.4478
שילינג אוסטרי	10	1.30	1.36	1.3220	1.3385	1.3326
לירה איטלקית	1,000	1.23	1.30	1.2532	1.2678	1.2594

המשכים

בוטל רשיונם

(סוף מעמוד ראשון)

פוסט". חברי התאחדות הכתבים הזרים בישראל, המתכנסים היום למפגש השנתי, ידונו בהשעייה ויקבלו החלטה בעניין. מרטין פלצ'ר כתב אנ.בי.סי. אמר אתמול, כי משמעות השעייתו היא שמוסדות הממשלה והצבא לא ישתפו עמו פעולה, וכי פקידי ממשלה לא יורשו לשוחח עמו או לקיים עמו קשרים כלשהם. פלצ'ר הוסיף, כי היה משוכנע שהדברים שפירסם היו פרי הדלפה ממשלתית מכוונת משום שהצנזור לא התקשר עמו. כתב סוכנות הידיעות רויטר ציין, כי הצנזור הצבאי התיר לסוכנות רויטר לשדר ידיעה רומה אחרי עיכוב של 24 שעות תוך מחיקות שוליות בלבד.

רשת הטלוויזיה אנ.בי.סי היא הראשונה, שמסרה את שמות היחידות שהשתתפו במבצע ואילו ה„וושינגטון פוסט" דיווח על תהליכי קבלת ההחלטות בקבינט ושמות השרים שהתנגדו למבצע.

חובת התגשה

יורם אטינגר הדגיש אתמול, כי אין כל קשר בין נכונות או אי־נכונות הידיעות שפורסמו לבין החובה להגיש אותן לביקורת הצנזורה. ביטול האמנתם של שני העיתונאים הזרים באה לאחר החלטה של פורום משותף לדוברי משרד הביטחון, צה"ל, הצנזורה הצבאית ולשכת ראש הממשלה. אטינגר טען, כי ישראל מכבדת את חופש העיתונות. לדבריו, ישראל נוקטת מדיניות ליבראלית ביותר עם עיתונאי החוץ חרף מצבה הבטחוני של המדינה. הוא הוסיף, כי בימים הקרובים יעביר פעם נוספת לידיעת עיתונאי החוץ את כללי הצנזורה.

שמיר: חייבים להענש

ראש הממשלה יצחק שמיר אמר אתמול, כי עבירות הצנזורה של שני הכתבים הן חמורות והם חייבים להענש. שר החינוך והתרבות אמר, כי ההדלפה היא ביטוי לבורות במוקד קבלת ההחלטות בישראל. גם מי שהדליף את הידיעות לכתבים הזרים הוא פושע.

כתב ה„וושינגטון פוסט" גלן פרנקל

שוטר אחד החטיא

(סוף מעמוד ראשון)

לוועדת הפנים הוועדה לביקורת המדינה, בדיון אמרו שר המשטרה חיים בר לב והמפכ"ל רב ניצב דוד קראוס, כי אינם מתנגדים לפרסומו של המחדל. מן הדיון שהיה קצר נעדר במפתיע היו"ר ח"כ דוד ליבאי.

לא מחדל — תקלה

מפכ"ל המשטרה אמר בדיון, כי לא היה כל מחדל אלא תקלה בלבד. לדבריו, המשטרה הסיקה את כל המסקנות הדרושות ואין להעמיד לדין משמעתי את השוטרים שהיו מעורבים בארוע.

ח"כ מרדכי וירשובסקי טען, שכשלון השוטרים הוא מחדל ואם היו נוהגים כפי שנדרש מהם לא היו נהרגים שלושה אזרחים.

וירשובסקי: אחריות מיניסטריאלית

וירשובסקי אף טען, כי יש מקום להסיק מסקנות „גם במישור המיניסטריאלי". גם חברים מן הליכוד שילנסקי ושליטא תבעו לפרסם את המחדל בתקשורת. הוועדה היתה אמורה לסיים אתמול את דיוניה בדו"ח מבקר המשטרה אברהם ארד, אך כאמור סיכום הדיון יהיה בישיבה אחרת.

בג"ץ מורה לצנזור לנמק

בג"ץ הוציא אתמול צו על תנאי, המורה לצנזור הצבאי לנמק תוך שמונה ימים מדוע לא יאשר לפרסם שתי כתבות בעניין המחדל המשטרתי. את העתירה הגישו עיתון „חדשות". כתב העיתון רן גפן.

בעתירה הם טוענים, כי מדובר בעניין משטרתי ולא צבאי ולצנזור אין סמכות לאסור ידיעה זו. „המשטרה ופעולותיה נתונים לביקורת הציבור בגלוי ולא ייתכן שמחדל כזה יישאר חסוי. לטענת העותרים אין בכתבות כדי לפגוע בביטחון המדינה או בשלום הציבור. הצנזור באוסרו פרסומן חרג מסמכותו ונקט שיקולים פסולים ובלתי הגיוניים.

„להבין ניצח — נאטום אוזנינו"

ארנון יפה (צרפת)

10 אלפים יהודים נדחסו באולם ענק של מופעי פופ, באירוע של התנועות הציוניות ליום העצמאות בצל נצחונו של להסן, המבוכה והמצוקה מהמרי הפלשתיני בשטחים. בתוך ים דגלים ישראלים וצרפתים צעקו המונים „ישראל, ישראל". 6000 נדחקו לתוך אולם „זניט", עוד 4000 נותרו בחוץ.

זו פעם ראשונה מאז ההתקוממות בשטחים שבאים לכינוס כזה אלפי יהודים. עד כה הם הסתפקו בשתיקה. הרב הראשי לצרפת יוסף סיטרוק עלה לבמה ואמר: „אין לנו 14.5 אחוז, התוצאה שהשיג להסן, אך אנו אלה שמחובתנו ללמד מוסר לעולם. למען זה הקריבו המוני יהודים את חייהם. העם היהודי חי ועומד על רגליו", הקהל היהודי הריע לו רבע שעה. הרב הראשי גם הציע פתרון למצוקה: לכבות את הטלוויזיה, לאטום את האוזניים ולהביט ישר קדימה.

ביהמ"ש בהאג תובע להגיש לבוררות הדרישה לסגור נציגות אש"ף באו"ם

נשיא בית המשפט: החוק הבינלאומי עדיף על החוק הפנימי של ארה"ב

רויטר, סוכנויות

האג. — בית המשפט הבינלאומי בהאג פסק אתמול פה אחד, כי ארה"ב חייבת להגיש לבוררות תביעתה ממרכזו האו"ם בניו־יורק לסגור את נציגות אש"ף בעיר.

„ארה"ב חייבת להכנס לבוררות, ליישוב הסכסוך בינה לבין האו"ם", נאמר בהחלטת בית־המשפט.

בדיון שומכי הדגיש נשיא בית־המשפט הבינלאומי, חוסה מאריה רודה מארגנטינה, את עדיפותו של החוק הבינלאומי על החוקים הפנימיים, במקרה זה, האמריקניים.

העצרת הכללית של האו"ם החליטה בראשית מרץ לפנות לבית־המשפט הבינלאומי, וביקשה שיפסוק בשאלה, האם חובת הבוררות חלה גם על הסכסוך בין ארה"ב לאו"ם בעניין סגירת משרדי אש"ף, שליד האו"ם.

ממשלת ארה"ב החליטה לסגור את הנציגות של משקיף אש"ף, הפועלת מאז 1974 ליד האו"ם, לאחר שהקונגרס אישר בדצמבר חוק נגד הטרור, המוקיע את הפעילות של אש"ף. עם זאת דחתה ארה"ב את יישום החלטה, והעלתה את הפרשה בפני בית משפט פדראלי בניו־יורק.

ארה"ב סירבה להופיע בפני בית־המשפט בהאג, שהוא בעצמו גוף של האו"ם, בנימוק שפרשת נציגות אש"ף נדונה עתה בבית־משפט אמריקני.

איטליה אסרה שיווק אשכוליות בגלל הרעלת תוצרת ישראל

רויטר, סוכנויות

רומא. — משרד הבריאות האיטלקי הורה אתמול „להחרים מיד את האשכוליות בשווקים, ובחנויות הסיטונאיות והקמעוניות", בכל תחומי המדינה, לאחר שהתגלו אשכוליות מורעלות, ביחוד מתוצרת ישראל.

אלמוני שטילפן למשטרה טען, כי ההרעלה בוצעה על ידי ארגון בלתי ידוע עד כה „ארגון הטרור המטרופוליטני של העמים המרוכאים".

ההחלטה נתקבלה לאחר שמאז שבת נערכו בדיקות מעבדתיות, בעקבות הודעות טלפוניות של אלמונים, בעיקר במרכול ברומא. בבדיקות אלה נתגלתה נוכחות של חומר רעיל, בצבע כחול־טורקיז.

זמן קצר לפני כן הורו השלטונות המקומיים באזור רומא ובצפון איטליה להחרים ולאסור אשכוליות מיובאות מישראל.

שלטונות הבריאות מסרו כי החומר הרעיל „הוזרק בכוונה תחילה" לתוך אשכוליות, ביחוד אלה שיובאו מישראל.

התוצאות הראשונות של החקירה העלו, כי לתוך האשכוליות הוזרק חומר רעיל, שניתן לראותו בעין בלתי מזוינת, מתחת לקליפת הפרי. חומר זה שהוזרק לשלושה עכברי־מעבדה, גרם למותם המיידי.

משרד הבריאות אסר לפי שעה את השיווק ואת הצריכה של כל האשכוליות, ולא רק של אלה שמקורן בישראל.

סוכנות הידיעות האיטלקית מסרה מישראל, כי מומחה ישראלי המריא אתמול אחר הצהריים לרומא, כדי לעיין בבדיקות המעבדתיות.

תגובות מקליבלנד: הקהילה האוקראינית מאוחדת בדעתה — דמיאניוק חף מפשע

רויטר, סוכנויות

קליבלנד.— „בני הקהילה האוקראינית בקליבלנד שבמדינת אוהיו, שם התגורר ג'ון דמיאניוק לפני שהוסגר לישראל, מתחו אתמול ביקורת חריפה על עונש המוות שנגזר עליו.

„שמו את המשפט ללעג", הכריז הכומר ג'ון ברוצ'וק, איש הכנסיה האורתודוכסית האוקראינית, שנפגש עם דמיאניוק זמן מה לפני שהוסגר לישראל. „ראיתי או לפני אדם נעים הליכות ומפוחד. עומדים להוציא להורג אדם חף משפע", טען הכומר.

הכומר ג'ון נקונצ'ני, העומד בראש קהילת ולדימיר הקדוש, שעימה נימנים בני משפחת דמיאניוק, אמר: „הקהילה האוקראינית היתה מאוחדת בדעתה מתחילת הפרשה, כי ג'ון דמיאניוק חף מפשע".

אוקינור: דמיאניוק לא יוצא להורג

גזר הדין גרם למתיחות בקליבלנד, וארגונים יהודיים קיבלו איומים. מי שהיה פרקליטו של דמיאניוק מרק או'קונור, סבור שדמיאניוק לא יוצא להורג. „כל עוד יהיו קיימים ספיקות באשר לזהותו, אין אני רואה שבית־משפט יוכל להשלים עם זאת", הצהיר.

עיתוני בריטניה קוראים לא להמית

עיתוני בריטניה קראו אתמול לישראל שלא להוציא להורג את ג'ון דמיאניוק.

„ההתרחשויות האחרונות בישראל מעלות את ההשערה שאין אף אומה ואף חברה הבולטת במעלותיה עד כדי כך שהיא יכולה לשלוח בקלות אויבים מזומנים עברו, אפילו תליינים לשעבר, לעמוד התלייה", כתב העיתון דיילי טלגרף, בהתייחסו לדרך שבה מטפלת ישראל בהתקוממות בשטחים.

„אם משוכנעת ישראל כי האיש אשם, מוטב שיירקב בתאו. גזר דין מוות שהוטל אתמול, בלי לדון בהצדקתו הריגשית, מן הראוי שיומתק", כותב העיתון. העיתון „טיימס" כתב: אילו ראו שלטונות ישראל אפשרות להמתיק את גזר הדין, היה הדבר מרגיש שישראל הפכה למדינת תרבות, כהתאם לשאיפותיה, בשנות ה־40".

העיתון „טודיי" כתב שעלידי הוצאתו להורג של דמיאניוק בתלייה „תעניק ישראל גושפנקא לרצח באמצעות המדינה ותסתכן בהורדת רמתה לרמה המוסרית של אויביה, הישנים והחדשים".

עוכבה מכירת נשק אמריקני ב־450 מיליון ד' לסעודיה

סוכנויות

וושינגטון.— ממשל רייגן ויתר זמנית על כוונתו להודיע רשמית לקונגרס על תוכניתו למכור לסעודיה נשק ב־450 מיליון דולר.

דובר הקונגרס, ג'יי גאנחובסקי, מסר כי משרד החוץ החליט להשעות את ההודעה לקונגרס, לאחר ש־187 חברי קונגרס חתמו על מכתב הדורש לוותר על עיסקת הנשק.

על־פי החוק האמריקני, ניתנה אורכה של 30 יום לבית הנבחרים כדי למנוע מכירות נשק, לאחר שקיבל הודעה רשמית מהבית הלבן.

מתנגדי העיסקה הדגישו, כי סעודיה עשתה הכל כדי להסתיר מפני ארה"ב רכישת טילים המסוגלים לשאת ראשי חץ גרעיניים מסין. „יהיה זה פרס לסעודיה אם ימכרו לה נשק", אמרו.

ערב הסעודית מצדה, עומדת לחתום על החוזה לאי הפצת הנשק הגרעיני, כדי להוכיח שאין בכוונתה לצייד בראשי חץ גרעיניים את הטילים שרכשה מסין.

השופט של רייגן הכריע לטובת עיון מחדש בחוק זכויות האזרח

החוק מ־76', המבטיח שוויון זכויות לשחורים במשק הפרטי — בסכנה

רויטר

וושינגטון.— בית המשפט העליון של ארה"ב עורר את זעמם של הארגונים להגנת זכויות האזרח, לאחר שהחליט לעיין מחדש בפסיקה בעלת משמעות עקרונית, המבטיחה לשחורים אותן הזכויות שמהן נהנים הלבנים, במשק הפרטי ובפעילות לא־ציבורית אחרת.

בהחלטה, שנתקבלה ברוב של חמישה קולות נגד ארבעה, קבע בית המשפט, כי הוא יעיין מחדש בביטול החלטתו מ־1976, הנמנית עם הפסיקות החשובות ביותר שלו בעניין זכויות האדם והמבטיחה לשחורים שוויון עם הלבנים.

ההחלטה שנתקבלה לפני 12 שנים אישרה חוק שנתקבל לאחר מלחמת האזרחים, האוסר על אפלייה גזעית בכל החוזים הפרטיים. החוק הטיל עונשים כבדים על מי שיפר אותו, כולל תשלום פיצויים.

החוק מתייחס לתחום נרחב של פעילות פרטית, ובכללו תעסוקה, שיכון וחינוך, ומבטיח לשחורים הגנה נרחבת, אך קיימת האפשרות שבית המשפט יחליט עתה, שהחוק מ־1976 עומד בסתירה לחוקה.

השופט אנטוני קנדי, שנתמנה לאחרונה כחבר בבית המשפט העליון ע"י הנשים רייגן, חיזק את חברי הגוש השמרני בבית המשפט, וסיפק להם את הקול החמישי והמכריע, שאפשר דיון מחודש בנושא.

עד כה היו הכוחות בבית המשפט שקולים בעניין זכויות האזרח, ובקשר עם המסע שפתח בו ממשל רייגן, כדי לבטל תוכניות למען קידום הנשיא והמיעוטים.

איירה גלאסר, המנהל האקסקוטיבי של ארגון להבטחת חירויות האזרח בארה"ב, הגיב על ההחלטה: „זה מוכיח שבית המשפט העליון, עם השופט החדש שלו, מוכן להתמקח בנושאי זכויות אדם קיימים ושרירים. הדבר מוכיח עיוורון כלפי עקרונות שנקבעו בזכויות האזרח".

ההחלטה לעיין מחדש בחוק עוררה גם את זעמם של כמה משופטי בית המשפט העליון. „אינני יכול להבין מה הניע חמישה חברים בבית משפט זה לשקול מחדש את הפרשנות לחוק זכויות האזרח, המשקף בצורה כה ברורה את מחויבותה הרצינית של חברתנו לשים קץ לאפליה הגזעית", אמר השופט הארי בלאקמן.

ראה „רק רקע" ב„עמוד אחורי".

ירדן פטרה ממס יבוא מהרצועה

עתי"ם

העיתון „אל סרתור" הירדני מוסר, כי ממשלת ירדן החליטה לפטור את היצור החקלאי מרצועת עזה את הגדה המזרחית של ירדן מכל המכסים והמסים לשנים 1988־1983. החלטה זו נועדה „לסייע לעמידה האיתנה נגד ההגבלות הכלכליות החמורות מצד הכיבוש הישראלי".

● אמש נחנך בגן הלאומי מצדה לרגלי הסוללה מתקן הקבע של החיזיון האור־קולי „אל מול מצדה", אשר הופק על־ידי מרכז ההסברה בשנת הכ"ה למדינה.

בן אדם באירלנד

ירדנה ארזי ולהקתה בחזרה הראשונה בדבלין (צילום: אי.פי.)

חוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965

הועדה המקומית לתכנון ולבניה

„לודים"

רח. צרניחובסקי 1 ת.ד. 89 רמלה בהתאם לסעיף 149 (1) לחוק ניתנת בזה הודעה לאישור תשריט חלוקת קרקע בסטיה מתוכנית בנין עיים גז/4/608.

מהות הבקשה: (1) ליתן אישור לתשריט חלוקת הקרקע בסטיה מהתכנית לפי סעיף 139 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965 חאת בגוש 6058 חלקות 2, 12 גוש 6060 חלקות: ר־17, 21, 22, 29, 32 גוש 6061 חלקות 1, 3, 6, 7, 13 גוש 6064, 1, 3, A, 21, 2 (2) ליתן אישור, להקלה בשטח הבניה דהיינו הקמת בית מגורים (ת. שינויים) בשטח של 224 מ"ר במקום 220 מ"ר המותרים. בגוש 4839 מגרש 624 בכרמי יוסף ע"ס סעיף 149 (1).

כל בעל רקע או בנין או מחזיק בהם, הרואה עצמו נפגע כתוצאה מאישור הבקשה הנ"ל יוכל להגיש את התנגדותו המנומקת תוך שבועיים מיום פרסום זה לועדה המקומית „לודים" ביציין כתובתו המדוייקת. את תוכן הבקשה אפשר לראות במשרדי הועדה במעלה.

יורם רבי, יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובניה „לודים"

בנק הבניה לישראל בע"מ
ISRAEL BUILDING BANK LTD.

תמצית המאזן ליום 31 במרס 1988

מותאם להשפעת האינפלציה לפי מדד חודש מרס 1988

(בשקלים חדשים)

	ליום 31 במרס 1988 לא מבוקר	ליום 31 בדצמבר 1987 מבוקר	ליום 31 במרס 1987* לא מבוקר
מזומנים בקופה ופקדונות בבנק ישראל	4,567,952	5,097,592	4,811,171
פקדונות בבנקים	431,479	626,768	173,163
ניירות ערך	2,843,278	2,744,293	2,261,933
הלוואות לציבור	17,196,041	16,062,269	8,965,890
בניינים וציוד	4,120,286	4,128,999	4,151,348
נכסים אחרים	1,184,526	1,064,767	1,444,512
	30,343,562	29,724,688	21,808,017

	ליום 31 במרס 1988 לא מבוקר	ליום 31 בדצמבר 1987 מבוקר	ליום 31 במרס 1987* לא מבוקר
פקדונות הציבור	14,771,989	14,166,157	11,427,849
פקדונות והלוואות מבנקים	3,863,920	3,802,465	1,800,928
פקדונות למתן הלוואות	3,928,658	3,993,877	639,635
התחייבויות אחרות	319,167	382,834	509,283
סך הכל התחייבויות	22,883,734	22,345,333	14,377,695
הון עצמי	7,459,828	7,379,355	7,430,322
	30,343,562	29,724,688	21,808,017

תמצית דו"ח רווח והפסד

לרבעון שנסתיים ביום 31 במרס 1988

מותאם להשפעת האינפלציה לפי מדד חודש מרס 1988

(בשקלים חדשים)

	לשלושה חודשים שנסתיימו ביום 31 במרס 1988 לא מבוקר	לשלושה חודשים שנסתיימו ביום 31 במרס 1987 לא מבוקר
רווח מפעולות רגילות לפני מיסים	80,473	26,079
הפרשה למיסים	—	(39,638)
רווח (הפסד) מפעולות רגילות לאחר מיסים	80,473	(13,559)
חלק הבנק ברווחי חברה בת שלא אוחדה	—	5,944
רווח (הפסד) לתקופה	80,473	(7,615)

דו"ח על השינויים בהון העצמי

ברבעון שנסתיים ביום 31 במרס 1988

מותאם להשפעת האינפלציה לפי מדד חודש מרס 1988

(בשקלים חדשים)

	1988 הון וקרנות הון לא מבוקר	1988 עודפים (הפסדים) לא מבוקר	1988 סה"כ הון עצמי לא מבוקר	1987 הון וקרנות הון לא מבוקר	1987 עודפים (הפסדים) לא מבוקר	1987 סה"כ הון עצמי לא מבוקר
יתרה לתחילת התקופה	18,220,958	(10,841,603)	7,379,355	16,605,303	(9,343,668)	7,261,635
תוספת הון (כולל פרמיה)				176,302		176,302
רווח (הפסד) בתקופה		80,473	80,473		(7,615)	(7,615)
	18,220,958	(10,761,130)	7,459,828	16,781,605	(9,351,283)	7,430,322

(לשלושה חודשים שנסתיימו ביום 31 במרס 1988 / ביום 31 במרס 1987)

* מוצג מחדש

הדוחות הכספיים נערכו לפי אותם כללי חשבונאות שלפיהם נערכו הדוחות הכספיים המבוקרים ליום 31 בדצמבר 1987.

על היום

27.4.88

פיוס — עד הפירוד הבא

למרות המלל הרב המלווה את פגישת אסד־ערפאת – חילוקי הדעות הבסיסיים בין שני הצדדים נשארו בעינם

אורי הורוביץ

כאשר ערפאת נחת שלשום בנמל־התעופה של דמשק קיבלו את פניו חברי הנהגת הבעת ושר הפנים הסורי. לפני בחמש שנים (24.6.83), כשהוא וסגנו אבו ג'יהאד גורשו משם, ליוו אותם כמה שוטרים סוריים, שקיללו את ערפאת והעליבוהו קשות בדרכו למטוס. אולם כבר למחרת גירושו הבטיח ערפאת: „אשוב לסוריה אפילו מבעד לחלון".

לרומן בין ערפאת (פת"ח) לבין סוריה, יש מורדות ועליות. (עכשיו הוא בעליה). בעתות השפל תמיד נאמר שהפעם ה„גט" הוא סופי ושחילוקי הדעות הם כה עמוקים שאין סיכוי שאסד וערפאת ייפגשו. פעם הגירושים היו על רקע הסיוע הסורי לפלאנגות בנושא הטבח שהתחולל בתל־אל־זעתר (1976) ופעם על רקע הסיוע סורי למורדי הפת"ח שיצאו נגד ערפאת ב־83', אחרי מלחמת לבנון. אולם השנים, כפוליטיקאים משופשפים, חוזרים איש אל חיק רעהו עד לפירוד „הסופי" הבא, שיתרחש קרוב לוודאי גם הוא באיזו־שהיא נקודת זמן בעתיד, כי למרות המלל הרב היוצא בימים אלה מדמשק, בעיקר על־ידי דוברים פלשתיניים, נשארו חילוקי הדעות בעניינים הבסיסיים בעינם בין שני הצדדים. בסוריה שולטת מפלגת הבעת, שבסופו של דבר שואפת לראות את ירדן ואת פלשתין בתוך „סוריה הגדולה" ולעומת זאת, אש"ף דוגל בשמירת עצמאות ההחלטה הפלשתינית, סיסמה שהיא לצנינים בעיני סוריה. קשה להניח שאחד הצדדים יוותר על עקרונותיו.

תיאום בלפי יוזמת שולץ

נראה שבשלב זה התקרבו שני הצדדים בקשר לעניינים העומדים על הפרק, והם הצורך לתמוך בהתקוממות בשטחים, תיאום ביניהם בנושא יוזמת שולץ והשגת תמימות דעים בעולם הערבי בוועידת ראשי מדינות ערב — שאמורה להתכנס באלג'יר — בעיקר בנושא הסכסוך הערבי־ישראלי.

הכל ציפו שערפאת יבוא לדמשק עוד בעת לוויית סגנו, אבו ג'יהאד. אולם ערפאת, כשחקן ותיק, העדיף את העיתוי המתאים לו — לא כניסה לבמה בתירוץ כלשהו (לוויה) אלא על פי הזמנה מהקהל (שלטונות סוריה). למעשה, החזרת הקשרים בין אש"ף־פת"ח לבין סוריה היתה צפויה מזמן, ושיחות בעניין זה התקיימו בין שני הצדדים זה כחודשיים. מותו של אבו ג'יהאד היה מאיץ חשוב להתפייסות בין אסד לערפאת, אולם לא היה הסיבה.

לביקור ערפאת בדמשק ופגישותיו עם הנשיא אסד עשויים להיות מספר משמעויות במישורים השונים: הבילטראלי סורי־אש"פי, הבין־ערבי, הבין־לאומי וכמובן ביחס לנושא הסכסוך הערבי־ישראלי.

שחרור מחיבוקי דוב

לגבי היחסים בין אש"ף לסוריה, אש"ף מזמן שאף לחדש את יחסיו המיוחדים עם השלטונות הסוריים מסיבות טקטיות ואסטרטגיות ויחס למהלכים מדיניים בינלאומיים, הזירה הלבנונית ועוד. נראה, כי ההתקרבות בין שני הצדדים הושגה עקב מאמצי תיווך של מספר מדינות ערביות. ההתקוממות בשטחים הביאה לקירוב בין שני הצדדים, בד בבד עם עליית החשיבות של אש"ף וערפאת בעיני אסד. במישור הבין־ערבי, חידוש הקשרים בין ערפאת לאסד יאפשר לערפאת יתר תימרון, דבר שישחרר אותו מחיבוקי דוב למיניהם, בין שזה ירדני־מצרי (השתלבות בתהליך המדיני לא על פי תנאיו) או לובי (הגברת הפיגועים, בעיקר בחו"ל). כן תאפשר התקרבות בין השניים, לשפר את מעמדו של ערפאת בזירה הבין־ערבית, שנפגע בפיסגת ראשי מדינות ערב ברבת־עמון, בה הוחורה למעשה ירידתו, מצרים, לעולם הערבי. ואילו במישור הבינלאומי והסכסוך הערבי־ישראלי — האפשרות לחידוש הקשר ההסטורי בין השניים עלולה להאט את התהליך המדיני ולפגוע ביוזמת שולץ, — עקב התנגדות אש"ף והסתייגות דמשק מיוזמה זו.

תגובות ראשונות

בעולם מושמעות כבר מושמעות תגובות ראשונות לציר החדש־ישן: ירדן קיבלה בברכה את ההתקרבות הזו, כדי „לעמוד במאוחד מול האיומים על העולם הערבי". התגובה המצרית הביעה חשש שערפאת ייכנע ללחצי סוריה ולוב (שהיתה השושבינית, יחד עם אלג'יר, לקירוב בין שני הצדדים).

אין ספק, כי הקוניוקטורה הנוכחית — ההתקוממות בשטחים, חזרת מצרים לעולם הערבי, יוזמת שולץ ורצח אבו ג'יהאד — היא שזימנה יחד את אסד וערפאת. השניים, כמו שאומר הפתגם, החליטו, שאם לא יהיו תלויים זה בזה, יהיו תלויים זה על יד זה.

הקצנה נוספת

נראה, שעתה, אחרי הפגישה בין אסד לערפאת, והדיבורים על החזרת התיאום בין שניהם, יקצין אש"ף עוד יותר את תנאיו להכנס לתהליך המדיני. למעשה, ההקשחה כבר החלה במועצה הלאומית הפלשתינית האחרונה באלג'יר (אפריל 87'), עת חזרו חלק מארגוני הסרוב הפלשתיני למטריה האש"פית. האפשרות לאיחוד פלשתיני (עם היווצרות הפתח לשובם של הארגונים הפלשתינים הנמנים עם חזית ההצלה הפלשתינית, ארגונים התלוים באופן מוחלט בסוריה) רק עלולה להקצין את מדיניות הארגון. נמסר כי מנהיגים פלשתינים, כמו חוואתמה, הזדרזו להכריז שהתשלום לקירבה המחודשת בין סוריה לאש"ף יהיה במטבע היחסים עם מצרים. ההתקוממות בשטחים גם היא לא החלישה את הקיצוניים באש"ף. ואילו אסד, שחש עצמו מכובד בעולם הערבי, החליט כנראה, שאש"ף יכול להיות גשר שעל פניו יוכל לצעוד בכיוונים הרצויים לו בעולם הערבי.

פרשנות מעניינת לפגישת אסד ערפאת באה ממקורות פלשתינים. לפיה, בפגישה זו בא לביטוי כשלונה של סוריה לנסות ליצור אירגון חילופי לאש"ף. נסיון זה נמשך מאז מלחמת לבנון, כאשר סוריה העניקה חסות לארגונים פורשים מאש"ף (חזית ההצלה הפלשתינית) ולמורדים בערפאת. פרשנות זו מלמדת עד כמה חששו מנהיגי פת"ח מפילוג בפת"ח ובאש"ף.

הפואטיקה של ההימנעות

לנתן זך אין כנראה מה לומר ולכן הכריז על שתיקה

אילן שיינפלד

בשבוע שעבר יצא נתן זך בקריאה למשוררים עבריים וזרים שלא להשתתף בשבוע השירה הבינלאומי המתקיים במלאת ארבעים שנה למדינת ישראל. כמה ימים לפני־כן געשה הארץ בשל פרסום שירו של המשורר הפלשתיני, מחמוד דרוויש. בעוד שדרוויש מאמין בכוחה של שירה, ויוצא בה בקריאה לבני־עמו, שהיתה בה עזה עד שהודהדה משני עבריו של הקו הירוק, קם זך והבהיר, כי הוא מעדיף את עמדת ההימנעות על פני האמירה הישירה והמפורשת, את ההסתלקות, על פני הרישום המדוייק של עבודות ההרג ושל המגפה המוסרית המתחוללת במדינת ישראל.

קריאתו זו קוממה עליו משוררים ואנשי ציבור רבים, בעלי עמדות פוליטיות שונות. שכן, היא נבעה ממצב של אי־אמון בכוחה של השירה העברית. הימנעות מאמירה אין עימה כל השפעה, היא התגובה הגרועה מכולן, בייחוד בזמן כזה. זאת יודע גם נתן זך. אלא שלזך אין, כנראה, מה לומר, ועל כן הכריז על השתיקה.

מעשה זה של זך אינו מפתיע. עמדת ההימנעות היא עמדה מרכזית בכתיבתו של נתן זך למן ראשיתה. להיפך, דווקא התייחסותו השירית הערה (שני שירים) למלחמת לבנון, היא־היא שצריכה היתה להפתיע את קוראיו. נסיגתו הנוכחית והמוצהרת משבוע השירה, לאחר שהתחייב כלפיו, מגלה בדיוק את עמדת ההימנעות הקבועה שלו.

אולם, הפעם באה נסיגתו של זך ממעורבות בזמן רע במיוחד, וזוהי נטישה של זירת הבירור הרוחני, הזקוקה למשוררים יותר מבכל זמן אחר. על כן יש להבהיר — היא מעידה רק על אי־יכולתו או אי־רצונו של זך להתמודד עם האירועים, אין היא מעידה כלל על המתרחש לאשורו בשירה העברית בזמן הזה, ההולכת וצוברת תעצומות נפש וכוחות פיוטיים שלא ידעה זה מספר עשורים.

ראש דסק לענייני היום: לוי מורב
עורכת אחראית על עמודי הפנים: עפרה אנשר

זך והפוליטיקה

העיון במאמריו הפוליטיים של נתן זך מראה, עד כמה מאפיינת עמדת ההימנעות ממעורבות את כתיבתו ואת עיוניו האינטלקטואליים. תמיד נעדרו מאמריו כל מישנה סדורה, אף לא הבעתה המוצהרת של עמדה חדשה. היעדרן מתיישב עם השמירה על עקרון אי־המחוייבות ועל עמדת ההיסוס. במקום העמדת השקפות חדשות באו בכתביו התייחסויות ביקורתיות כלפי הממסד הפוליטי.

עקרון אי־המחוייבות בא לידי ביטוי במאמריו של זך ובמאניפסטים שכתב. הוא בא לשמור על הרגל בו ממנטי התחייבות לעמדות שמאוחר יותר אולי יצטרך לסגת מהן, והוא מלווה בשמירה עיקשת על עמדת ההיסוס המופגן. עמדה זו מתוארת בכתבי זך כעמדתו של אינטלקטואל בן המאה העשרים, שאינו יכול ואסור לו להאמין או להתחייב בדבר, וכי עצם טיבה של האינטלקטואליות שלו נעוץ ביכולת להתמיד בהעמדת הספק.

עמדה זו הביאה עימה ביזיון־דיון אחדים למדי בעיוני זך בספרות, כמו גם בעיוניו בבעיות השעה. הבירור והעיון שלו הזמנו, לרוב, לבדיקת היחס בין הלשון למציאות ובין הלשון למעשים. אולם, יותר משהיה בירור מעמיק של בעיות השעה, היה בירור של לשון הפוליטיקה ושל היחס בין לשון הפוליטיקאים למעשיהם בפועל.

בירור אינטלקטואלי מסוג זה הוא בירור עקר. אמנם, הוא מניח כי העוסקים בו הם בעלי יכולת אינטלקטואלית. אולם, זוהי יכולת מחשבה וניתוח הנותרת גדורה בגבולות עצמה, מבלי לבחון את הדברים לגופם ולשורשם.

דוגמא מוקדמת לבירוריו הפוליטיים של נתן זך נמצאת כבר ברשימה שפירסם בכתב־העת „יוכני", אותו ערך יחד עם אורי ברנשטיין. הרשימה נדפסה בחוברת ב' של כתב־העת, בראשית אוגוסט 1961, מעט לפני קיומן של הבחירות, כזכור, בחירות אלה נערכו כתוצאה משובר של בן־גוריון לראשות הממשלה וסירובן של חלק מן השותפות לקואליציה להמשיך ולהיות מונהגות בראשותו. זך צייר את מפלגת השלטון והעמידה כמתעתעת בציבור, הבוחרים וכמי שהחשוב לה יותר מכל הוא השלטון עצמו

נתן זך — ג'סטות תקשורתיות

כמפלגה, שהשחיתה את ערכי ההגינות והיושר ואת ערך הלשון, וכן את האידיאולוגיה של עצמה:

„קשה וגם אין טעם רב להתנבא על תוצאות הבחירות: אם אמנם יעלה גם הפעם בידי מפלגת השלטון לקיים בידיה מה שכל מפלגת שלטון שואפת לקיים בידיה, כלומר את השלטון, או שמא יתגלה הפעם קהל הבוחרים כאינטליגנטי יותר ממה שסבורים אנשים מאוכזבים, ותעמולת המודעות של מפלגה זו תהיה לבומראנג שיחזור ויפגע בראשי מטיליו."

ובהמשך, כשהוא סוקר את התעוררות האינטלקטואלים נגד מפלגת השלטון, כתב זך, כי זהו „שלטון שהסתייע באמצעים המחוללים לא רק בכבוד המילה ובכבוד ההגינות והיושר כי אם גם בכבוד כל מה שחיווה את מצעו המוצהר מזה שנים." הוא סיים בטענו, כי „המחלצות היפות וה,נבואיות' בהן ניסו מנהיגים ונואמים להסוות מאבקם העירום והקנאי לכוח נתגלו בתורת מה שהן במציאות. להבא לא תהיה כל סיבה שמישהו יתייחס אליהן ביתר רצינות משמתייחסים אליהן בעליהן".

הסיפא של הרשימה מחזיר את הקורא להתנגדותו הידועה של זך להפניית תביעות מצד השלטון ואנשי הרוח: „תביעותיהם של הללו מאת מי שמכונים בשם ,אנשי רוח', מבלי להיכנס כאן לשאלה מי זכאי לתואר זה, תיבחנה אף הן בחינה עניינית וזהירה יותר לאור מה שנתגלה בחודשים האחרונים אף לתמימים ביותר — כדמותו הבלתי־מקסימה של השלטון בישראל".

ביטויים זהירים וכוללנים

זך מרבה להשתמש בביטויים המעידים על זהירות אינטלקטואלית כמו ,קשה וגם אין טעם רב' ובמונחים כוללניים כמו ,מפלגת השלטון'. כן מובאת ברשימה האשמה של המפלגה ברצון לשמור על כוחה ובהרס הלשון. דברים אלה הם כלליים. גם זך מאותת לקורא שהוא אכן מודע לכלליותם של הטיעונים. נראה שכל אלה באים להעמיד את כותב הרשימה כאיש בר־דעת, המצוי בעמדת שיפוט לגבי המפלגה השלטת וקהל הבוחרים וגם כלפי עצמו. כן מוזכרות כאן תופעות כמו התעוררותם של אינטלקטואלים ו,אנשי רוח', שהיו ידועות בציבור ובאו לידי ביטוי בעיתונות התקופה — בצד הסתייגות ממי שמחזיקים בתואר ,אנשי רוח', ובלא להצביע על מי שזך מסתייג מהם. כך יוצא זך שוב כאיש רוח, שרוחניותו נמדדת ביכולת הטלת הספק המורגשת שלו. אך התייחסות מעמיקה ויסודית לבעיותיה של מפלגת השלטון אין כאן.

זך הגיב על אירועים פוליטיים, אך תגובותיו לא חידשו דבר, גם אם הובעו בטון של הסתננות אינטלקטואלית. כך, גם ברשימה אחרת שפירסם לאחר מלחמת ששת הימים, בשם „גורל הרוח". הרשימה נדפסה בחוברת ה' של כתב־העת, הוכנו ביולי 1967.

רשימה זו לא עסקה במלחמת ששת הימים ותוצאותיה. תחת זאת דנה ב„פשיטת הרגל של האידיאולוגיה הציונית והשמאל". ברשימתו יצא זך נגד השימוש בפראזיולוגיה, וכולה נכתבה בלשון כללית, כרשימותיו הקודמות: „כוונתי לאותה פראזיולוגיה שסניגוריה עשויים אולי לומר כי היתה יפה לשעתה, כאשר היתמרה כאור מילולי בלתי־נמנע מעל לקרקע המעשים, ואינה עוד אלא אנאכרוניזם מגוחך בתנאינו שלנו". אמנם, ברשימתו נתן נתן זך קטע דוגמא של פראזיולוגיה זו. אולם, בהמשך השתמש זך עצמו במטבעות־לשון כלליות, בפראזות:

„אפשר שבארץ של ,תרבות אמיתית' אין סכנה רבה כל כך בהיפרטרופיה דומה של נכסי־לשון פראזיולוגיים, המנצחים שוב ושוב את ,חומר' השכל הישר. אצלנו, בחלל הריק, בארץ ,ההתחלות'־ללא־המשכים וההמשכים ללא־,התחלות' אין שיעור לסכנה זו".

דרך בלתי־מחייבת

את חסרונו של העיון המעמיק בבעיות הזמן נהג נתן זך למלא בציטוט מדברי אחרים. כיום הוא ממלאו במחוות פוליטיות. דרך זו של התייחסות לאירועים פוליטיים ולשורשיהם במציאות הרוחנית בישראל היא דרך בלתי־מתחייבת. התייחסויות למציאות פוליטית בציטוטים משל סופרים בני דורות קודמים לא חייבו את זך, וכך בכך עם זאת הציגו אותו כמי שמצוי בספרות ובתרבות. ההתייחסויות למציאות הפוליטית דרך ג'סטות תקשורתיות, כמו ביטול השתתפותו בשבוע השירה הבינלאומי, אינן דורשות עיון מעמיק, משום שבהיותן פעולות אינן צריכות לתת עיון מעמיק אלא חיווי אקטיביסטי על המתרחש. שוב ניכר כאן, אם כן, עקרון אי־המחוייבות, המעיד על חוסר־נכונות להתחייב. נתן זך היה משורר בעל נוסח פיוטי עצמאי, והופיע בצעירותו כבעל יכולת לגבש, להסביר ולהטמיע נוסח זה בשורה השירה העברית. זאת עשה בשירתו ובמאמריו. אולם, כעת, משנוכח לדעת כי לנוסח זה אין עוד אחיזה לא במציאות ולא בספרות העברית, הוא מנסה לכסות על כך בג'סטות תקשורתיות.

זך הסתייע מאז ומתמיד ביכולת ההסברה שלו. במאמריו וברשימותיו, שסיגנונם קולח, גם במקרים בם אינו מעמיק: ובהתפתחותם המהירה של אמצעי התקשורת בישראל למן שנות השישים ואילך. אולם, כיום אין בכוחו לשנות עוד דבר, לא במציאות הרוחנית בישראל ולא במצבה הפוליטי. האירוניה שלו משוט מתחווירה למול האינתיפאדה.

דמיאניוק. פשעים שמעבר לזמן

דמיאניוק בתום הקראת גזר־הדין (צילום: רחמים ישראלי)

דבקות במטרה בזויה

האקלים הרוחני והמוסרי השורר בארץ איפשר צמיחתה של תופעה כיורם שפטל: יהודי המגן בקנאות חסרת מעצורים על פושע מהנתעבים ביותר

נפתלי בן־משה

מקרה יורם שפטל מטריד אותי, ואני מוטרד גם מכך שאחרים אינם מוטרדים כמוני, בכל־אופן בכל שהדבר נשמע ברבים. שאלתי את עצמי לא־פעם במהלך המשפט — מה מניע את יורם שפטל? בכל זאת זה לא דבר שבנורמה ובגדר המקובלות, שיהודי יילמד סניגוריה על מי שמואשם בפשעים מפלצתיים נגד העם היהודי. הרי איש לא הכריח את שפטל ליטול על עצמו את התפקיד. לא בלבד שהוא התנדב לתפקיד, אלא שבעיצומו של המשפט הוא עשה שמיניות באוויר כדי לסלק את הסניגור הראשי הגוי אוקונור ולהתמנות במקומו.

לא זו בלבד ששפטל ניגר לתפקיד במלוא המרץ וההתלהבות נעורים, אלא אף יצא מגדרו כסניגור ומרוב להיטות להציל את עורפו העבה של איוואן האיום מחבל התלייה, הוא אף העיז להטיל דופי באמינותו של בית־הדין הישראלי ובהגינותם וביושרם של שופטיו — והוא עושה זאת בבטחות ובגסות בלתי מצויה. הוא לא היסס לטעון, שכל המשפט אינו אלא הצגה מבוימת וחברו הגוי לספסל הסניגוריה אף הישווה אותו למשפט דרייפוס וטען שהשופטים אינם שופטי צדק ואינם אובייקטיביים. גם לאחר הכרעת הדין הוא המשיך באותו קו בהכריזו, כי „כבר מראשיתו של המשפט ידעתי מהו פסק־הדין הצפוי". כלומר, שמדובר במשפט מבויים ומכור.

ערעור אמינות המשפט

הניסיון המתמשך והבלתי נלאה לקעקע את אמינותו של המשפט הישראלי ולזרוע ספק בצדקת המשפט, אין ולא יכולה להיות לו מטרה אחרת מאשר לפסול באופן עקרוני בית־דין יהודי לשפוט פושעים נאצים בנימוק של היעדר אובייקטיביות, וכך לזרוע כבר עכשיו באוויר עננים של ספקות וחשדנות למקרה שבית־הדין העליון ידחה את הערעור על פסק־הדין.

יימצאו בעולם מספיק גויים, שימשיכו לראות באיוואן דמיאניוק אדם תמים ותם מפשע, שנפל קרבן ליצר הנקמה היהודי, כשהם מסתמכים על טיעוניו של הסניגור היהודי. כבר הספקנו לשמוע את דוברי הקהילה האוקראינית בארה"ב מאיימים בפוגרומים על יהודים באוקראינה (בכך האוקראינים התמחו לאורך כל ההיסטוריה שלהם). ואל נתפלא אם לאחר ביצוע גזר־הדין, אם יבוצע, ייהפך איוואן האיום מטרבלינקה לקדוש נוצרי מעונה ונהיה עדים להתעוררות של גל אנטישמי חדש עם אופי אנטי־ישראלי ברור, כשהוא נישא על כנפי הנאורות וההומאניות כביכול.

משהו מפלאנטה אחרת

אני יושב ותוהה ולא תופס — ואולי משהו לא בסדר אצלי: מה מביא יהודי בישראל, אדם רגיל ונורמלי, כמותי כמוך, שהוא גם משתייך, כפי ששמעתי, למחנה הלאומי, להפגין דבקות כזאת במטרה הבזויה, לקנאות חריגה כזאת בהגנה על מי שמואשם בפשעים מחרידים נגד העם היהודי? האמונה הבלתי מעורערת בחפותו של הנאשם? מניין לו הביטחון הזה מן הקהילה האוקראינית בארה"ב? מדמיאניוק עצמו, מבני משפחתו? לא מתקבל על הדעת. שום ספק לא ניקר במוחו?

לא ייתכן, שהגילויים שנתפרסמו רק עכשיו של לי קאורי ושרואדר, שליוו את דמיאניוק מבית־הסוהר האמריקני לישראל, שדמיאניוק הודה כבר לפני כשנתיים באשמה ובאחריותו למעשים שיוחסו לו, לא היו ידועים לסניגוריה וליורם שפטל. ובכל זאת שפטל לא נרתע ולא הירפה. אפשר להבין ואולי גם להצדיק התנהגות זו במקרה של הגנה על פושע מן המניין, אבל איך אפשר להבין הגנה נעדרת־מעצורים של יהודי, על פושע מן הנתעבים ביותר שהשתתפו ברצח העם היהודי? זהו משהו הלקוח באמת מפלאנטה אחרת.

תאמרו לי, מה אתה נטפל לאיש הקטן הזה, הנלעג, שגם אינו מצטיין בחכמה יתירה? באמת, יורם שפטל כאדם אינו מעניין אותי. הוא מעניין אותי כמשל, כתופעה. הוא לא צץ במקרה והוא לא צמח בחלל הריק. הוא תוצר — אמנם חריג — של תקופה, של עיוותים ובקיעים שחלו בנורמות ההתנהגות ובקודים המוסריים של החברה הישראלית. עובדה, על־אף הוקעה על־ידי השופטים, שבעצם חרצו גם את דינו לשבט, לא הוקע יורם שפטל על־ידי הציבוריות הישראלית והתנהגותו כסניגורו של איוואן האיום לא נתקבלה, אמנם, כתופעה מלבבת, אך גם לא כשבירת כלים וכחריגה נורמטיבית. לכך אני משייך את האנינות הנפוצה שקבלה על עצם נכונותה של המדינה להתעסק עם פושע מסוג של איוואן דמיאניוק. כמו, למשל, אותו אדם שהוא גם משורר, ילד טוב ירושלים, שעדיין לא נולד כאשר שישה מליון יהודים הושפלו, עונו, הורעבו ונרצחו על־ידי הנאצים, המכריז מעל דפי „על המשמר", בהקשר למשפט דמיאניוק, שהוא ברוחב לבו סולח לפושעים הנאצים.

לא כולנו הגענו לדרגה עליונה זו של סליחה לפושעים הנאציים — אך לעם הגרמני כבר סלחנו. הנה יש לנו ליגה לידידות ישראל־גרמניה, וערים תאומות אין ספור, ומשלחות של רצון טוב וידידות מכל הסוגים ומכל הגילים שאצות עפות בכל הזדמנות (בכסף גרמני, כמובן) לפקוד את דרכי גרמניה השוקקות כדי להגדיל ולהאדיר את הידידות בין שני העמים. לא מכבר השתתפו התזמורות הפילהרמונית וירושלים בחגיגות יובל ה־750 לקיומה של ברלין המעטירה. אכן, רק פעם ב־750 שנה נופל בחלקנו כבוד גדול כזה. לא רק זונות וסוחרי סמים וספסרים, אלא גם תיאטראות ואמנים מכל הסוגים ומוסדות מכובדים גילו את מקור השפע הגרמני. הכל כדי להוכיח לעם הגרמני שעם ישראל חי ושהגניוס היהודי עדיין לא נס ליחו.

הפושעים הנאצים: לא סוף פסוק

בצלאל עמיקם

האם היה גזר־דין המוות שנחרץ על ג'ון דמיאניוק (איוואן האיום) אקורד הסיום של משפטי השואה?

אדולף אייכמן הגיע לישראל בדרך דרמטית לאחר מצוד ממושך של המוסד. כשהתנהל משפטו עדיין היתה תחושת השואה חריפה ויוקדת. איוואן (ג'ון) דמיאניוק הוסגר לידי ישראל על־ידי ממשלת ארצות־הברית לאחר שהאיש עמד שם לדין בכמה ערכאות. ממשלת ארצות־הברית סברה, כי אין להתעלם מהאורח מקליוולנד, החשוד ברצח מאות אלפי יהודים. אסור להניח לו להלך חופשי ולהצטרף אל רבבות הנאצים ועוזריהם החיים עדיין ביבשת אירופה, בדרום־אמריקה ואפילו בסוריה השכנה.

וזכותה של ישראל, ואפילו חובתה, לשפוט את העבריינים, למרות שהמדינה הוקמה אחר השואה ולא על אדמתה בוצעו הפשעים המחרידים.

קרוב ליובל שנים חלפו מאז פרצה מלחמת העולם השנייה. שיני הזמן מכרסמות. עדי ראייה נושרים ונפטרים מן העולם, הזיכרון מהתקופה ההיא נחלש. תהודת השואה שוב אינה נשמעת מפי ניצולים אלא הפכה למסמכים היסטוריים, סרטים דוקומנטריים, צילומים וספרי זכרונות. הסניגוריה במשפטו של דמיאניוק ידעה זאת היטב. את עיקר המערכה ניהלה כשהיא מנסה לקעקע את דברי העדים ולהסתמך על קשיי הזיהוי.

עניין מחודש בשואה

משפטו של ג'ון דמיאניוק נפתח לאחר שנים ארוכות של הדחקה ושכחה. לא קלה היתה משימת התביעה להעלות מחדש את הרצח שאין נורא ממנו. וכשהחל המשפט ליוו אותו תופעות שהדגישו את העניין המחודש בשואה. במשך ימים ארוכים השתרך תור ארוך ליד שערי האולם בבנייני האומה בירושלים. אולם הדיונים שעוטר במנורת שבעת הקנים ובדגל כחול־לבן, סמל תחייתה היהודית שקמה לתחייה על אפר השואה, היה במשך שבועות ארוכים מלא מפה לפה. הצטופפו בו מבוגרים וניצולי שואה בצידם של נערי בתי־ספר, חיילים במדים, תלמידי ישיבות וסטודנטים, התמונות מן המשפט צולמו על־ידי רשתות שידור וסוכנויות צילום מכל העולם. הנוכחות התקשורתית הביאה למליוני בתים בעולם עדויות מזעזעות על מחנה טרבלינקה ועל מכונת הרצח שפעלה בו.

(סוף בעמוד 10)

יש מקום לדאגה

גם אצלנו נזרעו זרעים של ברוטאליות ואפילו של פאשיזם (ראה הצהלה בסוף המשפט) — אך האם זה משחרר את הרוצח מאשמתו?

אריה פלגי

באולם בית־המשפט אמנם נתגלו תופעות מעוררות סלידה, אבל דין המוות אשר נגזר על דמיאניוק היה העונש הצודק בסיום משפט זה. יש מקום לתגובה לתופעות הדוחות הללו, אבל אותי מדאיגים גילויים אחרים אשר ליוו את המשפט מראשיתו וטרם פסקו.

במסגרת הגילויים האלה מצאתי את השורות הבאות, אשר נכתבו בתקופה שבין הקראת הכרעת הדין לבין מתן גזר הדין: „בית המשפט רשאי לדון את דמיאניוק למוות, רשאי, ולא חייב. נדמה שמוטב להשאיר את אדולף אייכמן לבד במעמד הזה: דמיאניוק איננו פושע מאותה הליגה. יותר מדי אנשים נשענים עכשיו על עונש מוות כעל פתרון פשטני לבעיות שאין להן פתרון פשטני. מי שמדבר על גזר־דין מוות לדמיאניוק מייחל בעצם לגרדומים שיבואו אחריו".

כך כתב נחום ברנע במאמר הפותח את גליון „כותרת ראשית" מיום 20.4.88. לולא הייתי מעריך את כתיבתו, הייתי מתעלם מן השורות הללו. כתב — כתב. אבל בנוסף להערכה זו אני מחשיב את קולו כקול מייצג דור, יליד הארץ, מעורב, בצד השמאלי של המפה הפוליטית, הנאבק באומץ, במקוריות, לעתים בעודף הדרקות, על אמיתותיו, לטובת כולנו. אם אדם כזה הולך לאיבוד ביער התסביכים שצמח סביב משפטו של ארכי־פושע נאצי — יש מקום לדאגה. כי מקור התעיות הוא — אי־הבנת ממדי השואה. גם אצלו, גם היום.

עלי עוד להקדים, שאני נגד עונש מוות. אינני מייחל לגרדומים. לא כי אין פושעים לא רק נאצים, שעונש כזה מגיע להם, אלא כי לא מגיע לנו להסתבך בנטילת חיי הזולת על־פי חוק. שפיכות דמים לגיטימית כזאת, היא בין אותם הדברים בחיים, שאתה יודע כיצד הם מתחילים אבל אף פעם אינך יכול לדעת לאן הם מתגלגלים, לאיזו מטרה הם ישמשו תקדימים, ולאן הם מובילים.

אבל פושעים נאציים שרצחו בשיטתיות המוני יהודים (ואחרים) חורגים מעבר לכל מימד אנושי מקובל. אין כאן יותר עניין משפטי של מידה כנגד מידה. גם לא עניין של נקמה, גם אם רבים מן המובלים לטבח התחננו שינקמו את דמם, ותחינתם היא כאילו שבועתנו.

סילוק ארכי־רוצחים אלה מן החברה האנושית הוא עניין היגייני, הייתי אומר — סניטארי. אם יצורי אנוש כאלה יסתובבו בינינו אפילו בבתי סוהר, שגם הם שלוחות של ההתארגנות החברתית האנושית — אנחנו נחדל להיות חברת בני־אדם. נחזור להיות חיות עם סף רגישות מתחת לאפס.

אלא אם כן, הדברים שהתרחשו „שם", בפלנטת השואה, היו כאחד האסונות, אולי קצת יותר חמורים. והרי לא חסרים אנשים, ביניהם היסטוריונים וגם ציבורים שלמים העוסקים בבנליזציה של השואה. בגימודה לממדים נורמליים של פשע המוני. לא חולף שבוע בלי שמישהו יערער על עובדות, בלי ניסיון להפריך את מהות הגיהנום ההוא, נכון, תרמו למאמץ זה גם אלה שהישוו את ערפאת להיטלר ואת אש"ף לנאצים ואת הפלאנגות לקורבנות השואה. אבל גם תרומה יהודית זאת רק העמיקה את הטשטוש ולא מצדיקה אותו.

שלא יהיו טעויות: אינני נלחם על ייחוד האסונות שלנו על „אוסקר" הזוועות בבחינת לעם סגולה גם פורענויות סגולה. ברצון הייתי מוותר על כך. אבל בעובדה, השואה, בגלל התנהגות המתוללים אותה, לא בגלל זהות קורבנותיה, היה פשע מיוחד, שונה מכל המוכר בחברה המודרנית. העונש למבצעיה לא יכול להיות פחות מאשר סילוקם מן החברה האנושית. כגמול וגם כהרתעה. כדין וגם כלקח. מהו המינוח הספקולטיבי הזה על חלוקת לליגות בין אייכמן לדמיאניוק? מי בלאומית ומי בארצית? אגב, באיזה ספורט עוסקים מהפכה? ומה הזלזול הזה ב„פשטנות הפתרון של עונש המוות" (הפשטנות הבלתי־נסבלת הזאת של ההגדרה? עונש מוות פתרון פשטני) כאשר מין אנוש עוד לא המציא עונש חמור ממנו? ואשר לסכנה לתת פתרון פה למייחלים לגרדומים: האם בשל ההידרדרות בחברה הישראלית דמיאניוק פחות אשם? אם לא היה נגזר עליו גזר־דין מוות, היה נעצר אצלנו תהליך ההתבהמות? או — אם כבר מתפלספים — אולי חוסר תגובה מתאימה על מגרים דמיאניוקיים של „עבריינות" הוא אשר ישחרר עוד יצרים ויתיר היתרים פסולים גם אצלנו?

דברים מוזרים קרו סביב המשפט הזה מראשיתו. לצערי, כולם רומזים על אי־תחושת ממדי השואה. רבים מתחלחלים מן הזוועות אבל לא יורדים אל עומק המשמעות. לכן התחיל בוויכוח אלסטניסי, האם אנחנו בכלל צריכים עוד משפט ראווה. כאילו דווקא לגבי פושעים נאצים אנחנו רשאים לעשות צדק סלקטיבי — על־פי הדמיון שלנו. אולי גם עיסקת־טיעון פה ושם? אחר־כך קובנו המקוננים על כי שופטינו עוסקים בעניני זיהוי, כאילו יש משפט בלי תהליכים טכניים או שמעתה נשפוט רק אותם פושעים נאציים המודים ומורים באשמתם. מראש אחר־כך חישבו לנו את הכסף הדרוש למימון „ההצגה הזאת". ועוד לפני זה שיקללו בשבילנו את „הערך החינוכי" הצפוי של המשפט (סיפרו לנו יומיים על העומדים בתור בכניסה לאולם וביימים „יבשים" גם סקרו בקפדנות את התפוסה באולם. לאור מכן ביכו את טרשו הזוהר, ולבסוף זיכו אותנו בסימפוזיונים אלה סביב עונש המוות.

הכל מותר, זו ארץ חופשית. אבל גם לדאוג מותר. הדאגה שלי היא: והצדק האנושי כפשוטו — מה יהא עליו? ואם הבנת משמעות השואה מתחדדת או דועכת בעודנותינו. גם אצלנו נזרעו זרעים של ברוטאליות ואפילו של פאשיזם (ראה הצהלה בסוף המשפט). האם זה משחרר את הרוצח מאשמתו?

מאת דליה שחורי

שעה מינורית

בירושלים מעריכים, לעת עתה על־פי דיווחים בכלי התקשורת ולא על־פי דיווח מוסמך, שלא היתה פריצת־דרך בפגישת שולץ־שוורנדזה. אולם, אי־פריצת הדרך מתייחסת בעיקר להסכם לצימצום הטילים הגרעיניים. כמובן, ויתכן שאי־ההצלחה בנושאים הגדולים, השפיעה גם על רמת ההידברות בנושאים המשניים והמזרח־התיכון בכלל זה. אך יש לא פחות סבירות לכך שבנושא המזרח־התיכון הושגה בכל־זאת התקדמות כלשהי.

ואת מן הסיבות הבאות:

א. כבר בהידברות הקודמת בין שרי החוץ של שתי המעצמות על המזרח־התיכון היתה הסכמה ניכרת על תוכנית שולץ.

ב. ארה"ב מעוניינת להתחיל במימוש יוזמת שולץ עוד בתקופת המימשל הנוכחי.

ג. ברה"מ מעוניינת להשיג הצלחה דיפלומטית, בעקבות הנסיגה מאפגניסטן וכן בגלל הקשיים של גורבצ'וב בצמרת השלטון וכינוס ועידת המפלגה ביוני. ועידה בינלאומית והתחלת מו"מ בין הצדדים במזרח־התיכון יוכלו לספק זאת.

שולץ, שהודיע לפני כשבועיים על כוונתו לבוא לאזור לסיבוב שיחות נוסף, לא הודיע עדיין מתי יבוא. כיוון שלא הודיע, יש בירושלים המפקפקים עתה אם בכלל יבוא. בהנחה שיבוא, הוא ינסה למתן את התבטאויותיו האחרונות של חוסיין וינסה לשכנע את שמיר, שהוועידה הלא־כפופה שעליה מדובר, קרובה מאוד לרעיון הוועידה של שמיר עצמו (פתיחה בלבד, עם יושבות־ראש של שתי המעצמות בלבד).

שמיר יגיד "לא", וגם חוסיין יגיד ראה, יש לי אילוצים, אני מוכרח לפעול בתקיפות והביקור של ערפת בדמשק לא מקל עלי. מה יעשה שולץ?

התשובה על כך תלויה בסיכום שיש לו עם הרוסים. אם הסיכום הוא לפעול לכינוס ועידה בינלאומית — ינסה שולץ להגיע להסכמה עם שמיר על נוסח־הזמנה לוועידה, ואם לא יצליח (וקרוב לוודאי שלא יצליח), הוא ייצא את האזור ולאחר זמן יתקבל בירושלים מכתב זימון לוועידה הבינלאומית מאת מזכ"ל האו"ם. שמיר יעמוד בפני בעיה קשה.

אם לא הושג סיכום בין שולץ ושוורנדזה, לא יהיה טעם בבואו של שולץ לאזור. בין אם יבוא במקרה כזה ובין אם לא, שמיר יוכל להיות רגוע. שולץ מצדו יצטרך להסתפק בכך שיוזמתו תהפוך ל"תוכנית מדף", דהיינו תוכנית שתישלף מן המדף על־ידי המימשל הבא.

פרס, שלפי סיסמת הצופים הוא "נכון תמיד", יצטרך אולי, לטובתו, למתן בזמן הקרוב את נכונותו המתפרצת אל דלת סגורה. אין לו הרבה מה לעשות בשעה זו, ולכן אולי כדאי שיסתפק בתזכורות פומביות, מפעם לפעם, על המטרות הלאומיות העיקריות. כל אקט מעבר לכך — נסיעות מסתוריות, פגישות סודיות, הכרזות בומבאסטיות — יהיה בלתי־מעשי ולכן לא יוסיף לו מניות.

לפרגן

על פי דיווחו של כתב "קול ישראל" בוושינגטון, שמעון שיפר, היה המישדר הראשון של טד קופל מישראל, במסגרת תוכנית "נייטליין" של רשת האי.בי.סי, אוהד מאוד. טד קופל, עתונאי ומראיין מעולה, לטעמי — ראשון שדרני אמריקה היום, נמצא בישראל לשבוע של שידורים. בכל מקרה היה מקום לשדר את כתבותיו עלינו, גם אם היו לא אוהדות. אבל אם הן עוד אוהדות... על הטלוויזיה הישראלית להוכיח גדלות־נפש ופירגון ולרכוש את כתבותיו של קופל על ישראל להקרנה בפנינו, גם אם ההשוואה תעמיד את מה שמאכילים אותנו בכל הלילות באור עוד יותר עלוב.

העקרב והצפרדע

יהודי ניו־יורק לא משוגעים על מייקל דוקאקיס, אבל הם בהחלט לא אוהבים את ג'סי ג'קסון. על הסיבות כבר נכתב מזמן והרבה. הוא ניסה, לקראת הבחירות בניו־יורק, לרכך קצת את עמדותיו ואפילו אמר

ג'סי ג'קסון. הקשר הישראלי

שישראל אינה צריכה להידבר עם אש"ף. אבל, כמו במשל העקרב והצפרדע — משל ידוע מאוד, שהנשיא רייגן ניער אותו לפני ימים אחדים מתרדמתו — פטור בלא עקיצת רעל לעבר ישראל אי־אפשר.

בראיון שנתן ל"ניו יורק טיימס" ב־16.4 נשאל ג'קסון לדעתו מה מקור החיכוך בין היהודים והכושים בניו־יורק. כסיבה ראשונה הוא ציין גורמים הקשורים בתחרות בין שתי הקהילות בניו־יורק, וכסיבה שניה — את "הקשר הישראלי־דרום אפריקני". דרום־אפריקה, אמר, היא אזור בעל עניין רב לקהילה השחורה לזכויות האדם בכלל ולשחורים באמריקה בפרט. רמת הידידות, הסחר והיחסים הצבאיים בין ישראל ודרום־אפריקה, המשיך היא מקור לכאב.

עד כאן קשה שלא להסכים עמו. רבים וטובים בישראל רואים את היחסים עם השלטון הגזעני בדרום־אפריקה בעיניים מושפלות. אך בהמשך הראיון אמר הכומר ג'קסון: "אבל אני אומר שיש לך גם נושא יסודי של מתח כמו — אני מניח שזה היה לפני חודשיים — כשדרום־אפריקה פלשה לאנגולה וזה היה למעשה מבצע משותף לדרום־אפריקה ולישראל. מה הם (הדרום־אפריקנים) עשו, הם השתמשו במטוס ישראלי או מהו"

שגרירות ישראל בוושינגטון הכחישה את ההאשמה. על פי מידע שאספה ממקורות אמריקניים, בקרבות באנגולה איבדה דרום־אפריקה מטוסי מיראז' צרפתיים.

בין ומבלי לסינרמה

"אמנים נגד אפרטהייד" מארגנים ארוע מוסיקלי גדול באיצטדיון וומבלי בלונדון ב־11 ביוני למען שחרורו של נלסון מנדלה, המציין השנה 24 שנים להרשעתו ומאסרו וגם 70 שנה להולדתו. הקונצרט יתקיים בתמיכתה המלאה של משפחת מנדלה ויופיעו בו, בין היתר, מרים מאקבה, הדייר סטרייטס, וויטני יוסטון ויו מַסֶקֶלָה. את הקונצרט ינחה הארי בלפונטה.

אוהבים אצלנו לחקות את חוצלארץ. אמנים אמריקניים שרים "אנו העולם", או אצלנו שרים "אומרים שלום". והנה, גם לנו יש אסירים פוליטיים, הנמקים בכלא בלי משפט. אמנינו, אם ירצו, יוכלו להופיע למען שחרורם. 1700 ערבים מהשטחים, מסר השבוע שר הבטחון יצחק רבין בישיבת הממשלה, נעצרו בצווים מינהליים מאז תחילת האינתיפאדה בדצמבר 1987.

1700 הוא מספר גדול ובלתי נתפס. גם בדרום־אמריקה יותר קל למקד את המאבק באיש אחד. ההצעה שלי היא למקד את המאבק בעתונאים עצורים — אחד, או כולם. דמם אינו סמוק יותר, אבל כאשר שמים עתונאים ללא משפט מאחורי סורג ובריח, צריך כל מי שחרד לדמוקרטיה לדאוג עוד יותר.

רנחי אל ערורי, כתב העתון "דרך הניצוץ", נעצר ב־16.2.88, יומיים לפני ההודעה על סגירת עתונו. הוא נחקר במשך ארבעה ימים על עבודתו בעתון. במשך יומיים הוא הוחזק בחצר בגשם, ללא בגדים עליונים, כשקק על ראשו. ביומיים הנותרים הוא הושם בארון, בעצם בקוביה ששטחה 60 על 60 ס"מ. החוקרים רצו שיודה בקשרים בין "דרך הניצוץ" ובין "החזית הדמוקרטית לשחרור פלשתין" (אנשי העתון, לרבות העורכת מיכל שוורץ, דוחים קשר כזה מכל וכל). אל ערורי אמר לחוקריו, שלא ימסור מידע כוזב ויהי מה. מחוסר ראיות לא הוגש נגדו כתב אישום, אבל לעומת זאת הוצא נגדו צו מעצר מינהלי לשישה חודשים. 84 עתונאים שלחו מברק לשר הבטחון, בו מחו על המעצר וקראו לבטל את ההחלטה לסגור את "דרך הניצוץ". ארגון "אמנסטי אינטרנשיונל" בלונדון החליט לאמץ את אל ערורי כאסיר מצפון, מתוך אמונה שהוא "לא השתמש או הסית לאלימות ונראה, כי הוא נעצר על בסיס המימוש הבלתי־אלים של זכותו לחופש הביטוי".

נאהידה נזאל, חברת הוועד המנהל של אגודת העתונאים הפלשתינית ועורכת בעתון "אל עוודה" ובמשרד העתונות הפלשתיני (של ריימונדה טאוויל ואברהים קראעין, שנסגר ב־30 במארס בצו מינהלי לשישה חודשים), נעצרה ב־27 במארס, שלושה ימים לפני סגירת משרד העתונות הפלשתיני. לאחר שנחקרה ולא נמצא חומר מרשיע נגדה, היא נעצרה בצו מינהלי לשישה חודשים. בכך הצטרפה לעוד שישה עתונאים ערביים, ביניהם ראש איגוד העתונאים הערבים רדואן אבו עיאש. 62 עתונאיות מחו במברק לשר הבטחון על מעצרה המינהלי. היא בת 26, תושבת קלקיליה, בוגרת אוניברסיטת "אל ירמוך" בירדן.

ויש גם בני הזוג רוני (35) ויעקב (37) בן־אפרת, החיים בנפרד וגם נעצרו בנפרד, כנראה בשל אותן סיבות, שניהם נמנים עם עורכי "דרך הניצוץ". רוני נעצרה ביום ו' שעבר בנמל התעופה בן־גוריון כשעמדה לצאת לאיטליה, כדי להשתתף בכינוס של נוער אנטי־פאשיסטי. על מעצרה נודע באמצעות חברת "אליטליה". לה עצמה לא איפשרו להודיע על מעצרה. שלשום הובאה לבית־משפט השלום בפתח־תקווה ומעצרה הוארך בעשרה ימים. בית המשפט הירשה לפרסם, כי היא חשודה בביצוע עבירות בטחוניות וכי היא מכחישה כל קשר לעבירות המיוחסות לה. פרט לכך אסר בית המשפט בצו לפרסם כל פרט על הדיון המשפטי ועל החשדות המיוחסים לה. כן נמנעה פגישתה עם עורכת דינה.

יעקב בן־אפרת נעצר ב־15 באפריל. גם על מעצרו נודע בדרך עקיפה. לפני כשבוע הוארך מעצרו, באותו בית משפט שלום, ב־15 יום. כמו במקרה רוני, בית־המשפט התיר לפרסם רק את העובדה שהוא חשוד בעבירות בטחוניות ושהוא מכחיש את החשדות המיוחסים לו. בעת הפגנת העתונאיות שלשום במגרש הרוסים בירושלים, בתביעה לשחרר את נאהידה נזאל, עברה לפתע ניידת משטרה ובתוכה יעקב בן־אפרת. שני ילדיו, בני 14 ו־12, שעמדו בהפגנה מן הצד (אחרי הכל, שני הוריהם בבית הסוהר), נדהמו והחלו לרוץ אחרי הניידת ולנופף בידיהם לאביהם.

הנה ארבע הצעות, ביחד או לחוד, לערב אמנים בסינרמה. מחיר הכרטיס, אגב, למופע באיצטדיון וומבלי הוא 25 לי"ש. הרבה כסף, אבל תהיה תמורה. המופע יתחיל בצהריים ויסתיים אחרי חצות.

הלעולם של שמיר

ראש הממשלה יצחק שמיר נמצא בימים אלה [illegible]

[illegible]

אהבת הארץ

שינוי מרענן: הם לא נוסעים לחוצלארץ, הם נוסעים בארץ. יש עוד שבעה חודשים לבחירות, אבל שרינו מודדים את הארץ לאורכה ולרחבה, לוחצים ידיים ומשמיעים הכרזות, בתקווה שאיזה עתונאי ירשום, איזה מיקרופון יקלוט, איזו מצלמה תצלם. זה קרה ביום אחד השבוע, יום ב':

● ראש הממשלה יצחק שמיר בסיור בצפון: חוסיין הוא המכשול לשלום.
● שר החוץ שמעון פרס ברחובות: סוריה מתכוננת ברצינות לתקוף את ישראל.
● שר הבטחון יצחק רבין בראשון־לציון: סוריה תדרוש מערפאת עמדות קיצוניות.
● שר השיכון דוד לוי בבאר־יעקב: ביקור ערפאת בסוריה מלמדנו שאין לטפח אשליות.

● שר התעשיה והמסחר אריאל שרון בגליל: (על רצח אבו־ג'יהאד) מריבות ערב מרגישות וקלה כל־אימת שמישהו מרבי־המרצחים נעלם מהזירה.

● שר בלי תיק מוטה גור באילת: הכרזות ערפאת בסוריה "ניפגש על חומות ירושלים" מקשה מאוד על נכונות ישראלית להידבר איתו.

מילא, מוטה גור שר בלי תיק, יש לו זמן. אבל האחרים.. מתי הם עובדים?

רשות הקורא

הידברות במקום קיפאון

אנו, סטודנטים ישראליים אשר שוהים לצורך השתלמות בארה"ב, החרדים לעתיד מדינת ישראל ולגורלם של הנתונים תחת שלטונה, מביעים זעזוע לנוכח המתרחש בשטחים המוחזקים, ומתריעים על ההשלכות המרחיקות של המשך הקיפאון בתהליך השלום.

אנו מביעים מחאה חריפה על מדיניותה של ממשלת ישראל בשטחים המוחזקים וקוראים לה להפסיק לאלתר את מדיניות הדיכוי והיד הקשה, הכוללת מדיניות מכוונת של הכאות, מעצרים מינהליים, גירושים ופיצוצי בתים. אנו תובעים מההנהגה המדינית לקבוע נורמות ברורות של התנהגות מאופקת ושקולה, ולא להטיל את האחריות לכך על חיילי צה"ל ומפקדיו לפעול לריסון וענישה של פעולות חריגות, הן של קצינים אורחים והן של גורמים בודדים בקרב כוחות הביטחון.

אנו פונים בבקשה אל אותם המפקדים והחיילים המייצגים את כולנו, המובילים מדי יום להתמודדויות בלתי אפשריות, לפעול בשיקול דעת ואחריות מוסרית, ולעמוד על זכותם וחובתם לא לבצע פקודות בלתי חוקיות בעליל.

אנו מצביעים על הקיפאון הפוליטי הנמשך בישראל כאחד הגורמים במשבר הנוכחי, וקוראים לשתי המפלגות הגדולות העומדות בראשות הממשלה להכיר באפשרות ובהכרח להגיע להכרעה מיידית ונחרצת למען כל תכנית, המקדמת פתיחת משא־ומתן בין הצדדים. אנו קוראים לממשלת ישראל להביע את רצונה הכן לשאת ולתת עם נציגים הנבחרים של העם הפלשתיני, ונציגי אש"ף בכללם, כדי להגיע להסדר שלום בין שני העמים המבוסס על הכרה בזכותה והלגיטימיות של מדינת ישראל לקיום בגבולות בטוחים מחד, ובזכותו הלגיטימית של העם הפלשתיני למסגרת לאומית משלו, מאידך. כמחווה של רצון טוב ותבונה פוליטית, אנו קוראים לממשלה לעודד מנהיגות פלשתינית מקומית על־ידי כינון חופש ביטוי מלא וארגון מחודש מקומיות.

אנו מגנים בחריפות את פעולות הטרור, האלימות, והפיגוע של הארגונים הפלשתיניים, וארגון אש"ף בפרט, המובילה במתכוון לרציחתם של אנשים חפים מפשע ותגורמות להגדלת הקרע ואי־האמון בין שני העמים. אנו פונים למנהיגים הפלשתיניים, ולנציגי אש"ף בפרט, להביא להפסקה מיידית של פעולות אלו ולהביע באופן חד־משמעי וברור הכרה בזכותה של מדינת ישראל להתקיים, ונכונות לפתוח מיד בתהליך לקראת הסדר שיוביל לשלום של קבע בין שני העמים.

על כולנו להגיע להכרה הבסיסית שיש להתעלות מעל תחושות השנאה והנקם, ושהדרך היחידה להפסקת מעגל האלימות וההרג היא דרך ההידברות והמשא־ומתן. שכן קיום בשלום וביטחון יתכנו רק על־ידי הכרה של כל צד בזכותו של האחר לקיום ריבוני ועצמאי.

185 חתימות

הבהרה

ב"רשות הקורא" מיום 12.4 פורסמו מכתבו של עו"ד צבי צימרמן מחיפה, הבהרת המערכת ומכתבה של תנועת "לפיד", בנושא חברותו של עו"ד צימרמן ב"יודנראט". מהבהרת המערכת ניתן היה להבין, שתנועת "לפיד" טענה, כי צבי צימרמן שימש כיודנראט, וכי השתתף בשליחת יהודים למוות.

דברים אלה לא נכתבו על סמך הודעת תנועת "לפיד". הנוסח המדויק על־פי הודעות אלו צריך להיות, כי מר צימרמן כיהן כראש מחלקה ביודנראט, ומי שעם בהכללה שהמנהיגים היהודיים בגטאות עמדו לפני התלבטויות קשות, בין מסירת יהודים לנאצים לבין השלמה עם מותם של רבים יותר.

רווח והצלה מ"העבודה"

המחזיק בדעה כי אל לה למפלגת העבודה לעזוב את ממשלת האחדות, כדי שלא להשאיר ענייני ביטחון בידי הליכוד, יברך על שובו של מוטה גור לממשלה, להחזיק האחראים שבה. זה גם אומר כי לא תהיינה בחירות מוקדמות. אני מסרב לחשוב כי יש כאן שימוש בנושא הביטחון שלא לשמה, כדי להשאר בממשלה הן ניסו לקרב את הבחירות, אך ללא הועיל.

שיבת מוטה גור לממשלה לא היתה מתאפשרת לולא חפץ מאוד משה ארנס לשוב לממשלה. ג'נטלמן מתחוה זה, ואב בעוד כמה שלא היה כליבו לאיש הרך ומעלה בתגובותיו על החלטת הממשלה בנושא ה"לביא", שלא להזכיר את פעילותו בעניין יוזמת שולץ. מן הראוי היה שישאר בתרדמתו לטיפול במגזר הערבי הן שאפס לאפס.

אבל, כאמור, דווקא מ"העבודה" עמוד לי רווח והצלה לצאת מהמערכה בפסח תשמ"ח ספק אם הבוחרים יזכרו לה זאת.

ש. שייון, גבעתיים

המזרחי — בציפייה להצנחות

● פרסומים מוקדמים על שורת מינויים הצפויה בקבוצת המזרחי יוצרים שם מתחים בצמרת וביחסי העבודה

קבוצת בנק המזרחי חזרה בימים האחרונים לכותרות, בעקבות שורת מינויים המתבשלים בה. בהנהלת הבנק מנסים להציג את המהלכים האחרונים כעניין שגרתי, אבל הפרסומים המוקדמים יוצרים שוב מתחים בכל הקבוצה. מתחים אלה שוררים הן בצמרת הניהולית והן ביחסי עובדים־הנהלה.

בקבוצת המזרחי מתנהלים עתה מגעים לאיושם של שני תפקידים מרכזיים — מנכ"ל בנק "טפחות", במקומו של משה מן, שהתפטר מהתפקיד, ומנכ"ל בנק המזרחי בארה"ב, במקום אליעזר לרנר. המועמד הטבעי להחליף את מן הוא המשנה למנכ"ל, חיים בן דור, שתפס בשנתיים האחרונות מקום מרכזי בבנק "טפחות". אבל בקבוצת המזרחי חיפשו מועמדים מבחוץ והתפקיד הוצע, בין השאר, למנכ"ל חברת "אפריקה־ישראל", שלמה גרופמן. האחרון עדיין שוקל את ההצעה, וישנה הערכה כי הוא עשוי לדחות אותה. ניהול בנק המזרחי בארה"ב הוצע לדוד פרידמן, מנכ"ל בנק "איגוד", אולם גם מינוי זה לא יצא אל הפועל.

הוועד דורש מיכרזים פנימיים

החיפוש אחר מועמדים מחוץ למערכת של קבוצת המזרחי עורר התנגדות בקרב ועד עובדי הבנק. הוועד דרש, כי לפני שמחפשים מועמד חיצוני ייערך מכרז פנימי לכל תפקיד שמתפנה, ורק אם לא יימצא מועמד מתאים יתפרסם מכרז חיצוני. אולם הנהלת הבנק הבהירה לוועד, כי היא מעוניינת לרענן את השורות, כהמשך לשינויים הפרסונאליים שבוצעו מאז כניסתו של מיכאל צבינרי לתפקיד מנכ"ל בנק המזרחי, בסוף 1986.

שורשי הזעזועים והמתחים צמחו ערב מינויו של צבינרי, לאחר שמשה מן סיים קריירה קצרה בת כחצי שנה כמנכ"ל בנק המזרחי ופרש במפתיע. למן היו שלושה משנים למנכ"ל — מיכאל צבינרי, אלי אונגר ויצחק דוכן — והשניים שנותרו מחוץ לתמונת המנכ"לות היו במוקד סבב המינויים הראשון שערך צבינרי, שבועות ספורים לאחר כניסתו לתפקיד. אונגר הפך להיות האחראי על תחומי המינהל והתפעול ודוכן קיבל חלק מהפסיבה — קרנות נאמנות, קופות גמל, וכן שיווק ופרסום. שניהם נותרו משנים למנכ"ל, אך כבר אז היה ברור שמוקד הצמרת הניהולית עבר לסמנכ"לים שקודמו על־ידי צבינרי — דוד בלומברג, שמונה לאחראי על המערכת הבינלאומית של הקבוצה, דב ברנשטיין, שמונה לאחראי על האקטיבה ובתוקף תפקידו מרכז את מדיניות האשראי, וחשב הבנק, ראובן אדלר, שקיבל לידיו גם את הפקדונות השקליים.

מהפיכה בסניפים

צבינרי גם החל במקביל במהפיכה נרחבת בניהול סניפי הבנק, ובמהלך השנה האחרונה התבצעו חילופי מקומות בניהול 42 סניפים מתוך כלל 80 סניפי הבנק. בהנהלת הבנק טוענים, כי סבב זה של מנהלים הוכיח את עצמו, וכי במרבית הסניפים שמנהלים הוחלפו חל שיפור ניכר בעסקים.

למרות היחסים הקורקטיים בין צבינרי לדוכן, היה ברור כי פרישתו מהבנק היא עניין של זמן, והוא אכן פרש בתחילת החודש ומונה ליו"ר חברת ההשקעות "קרדן". בדיעבד מתברר, כי עיתוי הפרישה של דוכן לא היה מוצלח, כיוון שהוא עשוי היה להיות מועמד מועדף לתפקיד מנכ"ל בנק "טפחות". אלי אונגר ממשיך לכהן בשלב זה באותו תפקיד והיחסים בינו לבין צבינרי מוגדרים כ"חבריים".

אונגר, בן 48, עובד בבנק מגיל 15. את הקריירה שלו החל כשליח בבנק, וכיום הוא העובד הוותיק ביותר במערכת. בינתיים קודם אדלר לתפקיד משנה למנכ"ל, כך שכיום ישנם שני משנים לצבינרי — אונגר ואדלר. בעתיד הקרוב צפוי כי גם ברנשטיין ובלומברג ימונו כמשנים למנכ"ל.

מינויים אלה, המוגדרים כעניין של פו"מ, יבצרו את המסגרת הניהולית סביב צבינרי. בבנק היו כעבר שישה בכירים בתפקיד משנה למנכ"ל, כך שעדיין יש מקום להרחיב את שורת "המשנים". בשלב זה לא מונה מחליף לדוכן. קופות הגמל והחסכונות נמצאים בידי הסמנכ"ל יצחק ציפורי, הפרסום הועבר לדובר הבנק, ד"ר יעקב אליאב, וניירות הערך נותרו בידי חיים רוזנבלום.

יתכן שלאור הפיצול הזה לא ימהר צבינרי לחפש מחליף לדוכן ויעדיף לבצר את התפקידים האחרים של מקורביו, באמצעות קידומם לתפקידי משנים למנכ"ל. אפשרות אחרת היא, שאדלר יקבל לידיו את החלקים האחרים מהפסיבה שהיו בידי דוכן, וימונה כאחראי על הפסיבה בבנק.

לחצים כבדים

כאמור, הבעיה המרכזית של צבינרי ויו"ר הבנק, יצחק יגר, היא במינוי מנכ"ל "טפחות" ומנכ"ל בנק המזרחי בארה"ב, ובמהלך הזה יהיה עליהם עוד לעמוד בפני לחצים כבדים נגד "הצנחת" של מועמדים חיצוניים.

מעריכים, כי יגר וצבינרי יעמדו על כך שבראש "טפחות" יוצב אדם שיוכל לבצע בו תוך זמן קצר מהפך מרחיק־לכת. בהנהלת קבוצת המזרחי נוכחו לדעת, כי הבנק למשכנתאות הגדול ביותר בארץ צולע בשנים האחרונות אחר בנקים אחרים למשכנתאות. להערכתם, במוקדם או במאוחר יהיה על "טפחות" לנקוט יוזמה חדשה, מהסוג שמפעיל עכשיו בהצלחה בנק "משכן", מקבוצת בנק הפועלים — כלומר, מעורבות ניכרת של הבנק בפרוייקטים, כולל מהנדסי בניין מטעם הבנק שנשתלים בפרוייקט הבנייה.

מינוי מועמדים חיצוניים עשוי להקל על קבוצת המזרחי במהלכים למכירת חלק מהשקעותיה, למרות שבשלב זה מכירת ההשקעות בארה"ב וב"טפחות" אינה עומדת על הפרק.

אורי נחשון

מבזקים כלכליים

"קרן אור" תשווק קולטי "לורדן"

■ חברת "לורדן אנרגיה סולרית", שבבעלות הקיבוצים כפר סאלד ומחניים, מן המובילות בתחום המערכות הסולריות בשוק המקומי וליצוא; חתמה בימים אלה הסכם עם חברת "קרן־אור", מן הראשונות בייצור דודי שמש וחשמל, נושאי תו תקן ושיווק מערכות סולריות, לפיו "קרן־אור" תשמש מפיצה בלעדית של מוצרי "לורדן". השילוב החדש בין שתי החברות בעלות המוניטין יאפשר מתן פתרונות לבעיות האנרגיה לחברות קבלניות, בתי־מלון, בתי־חולים, קיבוצים, ולכל גורם בו יש צריכה מרובה של מים חמים.

ביטול המס יעודד ביקורי ישראלים

■ המלונאים תומכים בביטול מס הנסיעות השנה על ישראלים החיים בחו"ל ופועלים לגיבוש תמיכה פרלמנטרית בשבוע הבא, בהצעת חוק של ח"כ לין בנושא, נוכח הירידה החריפה בתיירות הקיץ לישראל. לין מתכוון להגיש לאישור הכנסת, עם פתיחת מושב הקיץ, הצעת חוק לביטול מס הנסיעות על ישראלים החיים בחו"ל, כדי לעודד את ביקוריהם בארץ בשנת ה־40 לעצמאות ישראל.

התאחדות המלונות בישראל תומכת ביוזמתו של ח"כ לין, ופועלת בימים אלה לשכנוע חברי־כנסת רבים לתמוך בהצעת החוק ולשנות בעזרתה את מגמות התיירות החזויות לחודשים הקרובים. מנכ"ל התאחדות המלונות, משה עמיר, מסר כי לדעת ראשי ההתאחדות יש לראות בישראלים החיים בחו"ל קהל יעד תיירותי חשוב, במיוחד השנה. להערכתו, ביטול מס הנסיעות באורח חד־פעמי לגביהם יביא לביקורי עשרות אלפים מהם הקיץ בארץ. מעבר לכך תהיה בגל ביקורים זה תרומה נוספת, שכן הם עשויים להוות הגורם הממריץ ליהודי התפוצות, המהססים לבוא בגלל המצב בשטחים, שלא להירתע ולבוא ולהזדהות השנה עם ישראל, כפי שתכננו לעשות לפני תחילת האירועים הללו.

שיתוף פעולה

■ חברת "ישראראמה" מסרה, כי חברת קונטרול דאטה ישראל רכשה באחרונה 50 מחשבי AT מתוצרת "זניט" שישמשו כתחנות עבודה למחשבי החברה — המחשה לשיתוף הפעולה העולמי בין חברות "זניט" וקונטרול דאטה.

"ויזהב" ללקוחות נבחרים

■ בנק דיסקונט החל במבצע להפצת כרטיס האשראי היוקרתי "ויזהב", ללקוחות נבחרים. במסגרת המבצע לתקופה מוגבלת, יונפק הכרטיס במחצית ממחירו הרגיל — 60 ש"ח במקום 120 ש"ח. הכרטיס מהווה כרטיס אשראי מקומי ובינלאומי גם יחד. לקוח "ויזהב" נהנה ממסגרת אשראי מוגדלת והכרטיס מקנה לו אפשרויות משיכה מוגדלות של מזומנים בארץ (עד 1,000 ש"ח), וכן מאפשר משיכת מזומנים בכ־18,000 מכשירי בנק אוטומטיים ברחבי העולם.

שותפות במיליון דולר

■ בימים אלה מתקיימים מגעים אינטנסיביים לכניסת קבוצת משקיעים, מראשי המגבית היהודית באירופה, כשותפה בחברת "דפי זוהר", בהשקעה של כמיליון דולר — מסר נציג המשקיעים האירופיים בארץ, אהרון פרנקל, מהבעלים של חברת קרט תעשיות מזון. קבוצת המשקיעים האירופית רוכשת מניות ב"דפי זוהר" ומצטרפת אל קבוצת I.C.T. CORP מוושינגטון, המחזיקה בבעלות על "דפי זוהר".

"זניט" במקום הרביעי

■ מחברת "ישראראמה", נציגת "זניט" נמסר, כי "זניט" מכרה בשנת 1987 מחשבים בסכום כולל של 1.27 מיליארד דולר, עובדה המעמידה את "זניט" במקום הרביעי בעולם בין החברות המייצרות מחשבים אישיים. באירופה מכרה "זניט" 8 מיליון מחשבים, בסכום של 225 מיליון דולר. עוד נמסר, כי רשת הרכבות של צרפת, S.C.N.F, רכשה כמות של 1500 מחשבים מדגמים שונים, וכי קונטרול דאטה רכשה גם היא 2500 מחשבים מדגמים שונים, אשר ישמשו כתחנות קצה למחשבי החברה.

ערך לוי מורב

רבעון ראשון 88

ירידה של 20% ברווח הנקי של הבינלאומי

● גדלו ההפרשות לחובות מסופקים בגלל אי־הוודאות במשק

הרווח הנקי של הבנק הבינלאומי ברבעון הראשון של 88 הסתכם ב־11.6 מיליון ש"ח — ירידה של 20 אחוז לעומת הרווח ברבעון המקביל אשתקד — אולם ראשי הבנק טוענים כי התוצאות הכוללות של הרבעון הראשון מצביעות על כך שרמת הרווחיות של הבינלאומי בתחילת 88 דומה לרמת הרווחיות בשנה שעברה.

הרווח מפעולות רגילות לפני מס הסתכם ב־28.8 מיליון ש"ח, קיטון של כ־13 אחוז לעומת 86, והתשואה נטו על ההון העצמי, בחישוב שנתי, הגיעה ל־13.4 אחוז, בדומה לתשואה שהיתה בכל 1987. במאזן הבנק נרשם קיטון של 3.4 אחוזים ל־5.3 מיליארד ש"ח, ההון העצמי הסתכם ב־346 מיליון ש"ח ופקדונות הציבור ירדו בכ־2 אחוזים, ל־3.47 מיליארד ש"ח.

מנכ"ל הבנק, שלום וינגר, אמר אתמול כי "הבנקים ישאפו להשיג ב־88 רווחים דומים לאלה שהשיגו ב־87. לכן יש לראות בתוצאות הרבעון הראשון המשך לרווחיות שאפיינה את 87, שהיתה שנה טובה לבנקים, ותשואה של 13.4 אחוז על ההון העצמי היא טובה לפי כל קנה מידה."

בבנק הבינלאומי מסבירים, כי ההשוואה של הרבעון הראשון של 88 לרבעון המקביל אשתקד יוצרת הטיה מסויימת של התוצאות, כיוון שהרבעון הפותח של 87 נהנה ממרווחים גבוהים במיוחד, מעל לממוצע השנתי. ירידת הרווח הנקי הושפעה גם ממרכיבים נוספים: המסים על ההכנסה היוו השנה 58.5 אחוז מהרווח ברוטו, לעומת כ־55 אחוז ברבעון הראשון של 87. הבינלאומי החליט גם ליצור ברבעון זה רזרבה נוספת לחובות מסופקים, מעבר לנדרש על־פי המצב בפועל, בגלל אי־הוודאות שנוצר במשק. קיטון היקף המאזן מושפע משחיקת מרכיבי המט"ח שבו.

הבינלאומי הוא הראשון מבין הבנקים בפירסום הדו"חות לרבעון הראשון של השנה, ותוצאות אלה מצביעות על כך שאם לא יתרחשו אירועים חריגים במהלך 88, הבנקים עשויים לשמור על רמת הרווחיות שאפיינה את 87.

אורי נחשון

הרפורמה מנוחתה עדן

אין רפורמה במשק הדלק, קבע אחד המומחים הבכירים במשק הדלק, וספק היא תתבצע. הוא מוסיף, שבזמנו הצהיר השר משה שחל, המציג עצמו כדבק במשימתו, כי הרפורמה תחל ב־22 באפריל. עברו חמישה ימים, הוא מדגיש, ואין קול ואין הודעה. כנגד הרפורמה, מציין המומחה, יצאו למלחמה שלוש חברות הדלק, פז דלק וסונול. למלחמה ממש, שכן הרפורמה אמורה לבטל את הסכם מבנה המחיר, שעיקרו שיטת ה"קוסט פלוס". בשיטה זו תמיד מרוויחים, שנה יותר, שנה פחות, אך מרוויחים.

בהתקשרות בין חברות הדלק כסיטונאי דלק עם המשק יש אבסורדים, כמו תשלום קבוע לחברות הדלק עבור מלאי חירום שאיננו בשליטתן ותשלומים אחרים, המעוותים את מחירי הדלק לצרכן. אין כוונה להיכנס לוויכוח כמה עולה השיטה הקיימת לצרכנים ולמשק. יש מי שיטען, כי כאשר מורידים את שיעור המיסים ממחיר הדלק וכאשר, בנוסף לכך, מורידים את עלות הזיקוק, ההובלה וכל ההוצאות הקשורות במישרין להפיכת דלק גולמי לתזקיקים נותרים בידי החברות רווחים נאים. והראיה, עיסוקן בנושאים שאין להם שום קשר לאספקת מוצרי אנרגיה לצרכנים. בכל מקרה, בשיטת ה"קוסט פלוס" הנהוגה הוא הבלתי יעיל והלא־כלכלי.

לדבריו, צודק השר בהנחה היסודית, כי המשק בשל לרפורמה. עם זאת הוא מטעים, כי השר אינו ערוך לרפורמה ואינו מוכן להצהיר כי חברות הדלק, במיבנה הנוכחי שלהן, הן מיותרות. החברות חייבות לעבור שינויים מפליגים, והן אינן מוכנות לכך. הסיבה פשוטה — טוב להן במצב הנוכחי, וכנראה שטוב לממשלה במצב הנוכחי, ולכן אין לחץ לביצוע הרפורמה.

ראשי חברות הדלק נוקטים שיטות השהיה נגד הרפורמה. כאשר הכריז השר שחל, בסוף השנה שעברה, כי הרפורמה תחל בראשית שנת 1988, הם טענו כי הודעת הרפורמה לא אושרה על־ידי הרשות העליונה לאנרגיה, שמשרדו של שחל כפוף לה בביצוע מדיניותו. שחל הביא את המלצותיו לפני הרשות, וזו אישרה אותן.

צעד נוסף של ראשי החברות היה העלאת ערעוריהן וספקותיהן לפני ועדת הכלכלה של הכנסת. הוועדה תמכה בראשי חברות הדלק, אך לאחר שהרשות העליונה אישרה את ההמלצות אי־אפשר היה שלא לבצע את הרפורמה.

צווים והוראות — לכתבים

בפברואר השנה הגישו שלוש חברות הדלק עתירה לבג"ץ, ובה דרשו כי יימסרו להם צווים והוראות ברורים לביצוע הרפורמה. בג"ץ החליט כי על השר לעשות כן. בפגישה עם כתבים כלכליים בתל־אביב, ב־21 במארס, הוא מסר לכתבים את הצווים וההוראות לביצוע הרפורמה — לפני שאלה נמסרו לראשי חברות הדלק. השר אמר באותה פגישה, כי רצונו בשיתוף פעולה עם חברות הדלק, אך לדבריו חברות הדלק מתנגדות לרפורמה בגלל המלצתו שחברת בתי הזיקוק (בז"ן) תיהפך לחברה לשיווק דלק ותזקיקים בשוק המקומי.

על מנת לרצות את שלוש חברות הדלק הקטין שחל את המלצתו ביחס לבז"ן, והודיע כי יותר לבז"ן למכור דלק רק ללקוחות הגדולים — משרד הביטחון, צה"ל, חברת החשמל, מפעלי הפטרוכימיה ותעשיית המלט — והחל בשלב הראשון של הרפורמה יוכלו חברות הדלק לרכוש 25 אחוז מכמות הדלק הכללית מכל מקום שירצו. מדובר בכמות של יותר מ־800 אלף טונות בשנה.

שחל הדגיש, כי ביום ביצוע הרפורמה יבוטל הסכם המחירים בין מינהל הדלק לשלוש החברות, מה שיביא להורדת מחירי הדלק. מינהל הדלק יקבע מחיר מירבי, שיהיה נמוך מהמחיר שמשלמים הצרכנים. לדעתו, בעקבות פתיחת שוק הדלק להתחרות חופשית יורידו בעלי תחנות הדלק את מחיריו לצרכנים.

שחל לא הסתפק בהצהרה לעיתונאים כדי להוכיח את רצונו בשיתוף פעולה עם חברות הדלק. הוא זימן את ראשי החברות לשיחות מארתוניות, שהתקיימו בימים האחרונים של חודש מארס. בשיחות אלה ניסה לרצות אותם, אך ראשי חברות הדלק עמדו כנגדו כחומה בצורה והתווכחו על כל פסיק ונקודה. למעשה, הצדדים לא הגיעו לדיון על המהות, על הרפורמה עצמה, שהיא הכרחית למשק.

השר נסע, הבג"ץ הוגש

בסוף מארס נקלע שחל למצוקת זמן, שראשי חברות הדלק ידעו לנצל אותה. ב־2 באפריל, למחרת ליל הסדר, יצא השר לביקור בן שלושה שבועות בדרום־אמריקה. הוא חזר ב־19 בחודש. הרפורמה התעופפה לשחל בעת שהותו בחצי הכדור הדרומי, משום שבאי־כוח חברות הדלק הצליחו להוכיח, בבג"ץ שהגישו ב־12 באפריל, שהן לא קיבלו צווים והוראות בהירים ומספיקים לביצוע הרפורמה. כמובן, שבשל כך השר שחל אינו יכול לבצעה.

להלן עיקרי הרפורמה, כפי שפורסמו על־ידי משרד האנרגיה והתשתית:

א. ביטול חלוקת השוק בין החברות.

ב. הסרת המיקוח וההתחשבנות עם חברות הדלק, רק בקטע שבין שער בתי הזיקוק בחיפה או אשדוד והצרכן.

ג. קביעת מחיר גג למוצרים. מחירי יציאה מבתי הזיקוק יחושבו על־ידי משרד האנרגיה.

ד. הנפט הגולמי הנרכש על־פי חוזים — 70 אחוז מן היבוא — יירכש על־ידי החברות כבעבר. דמי הזיקוק, פחת וצריכת אנרגיה בזיקוק דלק, ייקבעו על־ידי משרד האנרגיה. כל ההיפקים מהזיקוק יימסרו לחברות הדלק.

ה. יתרת היבוא — 30 אחוזים — תהיה תחרותית בין כל החברות לבין בתי הזיקוק.

ו. יותר לצרכנים גדולים לייבא דלק.

ז. חברות "פי גלילות" ו"שירותי נפט" — יאוחדו.

ח. הבעלות על מלאי החירום תועבר לידי המדינה.

השלב הראשון של הרפורמה כלל את הוראת מינהל הדלק מ־1 באפריל 1987, לפיה יבוטל הסכם מבנה המחיר שנחתם בין החברות לבין הממשלה בינואר 1987. יותר לחברות הנפט לייבא מוצרים ולבתי הזיקוק לייבא נפט גולמי, ו/או מוצרים מוגמרים למחצה, עד ל־30% מהצריכה השנתית בארץ. תינתן רשות לבתי הזיקוק למכור לשוק המקומי למספר צרכנים גדולים (מערכת הביטחון, חברת החשמל, תעשיות הפטרוכימיה והמלט) מוצרים מסויימים, בעיקר מזוט וסולר ודלק סילוני, עד 30% מצריכתם השנתית.

זהו השלב הראשון, וכאמור — איש אינו יודע מתי הוא יבוצע.

חיים מרגלית

דורית גפן

טלוויזיה חגיגית

במרכזם של שידורי יום העצמאות בטלוויזיה עמדה, כמובן, ההפקה הגדולה והמורכבת של השידור הישיר של מפגן צה"ל וחיל האוויר באיצטדיון ברמת־גן. הביצועים המדוייקים של מטוסי החיל היו, עם קצת דמיון יוצר, אילוסטרציה מאוחרת מעט לתוכנית, שראינו יום קודם לכן על חיל האוויר, ואשר בה שמענו „אנקדוטות" על מבצעים שונים של החיל.

גולת הכותרת שלהם היתה במלחמת ששת הימים, אך כל אחד ואחד מהם שווה כותרת. משפחת חיל האוויר גדלה והתרחבה מאד מאז ה„ספיטפייר", ואפילו מאז המיסטרים והמיראז'ים. והוותיקים מבין הטייסים והמפקדים כבר אינם מכירים את הדור הצעיר החדש.

נדמה, כי חלף כבר זמן רב מאז היתה הסיסמה „הטובים לטיס" מטבע שגורה, ושימשה בין היתר לבניית אותה רוח מיוחדת של חיל האוויר. המיתוס אולי כבר נשחק, אך כאשר מתבוננים ושומעים את הטייסים הללו, בעיקר את הוותיקים, שהרי את הטייסים המבצעיים אין תושפים מטעמי בטחון שדה, מסתבר כי גם אם הפכו לאגדה, הרי זו אגדה עם גרעין גדול מאד של אמת.

גם אם יש משהו בנאלי כביכול בכך, הרי הטייסים האלה שומרים על שמיים נקיים ממטוסי אויב, וזוהי בנאליות ברוכה, שהתרגלנו אליה.

*

מפגן צה"ל חסך מאתנו מצעדי עוצמה ראוותניים. המסכת צה"ל 88 מצדיע לצה"ל 48, או כותרת דומה, היתה קצת ארוכה לטעמי, והזכירה מסכתות של בתי־ספר. אך במחשבה שנייה, מה לנו כי נלין, שהרי החיילים האלה היו רק לפני שנה־שנתיים תלמידים. מכל מקום, היתה זו הזדמנות נאותה להתנתק לזמן קצר מן הפרובלמטיות שאליה נקלעים חיילי צה"ל בחודשים האחרונים, בעת שירותם בשטחים ובעימות שלהם עם התושבים המתקוממים, ולהזדהות עם צה"ל וחייליו, שאחת מהן היא בתי.

*

אף כי המפגן של צה"ל היה האירוע המרכזי בשידורי הטלוויזיה, הוא בהחלט לא היה היחיד. השידורים היו רבים ומגוונים. כך למשל חידון התנ"ך העולמי לנוער יהודי, אשר גרמה, כי אם תלילה יחליט מישהו לבטלו, יהיה זה כמעט כמו החלטה על ביטול חג העצמאות, ר"ל. מבלי לזלזל בבקיאותם של צעירים אלה בשינון התנ"ך, לעתים נראה, כי אפשר היה להביא שידור חוזר של אחד החידונים הקודמים, ולא רבים היו חשים בהבדל. רוב הנפשות הפועלות בצד הבוחן (לא הנבחן) מוכרות וידועות. אפילו הזמן לא יכול להם, הם פשוט לא משתנים.

שידור מסורתי נוסף הוא כמובן חלוקת פרסי ישראל, שמסיים למעשה את החג.

*

בין כל אלה הביאה לנו הטלוויזיה כמה וכמה תוכניות „מפגשים", כך למשל התוודענו לבני מחזור של בית־החינוך על שם בויאר בירושלים, שהיום הם בני 40. רובם ככולם אנשים מצליחים, שעשו קריירה ובוודאי שייכים לשאור של החברה הישראלית.

ירון לונדון ניסה בכל כוחו לחפש אצלם תסכולים ורגשות זעם וקיפוח, לפחות על כך שנותקו מבתי הוריהם בגיל תיכון, ועברו לפנימיה בירושלים. זה לא כל־כך הצליח לו, שכן האנשים שישבו מולו היו פעם ילדים מאד אינטליגנטים, אם כי ממשפחות מצוקה (בעיקר כלכלית), שהיתה להם לא רק מוטיבציה גבוהה מאד ללמוד, אלא גם מודעות. מה גם, שלרובם יש גם כושר שיפוט, והם מכירים ומוקירים את מה שקיבלו והשיגו באותן שנות לימוד מחוץ לבתיהם. גם אם הם סבורים, כי קרוב לוודאי שהיו מגיעים בסופו של דבר לאותם הישגים אישיים גם אם היו נשארים במקומותיהם.

תמונת המחזור שפגשנו היתה בהחלט תמונה יפה ומעודדת, והזכירה לנו את הפנים המגוונות והמצויינות, שמרכיבות את פני החברה הישראלית.

עוד מפגש מעניין בגיוונו היה עם בני משפחת דיין נאוילת השחר. גם כאן, הפעם במסגרת של תא משפחתי אחד יכולנו להתברך בגיוון.

*

והיתה לנו גם תוכנית בידור מרכזית „היו זמנים", שנראתה כהעתק דהוי וחיוור של ההפקה המקורית מלפני 20 שנה, כמדומני.

מי מאתנו לא יודע, שאכן היו זמנים, אשר לפחות בעמעומי הזכרון נראים לנו כיפים וטובים מהימים האלה, אשר בחלוף עוד כמה עשורים, יהפכו בוודאי אף הם לעוד פרק נוסטלגי מתקתק. קבוצת השחקנים והזמרים, להוציא אולי את משה בקר, שיש לו ניצוצות קבועים בעיניים, עשתה את הסקצ'ים שלה („היו זמנים") כמחווה מאולצת לדורות זמר ובידור קודמים, ואולי בכך המחישה יותר מכל, כי לפחות בתחום הזה של הבידור יש לנו באמת סיבה טובה להתגעגע לאורגינלים.

*

הטלוויזיה עשתה גם מחווה מיוחדת לקולנוע הישראלי, ושילבה קטעים, קצרים מאד לטעמי, מתעשיית הקולנוע המקומית. בכתוביות איזכורים קצרים, אשר שולבו כמין אתנחתא בין תוכנית לתוכנית.

*

כדי שלא יאשימו אותי בצפייה סלקטיבית אזכיר כמובן גם את המפגש של שבויי אריתריאה, אנשי האצ"ל והלח"י, אשר סיפרו בין היתר על ההווי המיוחד בתוך מחנה השבויים הבריטי, על הלימודים שהונהגו שם, אך הסיפורים המרתקים ביותר היו קשורים כמובן לתכנוני הבריחה של השבויים הישראלים — על ההצלחות והכשלונות שלהם.

שכול ויתמות

ערב יום הזכרון הוא מועד של התייחדות והיפתחות מחודשת לכאבים פרטיים ולכאבים של אחרים. הטלוויזיה הביאה לנו שני סרטים על נופלים. הראשון על איש אגודת ישראל הדיזמן, צעיר חרדי, שהתנדב ל„הגנה" ונפל בעת מלחמת השחרור, והשני על האחים בנייהורין מכפר־מנחם, עמרם ויונתן.

ראינו את האב השכול, אשר מצא את שיקומו האישי בעבודת שיקום עם הורים שכולים אחרים, והאם, ששומרת על איפוק חיצוני, אך ניכר בה, כי הזמן לא עשה לה את שלו, וגם לא יעשה. מאין לוקחים את הכוח הזה להמשיך, ועוד כאשר האסון הנורא הוא כפול?

וישנה האלמנה, אשר נותרה עם בן פעוט, וראתה כיצד הגורל מנסה להכתיב לה את אשר קרה לאמה, שאף היא התאלמנה בצעירותה, ונותרה עם בת קטנה. והיא החליטה „להתגרות" בגורל, ושיקמה עצמה בנישואים שניים וילדה ילדים נוספים.

וישנו הבן־הנכד, אשר החליט להמרות את פי אמו ולהתנדב ליחידה קרבית, ורק לחציה של חברתו, שאיבדה אף היא אהוב חייל, „עברו" עליו.

וישנו הבית לזכרם של כל הנופלים בכפר־מנחם, וישנו בית־הקברות, והביקור הקבוע של מגע יד חמה באבן הקרה. וישנו אב שכול אחר, שעושה סרטי אנימציה, ומשתמש בציוריו המשעשעים של בנו שנפל.

ותמיד ישנו הכאב, שלובש ופושט צורה, אך קיים תמיד.

הפושעים הנאצים

סוף מעמוד 7

מדינת ישראל הפיקה במשפט דמיאניוק כמדינה ריבונית וחזקה אשר קמה במחיר דמים שלא היה כמותו.

בכתב־האישום נאמר: „מדינת ישראל קמה ומן קצר לאחר תום מלחמת העולם השנייה וקלטה אל תוכה רבבות יהודים אשר ניצלו מתוך התופת. מדינה זו לא שכחה ואינה רשאית לשכוח את זכר השואה, שהרי הזיכרון הוא חלק ממהותה. זכר השואה הוא עתה חלק ממהותו של העם היהודי ושל תרבותו, וחלק מהווייתו של כל אדם בעולם כאשר הוא. זיכרון לעניין האבל, זיכרון לעניין הלקח ההיסטורי לעתיד וזיכרון לעניין שפיטת האשמים בפשעי המלחמה".

פשעים שאין להם מחילה

מכאן, שמדינת ישראל אינה בת־חורין למחול ולסלוח, כשם שאינה בת־חורין שלא להמשיך לנסות לאתר פושעי מלחמה באשר הם שם ולדאוג לכל ימצאו מנוח.

משפט דמיאניוק היה משפט עממי, פתוח וגלוי. פסק־הדין עודד הדים בכל העולם. אפרים זורוף, מנהל מרכז ויזנטל בירושלים, מסכם את המשפט במלים אלה: „ההרשעה מהווה איתות מירושלים לכל אותן המדינות המתלבטות בסוגיית העמדת פושעים נאצים לדין, כמו אנגליה וארה"ב. הוכח שאפשר להרשיע נאשם בצורה משכנעת ללא כל ספק וזאת במרחק של כ־45 שנה ממועד ביצוע הפשעים. אם יש מספיק חומר משפטי כדי להעמיד פושעי מלחמה לדין — חובתנו המוסרית וחובת המדינה לפעול להביאם למשפט בארץ".

לפרקליט המדינה יונה בלטמן סיכום משלו: „המשפט איננו סוף פסוק במשפטי הפושעים הנאצים. יש התעוררות במספר ארצות כגון ארה"ב, קנדה, אוסטרליה ובריטניה. אנו עומדים בקשר עם המדינות בהן יש פושעים נאציים ויש להם יחסים עימנו ואנו מסייעים בידם".

אייכמן ודמיאניוק לא נמלטו ממשפט. גם על הפושעים הנאציים האחרים שניתן יהיה לשים את ידינו עליהם יהיה לתת את הדין.

עמוד 10

בעריכת עלינא תורי

מסך ראשון

הגשמה עצמית בחצר שארל הגדול

גיורא מנור

אלה שסברו, שהמושג „הגשמה עצמית", מטבע־לשון שטבע אריך פרום, המשמש נושא למחלוקת בחצר הקיסרי, הוא בעצם, המצאה של תקופת הרנסאנס שראתה, בניגוד לימי הביניים הקולקטיביסטיים, בפיתוח יכולתו ובשרונותיו האישיים של הפרט את פסגת ההתפתחות — מתבקשים ללכת לבית־צבי ברמת־גן, לחזות במחזמר „פיפין" מאת רוג'ר הירסון, תמליל ומוסיקה מאת סטיבן שווארץ, בתרגום העברי של אהוד מנור ובבימויו של דן רונן. זאת, על מנת להווכח, שכבר בחצרו של המלך שארל הגדול חיפש בנו פיפן את ההגשמה העצמית שלו.

הפשטות של האמצעים הטכניים, שעמדו לרשותו ועובדת היות השחקנים תלמידי בית־צבי במחזור מסוים, גרמה לבמאי להמציא אמצעים משעשעים ומרתקים, ולהבליט את החן והפיקחות שבתמליל. ההכרח הוא אבי ההמצאה.

בדרך כלל איני מחסידי המחזמרים למיניהם, כי הטובים שבהם היו עוד יותר טובים, בדמות מחזות של ממש (ראה „גבירתי הנאווה" לעומת „פיגמליון"). המוסיקה של רובם, כולל „פיפין", אינה אלא בגדר „מוסיקה שימושית", הנשכחת מיד, מלבד במקרים יוצאי דופן, כגון „אוקלהומה", או „פיגמליון".

רווקא „פיפין", שהוזדמן לי להיות נוכח בבכורה שלו בניו־יורק, עם ג'ון רובינשטיין ובן ואריין בתפקידים הראשיים, יצא מתחת לידיהם של אנשי בית־צבי רענן ומעניין יותר מן הגירסה המפוארת על ברודווי.

כמו המלט, להבדיל, שב הנסיך הצעיר לחצר אביו, קארל, או שארל, הוא שארלמאן, „הגדול", הנקרא כאן לפעמים כך ולפעמים פשוט צ'ארלי, (וזה כלבול די מביך, משל היה יוהאן סבסטיאן באך הופך לשבתאי יוחנן פלג, מאוכזב מלימודיו באוניברסיטה, והוא „מחפש את טעם החיים". הוא מנסה למצוא את מבוקשו באש ותמרות העשן כשדה הקרב, שבו מצליח אביו ללא השכלה כלשהי: במהפכה נוסח „השמאל החרש" התמים, ואף בזה הוא נכשל, כמובן, ועל אף סירובו להיות חלק באידיליה משפחתית שיגרתית של אלמנה נאה ובנה, זה, בעצם, כל מה שהחיים מסוגלים — אליבא דמחברם — להציע. הסיום המינורי מפתיע ומרענן, כי כאן לא נדרשת אפותיאוזה גראנדיוזית, שבימת בית־צבי ממילא אינה מסוגלת להציע.

את הצבעוניות והפאר יוצר ניסן גלברד, מעצב התאורה התלבושות המשונות נראות כתוצאה של פשיטה על מחסן הבגדים של בית־הספר, אבל העירבוביה הסגנונית הזאת אינה מפריעה כלל. שהרי, המסר הצנוע הוא, שבכל דור ודור חייב אדם לבקש לו „הגשמה עצמית", ובדומה ל„ציפור הכחולה", זו אינה בשמיים אלא בבית.

כשרון צעיר מנצנץ בהפקה זו, בייחוד בתחום התנועה. הכוריאוגרפיה של קריסטין אורן פשטנית, אבל יעילה למדי, בנויה כידע בימתי. מה ששבה את הלב היתה תרוות הבימה הניכרת בצוות הגדול.

חבל, שאיש לא העיר לשחקנים הצעירים, שעמידה כשכל משקל הגוף על רגל אחת, והשנייה רפויה וכפופה מעט כברך — עמידה המזכירה את הפוזות של בובות חלונות הראווה — מלאכותית, שייכת לעולם הבאלט המיושן, שאבד עליו מכבר הכלח, כי פוזה מרגיזה זו חוזרת שוב ושוב.

אם מישהו מן המפיקים יראה את המופע, ויחליט שכאן לפניו חומר מוכן להצלחה קופתית גדולה, ויחליט להזמין את הבמאי ואת צוותו להכין את המחזמר לבימה המקצוענית — הוא עלול שלא לראות ברכה בעמלו. אם יגייס הון עתק, יזמין תפאורה מפוארת ומסובכת — והמחזמר ייעלם תחת ערימה של אמצעי־הפקה. כי מה שמלבב ומהנה במופע בבית־צבי הוא דווקא העובדה, שזהו מחזמר רב־משתתפים ועשיר, ועשוי במחזה־כיס.

אגב, בפואייה תלויה תצוגה של הצעות לפלקט ההצגה. בית־צבי נוהג לעבוד בשיתוף עם בית־ספר לעיצוב גראפי, וכרזותיו בתקופה האחרונה הן מצוינות. כך, כבדרך אגב, הוא תורם לפיתוח כשרונות צעירים גם בתחום זה.

קולנוע

הבתולה הקדושה משדות ים

„חנה סנש" — בקולנוע שחף בתל־אביב

יעל ישראל

בעשר שנים עברו מאז עשה מנחם גולן את הסרט המסוריותי הוא, „מבצע אנטבה". מאז עלה בפרח בגולה ההוליוודית במפיקו הזריז והמרתק של חברת „קנון". סרטים אחרים שבויים בסריק זמן זה הצטיינו גם הם במסגני שריריים ומוחנות של גברברי הבד סילווסטר סטלון וצ'אק נוריס — שתיים מרכישותיו היקרות של „גולן־גלובוס" באמריקה.

רומה כי סיפורה של ז'אן ד'ארק במהדורה הישראלית, היא חנה סנש. הולם היטב את מידותיו הגדולות והגמחוניות של הבמאי הישראלי, המשלח קרני גמא גם לאמריקה המשוועת להיכבש. ואז מה, אם רק הנורש התבשרנו שחברת „קנון" שלו נאלצה להתאחד עם חברת הפקה גדולה, כדי להציל את עצמה בפשיטת רגל? גולן, נתלה גם הוא על ענף חגיגות שנת הארבעים וביים את האפוס הציוני הגדול שלו דרך פריסת חייה מעוררי הערצה של חנה סנש, שמצאה את מותה מול קני הרובים של המשטר ההונגרי משתף הפעולה עם הנאצים. גולן מגשים בזה חלום ישן־ישן להעביר את חייה ההירואיים של הגיבורה למסך הכסף הישראלי, בו הוא שולט ביד רמה יותר מעשרים שנה, עם עליות ומורדות, פשיטות רגל והתאוששות מהירה כאותו עוף חול אגדי.

„חנה סנש" הוא האפוס הגדול של גולן, אותו יגיש בעיניים מיחלות לתגובה מצד הממסד הקולנועי וחטיבות הביקורת העוינות, שלא נטו לו חסר וחיבה מיוחדת במהלך השנים כהם כיסס כאן תעשיית קולנוע מקצועית. „חנה סנש" הוא ה„אקסודוס" של גולן. ניסיון הצלחה להתקבל במימיה הגועשים של הביקורת הישראלית. לקבל סוף־סוף הכרה בתור יוצר אמיתי ולא רק ככמאי של סרטי פעולה וזוחים כמו „מעבר לשיא" או „כוח דלתא". גולן למד משהו מחייתו בת העשור בתעשיית הסרטים ההוליוודית. „חנה סנש" הוא אפוס ראוותני המשלב מסגני קרבות עתירי ניצבים בנוסח סרטיו של דיוויד לין, עם שחזור תקופתי מופתי. הרבה כסף הוציא גולן על מתנתו לשנת הארבעים למדינה. סרטו מתאר את חמש השנים האחרונות בחייה של סנש עולת הימים שנרצחה בדמי ימיה, בת 23, פורחת, נשית ואמיצה. מגלמת אותה השחקנית ההולנדית מרושקה דטמרס, אותה גייס גולן מסרטו של גודאר „שם פרטי: כרמן" ומסרטו של מרקו בלוקיו „שטן בבשר".

סנש של גולן היא מעין ז'אן ד'ארק אצילית וברה כאותה בתולה קדושה. סמל חינוכי ולא נערה בשר ודם. הסרט, המתאר את שנותיה האחרונות באריכות (הסרט בן 240 דקות) אינו מעז לטפל על הנערה אף חתיכת רומן עסיסי, או להכפיש את שמה של הקדושה באיזה ליל תענוגות על הגורן עם נער חמד מצברינו החמודים. סנש של הסרט אינה נושקת לבנים והיא חפה לגמרי מהבלים רומנטיים. במקום לבזבז את זמנה על הבלי שוא היא משקיעה את מרץ נעוריה בבניית החלום הציוני, טהורה, בחולצה לבנה וחיור צחור ממענת את מכתביה לאמה, ולא, חס וחלילה, לאיזה מודיק גוי ויפה תואר שנשאר במולדת ההונגרית ושולח לה משם את הגיגי לבו השבור. איזו גיבורה. ממש הבתולה הקדושה מקיבוץ שדות ים. הסרט הזה שייך לה. בלי מעגליות או התפתחויות. המשחק מכור מראש, כולנו יודעים מה צפוי לה שמה, במרתפי האנקוויזיציה ההונגרית הסדיסטית, יודעים את מה שהיא לא יודעת, והרצים להגיד לה, שבשביל מה לה ללכת לשם ולקטוע את פתיל נעוריה בשביל חלום ציוני רעוע עד מאד.

הסרט הוא של חנה. חנה צחורת רגליים וחטובה, משחקת טניס בבגד חושפני, עם מעריץ מכור וגוי. חנה עם אמה האריסטוקרטית (אלן בורנסטיין האמריקאית, הזכורה מ„אליס לא גרה כאן יותר") בגן תוהלתם המפואר, והרי לכם אזכורים לסרטו של דה־סיקה „הגן של פינצי קונטיני". חנה כמכבת מעורפל, כותבת שירים. חנה במכנסיה הקקלאיים, מתכבלת על רקע עשרות נערות כעורות ומעוכות ירכיים. חנה עם מבט שחז בעיניים היפות מוכיחה לקצין בריטי שוביניסטי (אנתוני אנדרוס הבריטי) את נפלאות כוחה בצניחה. חנה שובה את לבו של מנהיג הפרטיזנים היוגוסלבי בחינה הנשי. חנה על רקע שקיעה ארגמנית, חבוקה עם אחיה, וברקע מתנגנת לה בפאתוס שירה „אלי, שלא ייגמר לעולם" בביצועה של עמוקת הקול ההיא, נתנאלה. השעות עוברות, והנה שלנו כבר בכלא. חובה עינויים מידיו של מפקח מרושע (דונלד פלזנס הוותיק) ומפקדו האופורטוניסט (דייוויד ורנר, הזכור מ„פרובידנס").

לכבוד שנות הארבעים הלך גולן על הפקה אמריקנית, עתירת כוכבים לשעבר, אותם קיבץ בכל העולם. הסרט צולם ברובו בהונגריה באתרים מקוריים, ומקצתו בישראל. את השחקנים הישראליים המשתתפים בו אפשר לספור על יד אחת: יהודה אפרוני, הקבוע של גולן מסדרת האגדות לילדים, מופיע בתפקיד קטן של סוהר הונגרי מתגלחני, ואת אלי גורנשטיין בתפקיד אבא ברוייצ'ב, אחד מחברי חוליית הצנחנים של חנה, שנרצח גם הוא. ועל שמו נקרא קיבוץ „אלונה אבא". אגב, חלק מהדרמטיות בסרט היה באררץ עד היום, אחד מהם הוא הצנחן יואל פלגי (בסרט בגילומו של השחקן האיטלקי וינצנזו ריקוטה) שלימים הפך למייסד בית־הספר הראשון לצניחה בצה"ל, ועל־פי ספרו מבוסס סרטו של גולן.

סמל חינוכי ולא נערה בשר ודם. מרושקה דלטמרס ב„חנה סנש"

טלוויזיה

(ב) כתוביות מיוחדות ללקויי שמיעה 08.00 עד כאן חדשות קול ישראל. 08.05 שעת כושר. 08.15 ארץ מולדת המלחמה לעצמאות (ב). 08.40 אנגלית ו'. 09.00 מדעי הטבע ויסודיו מגיצן עד פרי. 09.20 אנגלית ו'. 10.10 מדעי הטבע (ה' ו') לנות ולהירגע מכלי להיפגע (ב). 10.30 פרפר נחמד: מי עושה מה. 11.00 חשבון ו' מלכו הקסם. 11.15 אנגלית יא' יב' Hello Israel Science and Music 11.30 משגים ביהדות, פתיל תכלת (ב). 12.00 אנגלית ח'. 12.25 אנגלית י'. 13.00 מדעי הטבע ועל יסודיו מיסיקה: החשמל בבית. 13.30 גיאוגרפיה כללית. קריאת מפות: קוי אורך. 14.00 עד כאן חדשות קול ישראל. 14.05 האוניברסיטה הפתוחה: מוסיקה כיתת אמן חופש וורימה: יוון הקלאסית האקרופוליס של אתונה. 15.00 טוב טוב הנמר. 15.40 שעת כושר. 16.00 גברת פלפלת תותים לריבה. 16.10 שביל באמצע שביל בצר טיול השבוע: נחל ערוגות. 16.20 שבעה סיפורים מצדיעים לארבעים. התוכנית מיוחדת לארבעים שנות המדינה. על מלחמות, אישיות, תרבות והווייתה. 17.00 ערב חדש, מנחה: גרעון רייכר. 17.30 שמיניות באוויר מגזין שבועי לנוער בשידור ישיר מנחה: דליק ווליניץ. 18.30 קיצור החדשות (ערבית). 18.32 „חקלאות היום". 1. המכון להנדסה חקלאית. 2. על המחסור בירקות (ערבית). 19.00 „בקו הבריאות" 1. המסת קרישי דם בזמן התקף לב. 2. שיקום חולי לב (ערבית). 20.00 כותרות מבט. 20.02 „עד סוף" מגזין לפוס ולבידור מנחים: אברי גלעד ומיכל ניב. 21.00 מבט לחדשות. 21.35 „מוקף" 22.05 סרט קולנוע „ציור בורד הוא הלב" 24.00 ספוקו של יום חדשות הלילה.

ערוץ 2

18.30 „מכונים הזכון: בוסר שומרי החומים. 19.00 „מסרכבת" פרק שלישי: „היוד למנצח". 20.00 ויגוק שבועי פינת ספורט. 20.15 סרט תעודי „ניצול הפסולת". 20.30 „התפקד האנושי" פרק שישי: „לעשות רושם". 21.00 אוסף שירים של ג'ניפר רוש, יהודית רביץ, פאקו דה לוסיה. 21.30 „זרים" עם הבלט בולמן.

רדיו

קול המוסיקה

06.02 „צלילי בוקר". 07.08 „בהאזנה ניגותר" הייזן: סימפוניה מס. 97 שומאן: קונצ'רטו לכנור ותז. ברה מינור מנרלסון: המוסיקה ל„חלום ליל קיץ". 08.00 „קונצרט בוקר" מוצרט: קונצ'רטו לכנור ותז. מס. 4 ברה מג'ור, בטהובן: סונטה לפסנתר אופ. 106 „סונטת המפטישים" שומאן: סימפוניה מס. 2 סטרוינסקי „המלך אריסוס" אופרה־אורטוריה. 11.57 „פינת השיר" משירי נתן יונתן. 12.00 „אמנים באולפן" אינה יוסט: צ'לו, אלדר נוימרק: פסנתר ר'הרבלואה: סויטה בלה מג'ור קאסלה: סונטה בדו נין: סויטה ספרדית. 13.00 „בהאזנה נינוחה" הגורל: „כואה של מלכת שבא" הייזן: קונצ'רטו לקרן ותז. מס. 1 שוברט: וריאציות של נושא מקורי לפסנתר 4 ידיים רוסיני: מבוא, נושא ווריאציות לקלרנית ותז. מוצרט „זוטות" — מוסיקה לבאלט ליסט: רפסודיה הונגרית מס. 6 סרסאנס: קואטינה אופ. 144 גלזונוב: פתיחה של נושאים יווניים. 15.00 „מוסיקה ויוה" כריסטיאן רודנבורג — נגן בכלי־נקישה. 16.00 „קונצרט מהקלטות התז. הסימס. ים ראשה־שי יוסף טל: „שאול בעין־דור" מוצרט: קונצ'רטו בדו מג'ור, לפסנתר ותז. ק. 415 רחמנינוב: סימפוניה מס. 1 הופל „הרהורים". 18.00 „שעה עם..." זמרת האלט מריאן אנדרסון. 19.00 „מוסיקה אוהבה עליכם" בטהובן: קונצ'רטו ברה מזור לכינור ול' תזמורת אופ' 61. 20.05 „אינטרלוד". 20.27 „פינת השיר". 20.10 „מאולמי הקונצרטים שלנו" התז. הפיל./ובין מהטה/סרגל ברגמן: צ'לו הינדמיט „מאוחי הצייר" צ'ייקובסקי „ווריאציות „רוקוקו" לצ'לו ותז. ברהמס, סימפוניה מס. 2. 22.30 „מג'ו והלאה". 23.00 „מחוורי ויוירות" בסרסנס: הקונצ'רטו לפסנתר. סורה שירים.

רשת א'

07.30 „רדיוקל". 08.05 „חנה" עם בני הגרל. 09.05 „סלודרי" שידות מידע למאזינים. 10.05 „שירוקד" מחולות ושירים משלנו. 11.05 „מגיני בוקר" עם גדעון הוד. 12.05 „מעורב ימיתוכני". 13.00 חדשות ותוכניות באנגלית. 13.30 חדשות ותוכניות בצרפתית. 14.05 „ראש צעיר" מגזין יומי לילדים ולבני נוער. 15.30 „האוניברסיטה הפתוחה" „ציונות בארצות־הברית" „יהדות אמריקה והמדינה" ארצות־הברית במורחי התיכון ד"ר איתן גלבוע. 16.50 „מושגים" „עתיד כסיף או אנטי־אוטופיה" משתתפים: דורית לנרס, יוסי שטר ודרום ואב שרגזל ושיחה. 17.10 „צבעי הקשת" „שירי עמים". 18.05 „מינחת ערב" משדר יומי לתוור רחו ומסורת. 19.05 סיכום המשנה היומית. 19.30 שירודים לעולים. 22.05 „חבר מאותו כוכב" תכנית הקירויות היתוסונית. בשידור חי עוזבת ומנחה מיכלה לשרו.

רשת ב'

07.00 „הבוקר הזה". 08.05 „עושים עניין". 08.05 „ביקור בית" עם רבקה מיכאלי. 10.05 „בל צבעי הקשת" עם זאב ניצאי. 10.10

גלי צה"ל

06.05 צלילי בוקר שירים עבריים. 06.30 פוקדים עין. 07.07 שבע אפס שבע עם אלכס אנסקי. 08.00 בוקר טוב ישראל. 09.05 אילה בוקר עם אלי ישראלי. 10.05 עשר שירים עבריים. 11.05 נכון לעכשיו עם רפי רשף. 13.05 דו רה, יומי. 13.55 40 לאחור סיפור היום בתש"ח. 14.05 פגישה יומית עם אורלי יניב. 15.05 שירים לחג עם ארז טל. 16.05 ארבע אתה"צ. 16.54 כאופן מילולי סיפור של אבשלום קור: 17.00 ערב טוב ישראל. 18.05 יעד משודר מגוון גלי צה"ל לעניני צבא ובטחון. 18.45 מעבר לגבול מגאוון גל"צ לענייני ערבים. 00.05 צפורי לילה עם משה בקר. 02.00 לא רוצים לישון. 03.00 צלילי בוקר.

„אלף־אלף" ב„בית" עם אהוד מנור. 13.05 „בחצי היום" חדשות ופונתנים. 14.05 „לראות או לא לראות" יומן חדשות לתרבות ולאמנות. 14.30 „בת צחוק" הזוי הזמור. 15.05 „שירים ושעורים". 15.55 „קראתי ספר" קוראים ממליצים. 16.05 „יומן כלכלה". 17.05 „רגע קסם". 18.05 „יש שאלות". 18.45 „היום בספורט". 19.00 „היום הזה". 19.35 „בוקר לעניני צבא ובטחון". 20.05 ערב הוקרה למקבלי עיטורי צה"ל מאז קום המדינה בהסות התנועה למען ארץ־ישראל טובה שידור חי מן הטקס החגיגי באיצטדיון הטנים ברמת־השרון משתתפים: ראש הממשלה, שר הבטחון הרמטכ"ל ומיטב האמנים ביניהם שושנה דמארי, יוסי בנאי, חנה מרון, בועז שרעבי, נתנאלה ולהקת הנח"ל. 22.05 „מתפסים את המטמון". 00.15 „נא ועוד" עם לאה ליאור.

שידורי צה"ל 1

18.05 שירים מכאן שירים עבריים. 19.57 הודעות לחיילים. 20.05 כוכב הערב יהורם גאון. 21.00 מבט לחדשות. 21.30 לילה לא שקט. 22.05 על הדבש ועל הכיפאח. 23.05 עשרים וארבע היום שהיה. 23.55 שירת חצות עם פרופ' רות בן ישראל, סגנית ריקו הפקולטה למשפטים באונ'.

שידורי צה"ל 2

19.05 שליפה מזמנתן עם לאה עון. 20.05 מצעד הפזמונים הלועזיים המומחשבים. 21.57 הודעות לחיילים. 22.05 הפסקת עשר עם מיכל ניב. 23.05 קול הג'אז הזה עם דני קרפל.

רשת ג'

06.04 „בחזרה לאושר". 07.07 „שיר בבוקר בבוקר". 09.05 „גימלים" עם מיכל סמואלי. 10.05 „רכים טובים". 11.05 „שבעים מי יודע". 12.05 „אהבה יומיומית". 13.05 „רק בימי חול" עם מנחם פרי. 14.05 „לי ולך" שיר וברכה. 15.05 „חדש, חריש ומחודש". 18.05 „הצגה יומית" עם יקיר אביב. 18.06 „הצעקה האחרונה". 20.05 „כטוב באוזנכם" שירי הפינה לשיטוכם. 21.05 „צליל מכוון". 23.05 „הלילה הוא שירים".

קולנוע

תל־אביב

אסתר: ליאונרדו — חלק 6	9.40 ,7.15 ,4
אורלי: מוכת ירח	9.30 ,7.15
בן־יהודה: חיזור גורלי	9.30, 7.00, 4.30
בית ציוני אמריקה: יופיו של החטא	9.30 ,7.15
גת: שאלה של ספיות	9.00 ,6.00
גורדון: בצילו של הלם קרב	9.30 ,7.00
דקל: חסור	9.30 ,7.00 ,5
דרייב אין: חיזור גורלי	7.45
סקס	12.00
הוד: עבודה בעיניים	9.30 ,7.15 ,5
לימור חדש: עשבי פרא	9.30 ,7.15, 4.30
טיילת 1: ספטמבר	9.40 ,7.25
טיילת 2: שם המשחק	9.40 ,7.20
טיילת 3: מוכת ירח	9.30 ,7.15
פאר: אדוני המנהל	9.30 ,7.30 ,5
פאריס: ליידי איב	9.30 ,7.15 ,2, 12
רב־חן 1: וול סטריט	9.50 ,7.30 ,5
חן 2: אימפריית השמש	9.45 ,7.25 ,5
חן 3: הקיסר	9.45 ,7.40 ,4 ,2 ,11
חן 4: מעקב צמוד	9.45 ,7.40 ,5 ,3 ,11
חן 5: אי אפשר לקנות אהבה	9.40 ,7.30 ,5 ,2 ,11
שחף: חנה סנש	9.30 ,7.00 ,4.30
תל־אביב: הלוחם	9.30 ,7.15 ,5
תכלת: הקיסר האחרון	9.35 ,6.30
לב 1: נופשה בכפר	10.00 ,7 ,5 ,2
לב 2: מוכלנות	9.50 ,7.15 ,4.30 ,2
לב 3: מלאכים בשמי ברלין	10.00 ,8 ,5 ,2
לב 4: המכבר הנסתר	10.00 ,7.30 ,5 ,2
מוזיאון ת"א: עיניים שחורות	7.00 ,9.00

רמת־גן

ארמון: שאלה של ספיות	9.10 ,6.40 ,4
לילה ללא מוצא	9.10 ,7.15
רב־גן 1: מעקב צמוד	9.40 ,7.20 ,5
גן 2: ז'אן דה פלורט	6 ,9
גן 3: וול סטריט	9.40 ,7.30 ,5
גן 4: הקיסר האחרון	9.15 ,6.15

ירושלים

אדיסון: חנה סנש	9.30 ,7.15 ,4.30
אורנע: עיניים שחורות	9.15 ,4.30
רון: ליאונרדו — חלק 6	9.00 ,7.00 ,4.30
בית אגרון: מנטרי פיסון — צהוב הזקן	17.45
ברנרד ברטולוצ'י—1900 חלק א'	19.30
1900 חלק ב'	21.30
כפיר: מוכת ירח	9.30 ,7.00 ,4.00
אורנית: וול סטריט	8.30
מיטשל: ספטמבר	9.15 ,7.00
פנמר: חופשה בכפר	9.15 ,7.00
חבירה: סגור לרגל שיפוצים	
עדן: הלוחם	9.00 ,7 ,4.30

תיאטרון ירושלים

להקרנות ילדים	21.45 ,18.45

חיפה

אורה: להקרנות ילדים	9.15 ,7.00 ,4.30
חן: אדוני המנהל	9.00 ,7.00 ,4.30
עצמון 1: עבודה בעיניים	9.15 ,7.00 ,4.30
עצמון 2: חיזור גורלי	9.15 ,7.00 ,4.30
עצמון 3: חנה סנש	9.15 ,7.00 ,4.30
רון: כוכת ירח	9.00 ,6.30 ,4
רב־אור 1: מעקב צמוד	9.15 ,6.45
רב־אור 2: הקיסר האחרון	9.15 ,6.00
רב־אור 3: התמיד	9.15 ,6.30
אורלי: אימפריית השמש	9.15 ,6.45
קרן אור המחודש: בצילו של הלם קרב	9.15 ,7.00 ,4.10
פאר: הסיציליאני	9.30 ,7.10 ,5.00

נתניה

שרון: ז'אן דה פלורט	9.15 ,7 ,5

חולון

סביון: חיזור גורלי	9.10 ,7.15 ,5
מגדל: ליאונרדו — חלק 6	9.00 ,6.00
ארמון: זעם של כבוד	9.10 ,7.30 ,5

בת־ים

עצמאות: אי אפשר לקנות אהבה	9.10 ,7.15 ,5

הרצליה

היכל:	9.10 ,7.15

פתח־תקוה

היכל 1: חנה סנש	9.15 ,6.00
היכל 2: חיזור גורלי	9.10 ,7.15 ,5.00
היכל 3: הנרוף	9.50 ,7.15

עפולה

מגדלור: חיזור גורלי	9.00

ראשון־לציון

רון 1: חנה סנש	9.00
רון 2: כוכת ירח	9.30 ,7.15

תיאטרון

הבימה — התיאטרון הלאומי

הערב, יום ד', 27.4

סאלח שבתי: 20.30

ג'ון גבריאל בורקמן: 20.30

צוותא — לתרבות מתקדמת

יום ד' 27.4 ב־20.30

תקירה

פלסטליין שיווק חיפה (1980) בע"מ

הודעה על שינוי בתזכיר התתאגדות של החברה

ניתנת בזה הודעה כי באסיפה כללית שלא מן המנין של בעלי המניות בחברה שהתכנסה והתקיימה ביום 25.4.88 נתקבלה ההחלטה המיוחדת כדלהלן:

בהתאם לסעיף 25 לפקודת החברות (נוסח חדש, תשמ"ג־1983), לשנות את סעיף המטרות בתזכיר ההתאגדות של החברה וסעיף 2 לתזכיר, ע"י הוספת סעיף 2א' חדש נוסחו להלן:

"א. לעסוק בענף סרוחי התקשורת על כל סוגיו וצורותיו". סעיפי המשנה הקיימים בסעיף 2 של התזכיר יוספרו מעתה „ב' עד כ"ב".

יוסף גרונרנלר, דירקטור יו"ר האסיפה הכללית

עירית חיפה

משרד מהנדס העיר

הוועדה המקומית לתכנון ולבניה העיר חיפה

רחוב ביאליק 3, חיפה, טל. מס' 04־640775

הודעה על־פי סעיף 149, לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965.

ניתנת בזה הודעה כי הוגשה בקשה על־ידי: החברה הכלכלית לחיפה בע"מ — לחלוקת החלקה 11 בגוש 10730 באיזור המפעל הישולי הכרמל. בכפייה מתכנית חפ/1273/ב' בואת ספעיש האומנה שמורה כיורה אות יעלה לכמה יחידות. אפשר לעיין בבקשה במחלקה לתכנון עיר, בבניין העיריה, רח' ביאליק 3, חיפה, בימים: א', ג', ה', בין השעות: 08.00—11.30.

המעוניין להגיש התנגדות לבקשה, ימציאה לפי הכתובת דלעיל, תוך שבועיים מיום פרסום הבקשה.

ב/איתמר יעבריין מהנדס העיר

הוועדה המקומית לתכנון ולבניה פתח תקוה

הודעה

על פי סעיף 149(1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965

ניתנת בזה הודעה, כי הוגשה לוועדה המקומית לתכנון ולבניה פ"ת בקשה למתן הקלת בניה בגוש 6397 חלקה 64 ברח' אורלנסקי מס' 23.

לפי תכנית המתאר החלקה הנ"ל נמצאת באזור דיור ב', בו מותר להקים דיור בן 4 קומות על עמודים 110% בנייה, 5.4 דירות.

בקשת בעלי החלקה היא להתיר להם להקים בניין דיור בן 4 קומות על עמודים וחדרים על הגג 120.97% בנייה 6 דירות.

כל מי שיש לו התנגדות לבקשה הנ"ל, יואיל להגישה לוועדה תוך 15 יום מפרסום הודעה זו.

ד. תבורי, יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ולבניה — פ"ת

הוועדה המקומית לתכנון ולבניה מרחב תכנון מקומי בת־ים

הודעה לפי סעיף 149 (1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965

ניתנת בזה הודעה, כי הוגשה לוועדת המשנה לתכנון ולבניה בת־ים בקשה למתן שימוש חורג על חלקה מס' 160 בגוש 7149 הנמצאת ברח' רוטשילד 38.

לפי תכנית מפורטת נמצאת החלקה באזור שיכון מסחרי. מבקשים שימוש חורג לחניון פרטי לשימוש הציבור.

לכל מי שיש התנגדות מאיזה סיבה שהוא לבקשה הנ"ל, יגיש התנגדותו לוועדה המקומית לתכנון ולבניה, תוך 15 יום מיום פרסום הודעה זו.

אהוד קנמון, יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ולבניה — בת־ים

חוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965

מרחב תכנון מקומי המרכז

הודעה בדבר אישור שינוי תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965, כי הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז המרכז, אישרה, כאישור שר הפנים, שינוי תכנית מפורטת מס' ממ/5021, הנקרא: „שינוי תכנית מפורטת מס' ממ/5021". ואלה הם השטחים הכלולים בשינוי התכנית: גוש 6120, חלק מחלקה 133.

עיקרי הוראות שינוי התכנית: המרת שטח ציבורי פתוח לשטח לבניני ציבור.

הודעה על הפקדת שינוי התכנית יחד עם התשריט המצורף אליו, פורסמה בילקוט הפרסומים מס' 3028 התשמ"ה, עמ' 2539 ובעתון בוקר שער מתאריך: 17.6.85, ובעיתון ערב חדשות מתאריך: 17.6.85 כשפה העברית ובעתון בוקר נוסף הצופה מתאריך 17.6.85 בשפה העברית.

שינוי התכנית האמור בצורה שבה אישרה הועדה המחוזית, ביחד עם התשריט המצורף אליו, הופקד במשרדי הועדה המחוזית האמורה וכן במשרדי הוועדה המקומית לתכנון ולבניה וכל המעוניין רשאי לעיין בו, ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

ד. שיש, יו"ר הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה — מחוז המרכז

חוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965

מרחב תכנון מקומי המרכז

הודעה בדבר אישור שינוי תכנית מתאר מקומית

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965, כי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז המרכז, אישרה, כאישור שר הפנים, שינוי תכנית מתאר מקומית הנקרא: „שינוי תכנית מתאר מקומית מס' ממ/7011".

ואלה הם השטחים הכלולים בשינוי התכנית: גושים 6499, 6500, 6502, 6503, 6504, 6695, 6697.

עיקרי הוראות שינוי התכנית: לאחד את הוראות הבניה של תוכניות: ממ/1170, ממ/1/1170, ממ/2/1170, ממ/10001, ממ/10002, ממ/1/10004, ממ/10005, ממ/10006, ממ/10008.

הודעה על הפקדת שינוי התכנית יחד עם התשריט המצורף אליו, פורסמה בילקוט הפרסומים מס' 3459 התשמ"ז, עמ' 1862 ובעתון בוקר הצופה מתאריך: 16.4.87, ובעיתון ערב חדשות מתאריך: 16.4.87 בשפה העברית ובעתון בוקר נוסף יתד נאמן מתאריך 22.4.87 בשפה העברית.

שינוי התכנית האמור בצורה שבה אישרה הועדה המחוזית, ביחד עם התשריט המצורף אליו, הופקד במשרדי הועדה המחוזית האמורה וכן במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה וכל המעוניין רשאי לעיין בו, ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

ד. שיש, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה — מחוז המרכז

ועדת משנה לתכנון ובניה חולון

תיק בנין 2120

הודעה על פי סעיף 149(1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965

ניתנת בזה הודעה שהוגשה לועדה בקשה להיתר בניה על חלקה 987 בגוש 6021 ברח' מנדלסון מס' 4 חולון, הכוללת מתן הקלה ב: א. אזור בניה 6% משטח המגרש 570/2 מ"ר בשתי הקומות.

החלקה הנ"ל נמצאת באזור מגורים ב'־1.

את התכנית אפשר לראות במשרדי הועדה בעירית חולון רחוב ויצמן 58 בשעות ובימים של קבלת קהל.

התנגדות לבקשה להקלה לעיל ניתן להגיש תוך 14 יום מתאריך פרסום הודעה זו. התנגדות שתוגש חייבת להיות בכתב ומנומקת.

עו"ד ח. שרון, ראש העיר ויו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה — חולון

חוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965

הועדה המחוזית לתכנון ולבניה

מחוז תל־אביב

מרחב תכנון מקומי תל־אביב־יפו

הודעה בדבר אישור שינוי תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה־1965, כי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז תל־אביב, החליטה, באישור שר הפנים לאשר תכנית מפורטת מס' 1846 א', שנוי מס' 1 לשנת 1985 של תכנית מס' 1846. השטחים הכלולים בשינוי התכנית ומקומם: גוש 6623 חלקות: 53־55, 568, 569, 889, 876 ר'887, בין הרחובות: קהילת ריגה, דרך הרצליה, קהילת פארונה וגבולה הדרומי של חלקה 53 בגוש 6625.

עיקרי הוראות השינוי:

א. שנויים ביעוד קרקעות: אזור מגורים מיוחד ושטחים צבוריים לאזור משרדים מיוחד וקביעת חלוקה חדשה כמסומן בתשריט.

ב. קביעת בנין משרדים עם קומה מסחרית, כמסומן בתשריט.

ג. קביעת שטחים צבוריים פתוחים, כמסומן בתשריט.

ד. קביעת אזור לבנינים ציבוריים, כמסומן בתשריט.

ה. קביעת אופן הבינוי ותקנות בניה, כמסומן בתשריט.

ו. קביעת דרכים חדשות, כמסומן בתשריט.

ז. ולשנות בהתאם לכך את התכנית מס' 1846 (להלן „התכנית הראשית"), אשר ההודעה בדבר מתן תוקף לה פורסמה בילקוט הפרסומים מס' 2774 מיום 24.12.81.

הודעה על הפקדת השינוי פורסמה בילקוט הפרסומים 3409 תשמ"ז עמוד 349 מיום 18.12.86.

השינוי האמור, בצורה שאישרה הועדה המחוזית, ביחד עם התשריט המצורף אליו, הופקד במשרדי הועדה המחוזית האמורה וכן במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו. וכל המעוניין רשאי לעיין בו, ללא תשלום, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

מרדכי בהנא, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז תל־אביב

הועדה המקומית לתכנון ולבניה יהוד

רח' סעדיה חתוכה 44 יהוד ת.ד. 1 טל. 363626

תאריך 24.4.88

פרסום הקלה / שמוש חורג / סטיה מתשריט עפ"י הוראות סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965

ניתנת בזה הודעה כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה יהוד בקשה להקמת בית מגורים חדש, בתיק בניה מס' 2504/2503 בגוש 6694 חלקה 96 ישוב יהוד שם המבקש עודד שושני, רוני הילברון מהות ההריגה/ הקלה/ סטיה מתשריט: הקלה בקו בנין צד ובאחוזי בניה.

כל המעוניין, אם כבעל הנכס ואם מבחינה אחרת, בקרקע, בבניינים או בנכסים הנ"ל, שהתכנית עשויה להשפיע עליהם, יוכל לעיין בעותקי התכנית במשרדי הועדה המקומית הנ"ל בשעות העבודה הרגילות. ולהגיש התנגדות לתכנית תוך 14 יום מתאריך פרסום זה.

ע. חגג, עו"ד, יו"ר הועדה לתכנון ולבניה וסגן ראש המועצה

תורנות בתי־מרקחת

בת־ים
מור — חביבה רייק 20.

חולון
אהרון — הופין 52.
עין יהב — עין יהב 2.

ירושלים
אליטון — ישעיהו 10.

נתניה
פורת — פ"ת 76.

פתח־תקוה
עין גנים — לוחמי הגטו 6.

תל־אביב
בזל — בזל 25.
קופ"ח — אמסטרדם 7.

חיפה
יבנה — אבן סינא 7.

משטרה

ירושלים, תל־אביב, חיפה, רמת־גן, בני־ברק, חולון, פתח־תקוה — טל' 100. באר־שבע, נהריה, נתניה, נצרת — טל' 100. אילת — 1244 חדרה — 22444.

רכבות

מירושלים לבני־ברק וחיפה:
בימים א'—ה': 16.00
בימי ו' וערבי חג: 11.30

מחיפה לבני־ברק וירושלים
א'—ו': 7.00

מתל־אביב לחיפה:
בימים א'—ה': 6.00, 7.00, 8.00, 8.16, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.30, 20.00
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00

מתל־אביב לנהריה:
בימים א'—ה': 6.00, 9.00, 12.00, 14.00, 16.00
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 8.00, 12.00

מחיפה, בנימינה, לתל־אביב:
בימים א'—ה': 6.00, 6.30, 7.30, 8.30, 10.00, 11.05, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 19.30
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 6.30, 7.30, 8.30, 10.00, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30

מנהריה לחיפה ותל־אביב:
בימים א'—ה': 6.30, 9.05, 10.40, 14.35, 16.35, 18.38
בימי ו' וערבי חג: 9.05, 10.35
* הרכבת תופעל בימי א' בשבוע ויום אחרי חג בלבד.

תורנות בתי־חולים

תל־אביב והמרכז
- בית החולים ע"ש שיבא תל־השומר - כל המחלקות - כל השבוע.
- בית החולים בילינסון, פתח־תקוה - כל המחלקות - כל השבוע.
- בית החולים ע"ש וולפסון, חולון - כל המחלקות - כל השבוע.
- בית החולים איכילוב, תל־אביב - בימים א', ג', ה' שבת - כירורגיה ופנימית.
- בית החולים ע"ש רוקח, תל־אביב - בימים ב', ד', ו' - כירורגיה ופנימית, ילדים - כל השבוע.
- בית החולים אסף הרופא - כל המחלקות - כל השבוע.

נתניה
- בי"ח לניאדו נמצא בתורנות למקרים דחופים - כל השבוע, כולל שבת.

ירושלים
ביקור חולים - ילדים, הדסה ע"כ - פנימית, נשים, כירורגיה, עיניים, אא.ג. הדסה ה"צ - אורטופדיה.

מוקד קופ"ח כללית
המוקד יעמוד מידע טלפוני בימים א'-ה' ב' 08.00—20.00, בימי ו' 08.00—13.00, טלפונים: 03־433500, 03־433300.

יד ביד - אוזן קשבת בטלפון לילד ולנוער - קו לנוער במצוקה ירושלים - 02־243338, ת"א - 226027 (24 שעות), חיפה - 04־229488 (11.00־20.00), גליל מערבי - 04־922222.

קו פתוח להורים במצוקה בימי ב' ו־ד' - טל. 822782.

„קו פתוח" - אוזן קשבת לילדים ובני־נוער 03־221680 (24 שעות)

עזרה ראשונה

עזרה ראשונה לשינוים שליד הזמנת לרפואת שיניים בישראל
בתל־אביב — בימים א'־ה' בין השעות: 21.00—23.00, בלילות שבת ובערבי חג בין השעות: 24.00—18.00. בשבתות וחגים בין השעות: 21.00—15.00.
הכתובת: רח' בר־כוכבא 49, טל' 284449.
בחיפה: רחוב הנפן 26, קומה ג', טלו 523566, פתוחה מדי יום ביומו, כולל ערבי שבתות, שבתות וחגים מ־20.00 עד 23.00 בערב.

מרפאת שיניים לעזרה ראשונה
המרפאה פתוחה כל יום כולל שבתות וחגים בין השעות 24.00־9.00, אחרי חצות בתאום טלפוני בלבד.
דיזנגוף סנטר שער 3 (ליד המשביר) קומה א', טלו 294869, 03־285822.

מרכז סיוע לקורבנות אונס
לרעננה והאיזור השרון, טל' 052־32432 בימים א'—ה' בשעות 17.00—21.00.

עזרה ראשונה נפשית
ער"ן ירושלים — טל' 02־227171.
ער"ן תל־אביב — טל' 03־5461111.
ער"ן ילדים ונוער, ת"א — טל' 03־261113.
ער"ן חיפה — טל' 04־672222.
ער"ן כרמיאל (גליל מערבי) — 04־988410.
ער"ן נתניה — טל' 053־335516.
ער"ן כפר־סבא — 052־913999.
ער"ן באר־שבע — טל' 057־418111.

סלולר מוטורדים
מוקד עת"א למקרים דחופים — טל' 106.

מד"א

ירושלים, ת"א, חיפה — טל' 101, רמת־גן, בני־ברק, גבעתיים — טל' 781111, לוד, רמלה — 101, טל' 221022־08, עפולה — טלפון 065־93354, טבעון — 101, טלפון 04־931401, נהריה — טל' 04־823333, בת־ים — טל' 551111, באר־שבע — טל' 057־74767, שח"ל כנוס רן, טל' 03־330848.

פני הגביע כפני הטבלה הלאומית

מוטי חביב

אם הליגה הלאומית היא עובדה שאין להתווכח עימה באו אתמול ששה משחקים במסגרת גביע המדינה שהבהירו זאת וחלק שפני הגביע הם כפני הטבלה. כל ששת המנצחות אתמול משתייכות לקבוצות הפליי־אוף העליון.

מנצחות אתמול מבטיחות לנו משחקי רבע גמר מלהיבים. אין סינדרלה וזה אולי טוב בעונה שבה מתמקד המאבק בפיסגה הלאומית בין שתי קבוצות בלבד.

היום יושלם שלב שמינית הגמר בשני משחקים שיתקיימו בזה אחר זה באיצטדיון הלאומי ברמת־גן. תחילה תארח בית"ר תל־אביב את מכבי חיפה ואחר־כך תארח מכבי תל־אביב את מוליכת הליגה הארצית, קבוצת הפועל ירושלים.

26 שערים נכבשו בששת המשחקים אתמול כשאת המנה הגדולה השיגה כצפוי מכבי נתניה שמחצה 0:9 את הפועל כפר סמיע מליגה ג׳. תוצאה גבוהה השיגה גם הפועל באר־שבע שהביסה 1:6 את הפועל יהוד.

מוליכת הטבלה הלאומית, קבוצת הפועל תל־אביב גברה בבלומפילד על הפועל טבריה מהליגה הארצית 1:3 ובדרבי הפרברים שנערך גם כן בבלומפילד ניצחה שמשון את בני יהודה 0:1.

המשחקים היותר שקולים נערכו בפתח־תקוה ובחיפה. בפתח־תקוה הוליכה מכבי 0:1 בדרבי עם הפועל אך עד לתום 90 הדקות אוזנה התוצאה ל־1:1 ובהארכה ניצלו שחקני הפועל את העובדה שמכבי נותרה עם עשרה שחקנים (טל בניה הורחק) ובסיום 1:3 להפועל פתח־תקוה. בחיפה הכריע שער של ארז שקרוקה בשלהי המשחק וקבע נצחון 0:1 להפועל „צפרירים" חולון על הפועל חיפה מהליגה הארצית.

הגרלת משחקי רבע הגמר תערך מחרתיים באולפני קול ישראל בקריה בתל־אביב במסגרת התוכנית „שריקת פתיחה" ב־12 בצהריים.

שש הקבוצות שהעפילו אתמול לרבע גמר גביע המדינה משתייכות לפליי־אוף העליון ● אין סינדרלה ולכן צפויים ארבעה משחקים מלהיבים בשלב הבא ● היום יתקיימו עוד שני משחקים והגרלת רבע הגמר תערך מחרתיים בשידור ישיר באולפני קול ישראל

תוצאות אתמול

● הפועל ת"א — הפועל טבריה 1:3
● מכבי נתניה — הפועל כפר־סמיע 0:9
● שמשון — בני־יהודה 0:1
● הפועל פ"ת — מכבי פ"ת 1:1, בהארכה
● הפועל באר־שבע — הפועל יהוד 1:6
● הפועל צפרירים חולון — הפועל חיפה 0:1

דמתי – הגיל אינו חשוב

שמשון ת"א – בני־יהודה ת"א 0:1 (0:0)

נפתלי כהן

גדעון דמתי, חלוץ שמשון ת"א, השחקן הוותיק במגרש, קבע אתמול בדקה ה־76, במבצע אישי — 0:1, בדרבי־הפרברים והדיח את בני־יהודה ת"א מגביע־המדינה.

המשחק המוקדם אתמול בבלומפילד היה קומדיה־של־טעויות. אם במחצית השנייה היה המשחק בינוני, הרי שבראשונה שררה תרדמה. „האהבה" פרחה בין השחקנים, שמסרו זה לזה, גם לחברים וגם ליריבים...

קבוצת שמשון שהגיעה למשחק במוראל ירוד לאחר התבוסה בשבת להפועל באר־שבע — 4:0 בליגה, ידעה שרק נצחון יחזיר את הצבע לפני השחקנים. ואכן, שמשון היתה הקבוצה הפחות גרועה בשדה. במחצית השנייה עלתה על יריבתה בדרגה אחת לפחות. כוכבה היה אתמול החלוץ הוותיק גדעון דמתי, שיכול עדיין ללמד, בגיל 37, את כל הצעירים כיצד לשחק. דמתי סיכן שוב־ושוב את שער בני־יהודה.

שחקני שכונת־התקוה איכזבו. חוליית הקישור לא תיפקדה כראוי; ההגנה היתה הססנית והחוד, שכלל את דוד גורדנה ומשה איזנברג, לא סיכן כלל את שער היריב.

בדקה ה־61 מצא גדעון דמתי עצמו לבדו ברחבת בני־יהודה מול השער, בעט אך יעקב אסייג איגרף לקרן. מנגד, בהתקפה מתפרצת של בני־יהודה מימין שיגר הקשר דוד סלמן כדור מפתיע שחלף בסנטימטרים מעל הקורה.

ואז הגיעה הדקה ה־76: דמתי חטף כדור במרכז המגרש מהקשר אייל חיים, שעט לעבר שער בני־יהודה וממרחק של כ־20 מטר בעט כדור בחצי גובה לפינה הרחוקה ופנימה — 0:1 לשמשון. עד לסיום ניסו שחקני בני־יהודה לשנות את התוצאה. המאמן דוד שוייצר שיתף חלוץ שלישי, במטרה להבקיע, אך ללא הועיל.

שפט אריה פרוסט, לעיני 2500 צופים, באיצטדיון בלומפילד.

● שמשון ת"א: חורי, דהרי, ברדה, אורי כהן, יפתח הלוי, אפרים שמעונוב, יגאל הלל (יוסי כהן), עובדיה, שלמה מזרחי, גדעון דמתי (יום־טוב שוקרון), שלמה אורי.

● בני־יהודה ת"א: אסייג, מלחי, אלקבץ, פרי (שירזי), עלו, סלמן, שרעבי, אייל חיים, מזור (וקס), איזנברג, גורדנה.

בגיל 37 עדיין מכריע גדעון דמתי משחקים. אתמול הספיק שער שלו להעלות את שמשון לרבע גמר גביע המדינה מול בני יהודה. בתמונה שצולמה אתמול מיד לאחר המשחק נראה מימין מנהל שמשון ליאור לויט ומאחורי דמתי הבלם נסים ברדה. (צילם: עוזי קרן)

מבצע־נצחון של שקרוקה

הפועל חולון – הפועל חיפה 0:1 (0:0)

יוסף גלזר

כדורגלני הפועל צפרירים חולון הוסיפו אתמול להצלחתם בליגה הלאומית גם עלייה לרבע־גמר גביע־המדינה, לאחר נצחון־חוץ בקרית־חיים על מפתיעת המחזור הקודם, הפועל חיפה — 0:1.

דרכה של חולון לנצחון היתה קשה, והוא הושג רק שבע דקות לפני שריקת־הסיום משער מקרי, שכולו פרי מבצע אישי של החלוץ ארז שקרוקה: בדקה ה־83 קלט שקרוקה את הכדור כ־35 מטר משער הפועל חיפה; התקדם באין־מפריע עד לרחבה, שם חלף בהטעיית גוף על פני הבלם הוותיק יוסי קרמר, ושיגר כדור מדוייק לשער שעוד שיפשף רגל חיפנית בטרם היטעה גם את השוער אריה חביב — 0:1.

הפועל חיפה, שביקשה להמשיך את מסכת הישגיה בגביע־המדינה לאחר נצחון החוץ על בית"ר ירושלים (0:1) היוותה יריב שוה־כוחות, אך כמו במשחקי הליגה הארצית, כך חסרה גם אתמול מחץ. בעוכריה היה גם יום חלש ביותר של הקשר שלומי שטיקר, שהוחלף בצדק על־ידי מאמנו רוני דורה, בדקה ה־66.

הפועל חולון איכזבה. מקבוצה לאומית, הנמנית על הפליי־אוף העליון, אפשר היה לצפות ליותר. נראה כי משטח־הדשא „הקירח" למחצה היקשה מאד על הרגילים למגרש צר־מידות ולא למרחבי־ענק כמו באיצטדיון בקרית־חיים. צמד בלמי חולון, אלי כהן ומאיר יעקבי, ביצעו מלאכה נאה וכך גם השוער יעקב ביטרן. בין השחקנים הקדמיים היה בני דמתי הפעיל מכולם.

קרן־אור במשחק חיוור היה שיפוטו המצויין של חיים ליפקוביץ, ששלף שני כרטיסים צהובים לעבר ארז קירשנר מהפועל חיפה ומריקו בן־ברוך מחולון. רק 500 צופים חזו במשחק.

★ הפועל חולון: ביטרן, זיתוני, אלי כהן, יעקבי, מכלוף, פרחן, בני דמתי, בן־ברוך, סנסו, שקרוקה, רונן חלל.

★ הפועל חיפה: אריה חביב, ברק, קרמר, קירשנר, חדד, מירז (סהר), אמסלם, שטיקר (פרידה), ליפשיץ, בן־זאמו, רוני מלכה.

מחצית מסחררת בבאר־שבע

הפועל באר־שבע – הפועל יהוד 1:6 (0:5)

אברהם בר־לב

במשחק שובה־עין ותוך הפגנת יכולת טובה של שחקני חוליית הקישור העפילה אתמול קבוצת הפועל באר־שבע למשחקי רבע־גמר גביע־המדינה, אחרי שהכניעה 1:6 את הפועל יהוד מהליגה הארצית.

שני שערים מהירים בפתיחה, מנגיחות מצויינות של שלמה אילוז ויוסי אביטן, הביאו להתמוטטות העורף של הקבוצה האורחת מיהוד.

בדקה ה־2 העלה מאיר עוזן כדור־גובה לתיבת מלכן החמש; שלמה אילוז, שעלה לעזרת חבריו, התרומם מול שני מגינים אורחים, וקבע יתרון בוק — 0:1 לבאר שבע.

באר־שבע, בהתקפה מהירה נוספת, העלתה את יתרונה ל־0:2, אחרי שאבי חיון הגביה כדור, עליו השתלט הצעיר יוסי אביטן, שנגח בעוצמה מתחת לידיו של השוער שפיר יוטל — 0:2.

שחקני הפועל יהוד שנדהמו מהפתיחה הנמרצת של המארחים לא הצליחו להתאושש. בדקה ה־18 נעץ מאיר צרפתי את הכדור השלישי ברשת: זה היה אחרי מהלך מבריק: אבי חיון קיבל כדור מדוייק מיובל אוחנה, העבירו לצרפתי, שהגיח מאחור וסיים בבעיטה חזקה לשער — 0:3.

שחקני באר־שבע, עם יובל אוחנה בקישור, שסיפק כדורים מדוייקים לחבריו בחוד, ועם יוסי אביטן, חלוץ מריח־שערים, הביאו את יהוד למצב של חוסר־יכולת לתפקד ובדקה ה־38 כבש אלי וייצמן את השער הרביעי, היפה מבין שבעת השערים: וייצמן קיבל כדור־עומק, באמצע העורף של יהוד, עבר מגן אורח, וכששפיר יצא כדי למנוע את ההבקעה, משך וייצמן ימינה, הטעה את השוער וגילגל כדור לרשת — 0:4.

באר־שבע היתה במיטבה כאשר בדקה ה־41 הגיע תורו של יובל אוחנה להגדיל את התוצאה ל־0:5, בעקבות הגבהת כדור קשתי, אותו לא הצליח שפיר לקלוט.

את המחצית השנייה פתחה יהוד במיתקפה במטרה לכבוש שער כבוד. הדבר עלה בידי שחקנה יורם אורן, שניצל קפאון בהגנת באר־שבע וצימק בדקה ה־59 ל־5:1.

באר־שבע, שלחצה על שער יהוד, הירבתה להחמיץ. רק בדקה ה־90 חתם משה בן־שאנן את התוצאה, כשניצל מסירה של עוזן — 1:6.

1500 צופים חזו במשחק בבאר־שבע.

● הפועל באר־שבע: אנטמן, בן־חמו (וייצמן), בוזיו, אילוז, גרנן, חיון, צרפתי, עוזן, יובל אוחנה (בן־שאנן), [illegible] אביטן.

● הפועל יהוד: שפיר, [illegible], שאול [illegible], (שלמה חביב), ישראל ששון, יעל, חביבי, [illegible] (אלחזרו), דגניק, אורן.

בלם הפועל טבריה אייל דן (מספר 2) והקשר הטבריני יעקב לוי מנסים לחסום את קשר הפועל תל־אביב משה סיני במשחק הגביע אתמול בבלומפילד (1:3). (צילם: עוזי קרן)

מכבי נתניה חגגה בתשיעייה

מכבי נתניה – הפועל כפר־סמיע 0:9 (0:4)

דוד מבר

קבוצת מכבי נתניה לא התקשתה להביס אתמול במגרשה את הפועל כפר־סמיע מליגה ג׳ בשמינית־הגמר גביע־המדינה — 0:9, לאחר 0:4 במחצית.

15 דקות בלבד החזיקו שחקניו של המאמן דוד שוינהולץ מכפר־סמיע מעמד. בדקה ה־15 נכבש השער הראשון, שנתן את האות למבול של שערים.

בדקה ה־15 מסר שלום תקוה כדור־רוחב, ובני לם דחקו מקרוב פנימה — 0:1.

בדקה ה־29 כבר 0:2: גבאי מסר לתקוה שבעט שטוח לרשת — 0:2.

חמש דקות מאוחר יותר בעט תקוה לשער מ־20 מטר; הכדור פגע בברוך חסון, שינה את כיוונו וחדר לרשת — 0:3.

בדקה ה־36 כבר 0:4: יגאל מנחם הגביה כדור מאגף שמאל וברוך חסן נגח בין ידי השוער פנימה.

במחצית השנייה המשיכה נתניה בהסתערותה על שער כפר־סמיע. עודד מכנס ויעיש זאנו נכנסו במקומם של יגאל מנחם ושלום תקוה, ובדקה ה־52 נכבש השער החמישי: עודד מכנס פרץ באגף שמאל, הגביה לרחבה, ויעיש זאנו בעט בחוזקה לפינה הגבוהה — 0:5.

דקה מאוחר יותר שיגר בני לם כדור פנימה מתוך הרחבה — 0:6.

בדקה ה־66 הגיע תורו של גבאי להבקיע 0:7, ובדקה ה־74 נכבש השער השמיני במשחק: עודד מכנס גובר בימין הסוכים, חלף בזה אחר זה, על פני ארבעה ממגיני כפר־סמיע ומול השוער חלף גם על פניו ומזווית קשה בעט פנימה — 0:8.

בדקה ה־78 חתם רוני לוי את התוצאה בשער תשיעי.

שיפוטו של רחמים שאשו היה מצויין, לעיני 200 צופים, בנתניה.

● מכבי נתניה: בלדב, גואטה, חלפון, חסן, [illegible], עציוני, גבאי, לם, רוני לוי, יגאל מנחם (עודד מכנס), תקוה (זאנו).

● הפועל כפר־סמיע: סעידה, ראיף פתח, עמל פלח, ריקרד פלח, דיאב פלח, סנוני (פאדיל פלח), סהווי, עבדאללה (שעיה), סלמן פלח, ניאר פלח, יונס.

הסיום הבזיוני של הדרבי הפתח־תקואי:

שחקני הפועל שיחקו ברחבתם ויריביהם לגמו מים...

משה רוזנברג

מה שחזו הצופים בחלק השני של הארכה בדרבי הפתח־תקואי לא יזכור על מגרשי הכדורגל. במצב של 1:3 להפועל פ"ת, החלו כדורגלניה לשחק במסירות רוחב ברחבת שערם, כאשר שחקני מכבי פ"ת כלל לא ניסו להפריע להם. יותר מזה, חלק משחקני מכבי פ"ת פנה לספסל כדי ללגום מים. השופט רחמים דינצי ניסה להתריע בשחקני הפועל פ"ת אבל ללא הועיל, הם המשיכו במסירות במחצית המגרש שלהם, וגם שריקות־הבוז לא השפיעו עליהם.

בסיום המשחק ניסו שחקני הפועל פ"ת להסביר זאת בנסיון ל„גמול" לשחקני מכבי פ"ת, על מעשה דומה לפני שמונה שנים, אז ביצעו שחקני מכבי פ"ת „משולשים" כדי לבזות את יריביהם העירוניים. שחקני מכבי פ"ת טענו לעומת זאת: „לא רצינו להפריע לשחקני הפועל, מאחר שעשו מעשה כלתי־ספורטיבי".

בסיום המשחק נאלץ השופט דינצי לצאת בחסות המשטרה, וזאת לאחר שאוהדי מכבי פ"ת ניסו לפגוע בו, בגלל ההרחקה של טל בניה, בשלהי המשחק.

בסון נכנס וניצח בהארכה

הפועל פ"ת – מכבי פ"ת 1:3 (1:1, 1:0)

משה רוזנברג

ארבעה שערים, אחד מהנקודה הלבנה, מורחק, ארבעה כרטיסים צהובים, ועוד בעיטת־11 שהוחמצה היו אתמול בדרבי הגביע הפתח־תקואי הסוער, בו ניצח הפועל את מכבי — 1:3 בהארכה.

1500 הצופים חזו במשחק חלש ומשעמם, שהיה עשיר בפגיעות גופניות. השופט רחמים דינצי, שהתקשה להחזיק ברסן, הרחיק בדקה ה־81 את טל בניה ממכבי פ"ת, לאחר שתיקל את גיא לוי. קודם־לכן שלף השופט ארבעה כרטיסים צהובים לעברם של רפי כהן, מיכה צופין, אילן דאן ממכבי פ"ת ולאלון חזן מהפועל פ"ת.

המחצית הראשונה שנפתחה ביתרון קל של הפועל פ"ת, שהחטיאה שער בטוח בדקה ה־5 מרגלי ניר לוין, נמשכה ביתרון של מכבי פ"ת, שבא לידי ביטוי בדקה ה־41 כאשר הבלם איתן בורנשט הכשיל את רפי כהן ברחבה, והשופט הורה על הנקודה־הלבנה. רפי כהן בעט שטוח, הכדור פגע בקורה וחזר לרשת — למכבי פ"ת.

הזדמנות להשוות את התוצאה ניתנה להפועל פ"ת בדקה ה־52, כאשר השופט פסק שוב על כדור 11 לאחר נגיעת־יד ברחבה של אלישע לוי. ניר לוין בעט חזק, השוער פביאן זינק היטב והדף את הכדור למשקוף: הכדור ניתז והגיע ליוסי שושני, שבעט משבעה מטר אל בין החיבורים אך פביאן זינק שוב והדף, הפעם לקרן.

כניסתו של עוז איליה בדקה ה־60 הביאה למיפנה. הפועל פ"ת החלה לתקוף ובדקה ה־63 הישוותה ל־1:1: איליה הגביה משמאל, הגנת מכבי פ"ת ושוערה התקשו להרחיק את הכדור ודורון רבינזון, במבצע הראשון במשחק, בעט שטוח ממרכז הרחבה לרשת.

עד לסיום התנהל משחק נוקשה, עשיר בפגיעות גופניות וטל בניה שהורחק, החטיא קודם ליציאתו (77) שער ממצב קורץ.

בהארכה ניכר הכושר הגופני העדיף של שחקני הפועל פ"ת, מול התכווצויות שרירים של שחקני מכבי פ"ת. כבר בדקה ה־92 נאלצו מגיני מכבי פ"ת לראות כיצד מני בסון בועט בין ארבעה שחקני עורף כדור חלש, שפגש את הקורה וחדר לרשת — 1:2.

תוצאת המשחק נקבעה בדקה ה־105: עוז איליה הגביה משמאל, ומני בסון, שהיה בלתי־מכוסה, נגח מקרוב לרשת — 1:3.

בחלק השני של הארכה שיחקו כדורגלני הפועל פ"ת רק ברחבת שערם; שחקני מכבי פ"ת כלל לא הפריעו להם והיה זה ממש בזיון לראות „מחזה" זה...

● הפועל פ"ת: רוני גלבר, גיא לוי, בורנשט, אלון, קוושווילי, הוד, [illegible], שושני (איליה), חזן, לוין, רבינזון.

● מכבי פ"ת: פביאן, [illegible], אלישע לוי, [illegible], דאן, כלהטן (שעשוע), אזולאי (ידרחם), רביאל, בניה, רפי כהן.

טבריה: הפסד ומחמאות

הפועל ת"א – הפועל טבריה 1:3 (0:0)

שלום דגן

הפועל ת"א הצליחה לנצח את הפועל טבריה, שלישית בליגה הארצית — 1:3, אך ניתן לומר שהיתה אכזבה מצורת משחקה של מובילת הטבלה הלאומית ומדרך השגת נצחונה.

על המחצית הראשונה אין להרבות במלים. הפועל ת"א עלתה בתחושה שהנצחון יפול לידיה כפרי־בשל. מסתבר שהטבריינים לא רק שלא נפלו מהתל־אביבים, אלא שלטו בפרקי־זמן ניכרים. שליטתם היתה בעיקר במרכז השדה, בזכות משחקם הטוב של שמריה (עד להיפצעו והחלפתו במחצית השנייה) ואבו־רחצירה. רק חוסר בעיטה מסיימת מנעה הבקעה של האורחים.

המחצית השנייה נפתחה בסערה. תוך ארבע דקות — 0:2 להפועל ת"א. בדקה ה־47 התקדם משה סיני עם הכדור, גילגלו בקלילות למוריס זאנו, שמצא את עצמו חופשי ברחבה; זאנו בעט חזק, הכדור, בדרכו לרשת, פגע באחד ממגיני טבריה והיטעה את השוער — 0:1 להפועל ת"א.

חלפו ארבע דקות ורפי שמואל הוכשל ברחבה הטבריינית. השופט בני כהן פסק על נקודת ה־11, ומשה סיני בעט בחזקה לצד שמאל — 0:2.

שמריה: לא ויתרה. בדקה ה־70 בעט אוחיון כדור־קרן לראשו של ממן, שהעביר לאבו־רחצירה ששיגר כדור חזק מ־14 מ׳ לרשת וצימצם ל־2:1.

מרגע זה הפך המשחק שקול ומעניין, והטבריינים יצרו לחץ כבד על שער הפועל ת"א. רק פציעה קשה של אבו־רחצירה מנעה את האפשרות לממש את התנופה לשוויון.

בדקה ה־89 כשהצופים (חלק ניכר הגיע מטבריה ועודד ללא־הרף את הקבוצה הסימפטית מעיר הכנרת) החלו כבר לעזוב את האיצטדיון, מסר משה סיני לרפי שמואל, שהרים כדור מדוייק למיקי בן־שיטרית שבנגיחה עזה המשיכו לפינה הימנית הרחוקה — 1:3.

לסיכום ניתן לומר שהפועל ת"א, ששיחקה כמעט בהרכבה המלא (למעט אלי כהן, האבל על מות אביו ורמי ארמה המוצהב), חייבת להפיק את הלקחים המתאימים כדי לא להיות מופתעת בשבת במשחקה החשוב עם מכבי נתניה.

טבריה, מבחינתה, עשתה את שלה. הציגה כדורגל חיובי, לא נרתעה מהיריב העדיף ומגיעות לה כל המחמאות.

שפט היטב בני כהן, לעיני 3000 צופים, באיצטדיון בלומפילד ביפו.

● הפועל ת"א: טליאס, עמר, זאנו, גל, [illegible].

● הפועל טבריה: [illegible].

שני משחקי השלמה היום בשמינית־הגמר:

הפועל ירושלים תנסה להפתיע מכבי ת"א בר"ג

יצחק ויסהוף

שני משחקי־השלמה בשמינית־גמר גביע־המדינה בכדורגל יערכו היום באיצטדיון ברמת־גן. במשחק המרכזי, ב־6.30, תתמודד מחזיקת הגביע, מכבי תל־אביב, נגד מוליכת טבלת הליגה הארצית, הפועל ירושלים, היחידה שנותרה מליגה זו.

בהפנה המוקדמת ברמת־גן תפגוש היום בית"ר תל־אביב את מכבי חיפה (4).

● הפועל ירושלים ומכבי תל־אביב נפגשו כבר העונה פעמיים בגביע־הטוטו. במשחקים אלו היתה ידם של חניכיו הירושלמיים של שייע פייגנבוים על העליונה. מכבי ת"א, המאוכזבת מאי־הצלחתה בליגה, תנסה להתנחם בגביע־המדינה, אך הפועל ירושלים לא תוותר בקלות, ותעיד על־כך הפועל כפר־סבא שהודחה ע"י הירושלמים מהמשך משחקי־הגביע. ישפוט: יהושע לויה.

● במשחק הראשון היום באיצטדיון ברמת־גן ינסה דניאל בראיילובסקי כוכב התקפת מכבי חיפה, להעלות את קבוצתו לרבע־גמר גביע־המדינה. לשם כך יהיה עליו, ועל חבריו, לגבור על הקבוצה השאפתנית של בית"ר תל־אביב, שתטיל את כל יהבה על משחקי־הגביע. משחק שקול שכל תוצאה בו לא תפתיע. מכבי חיפה נוצחה אשתקד ב„פנדלים" בגמר גביע־המדינה ע"י מכבי ת"א, לאחר 3:3. ישפוט: עובדיה בן־יצחק.

ישראל תתמודד על מקומות 9־13 בטורניר־האביב

נצחון ישראלי על צרפת 0:3, ללא הפגנות בנורבגיה...

כדורעף

נבחרת הכדורעף של ישראל תתמודד בסוף השבוע על מקומות 9־13 בטורניר־האביב לגברים, לאחר שהביסה אתמול בעיירה הנורבגית אשים את נבחרתה הצעירה של צרפת — 0:3 (2:15, 7:15, 1:15).

הפעם היה המשחק רגוע, ללא הפגנות, כפי שהיו במשחקים עד כה. הישראלים, בשורותיהם הצטיינו אליעזר כגן, רפי רולניק, דן פרידמן וצחי אלבן, נזקקו ל־30 דקות בלבד.

מעניין לציין שנורבגיה, הראשונה בבית, נאלצה לעמול קשות כדי לגבור על הצרפתים — 1:3.

תוצאות נוספות בטורניר־האביב ביומיים האחרונים: פינלנד — גרמניה 1:3 (הפתעה); יוון — פורטוגל 0:3; ספרד — תורכיה 1:3; דנמרק — שוייץ 0:3; פינלנד — יוון 1:3; שבדיה — תורכיה 0:3; גרמניה — פורטוגל 0:3.

ישראל תקיים את ארבעת משחקיה מחר ומחרתיים, נגד פורטוגל, שוייץ, שבדיה ב׳ וצרפת ב׳. כל יום יתקיימו שני משחקים.

הפסד לנשים נגד אוסטריה 3:0

בטורניר־האביב בכדורעף לנשים באתונה, הכניעה אוסטריה את ישראל — 0:3 (8:15, 3:15, 8:15, 6:15).

ישראל מדורגת שלישית בבית ד׳ עם 2 נקודות, אחרי אוסטריה ודנמרק, עם 4 נקודות כל־אחד, ולפני נבחרת־המשנה של יוון, עם 2 נקודות. דנמרק הכניעה את יוון — 0:3.

בבית ג׳: גברה פורטוגל על קפריסין — 0:3, וצרפת על אנגליה — 0:3.

בבית א׳: נורבגיה — יוון 2:3; פינלנד — שוייץ 2:3; לנורבגיה 4 נקודות, לפני יוון ופינלנד — 3 נקודות כל אחת ושוייץ — 2.

בבית ב׳: תורכיה — ספרד 0:3; מערב־גרמניה — שבדיה 0:3; לגרמניה ותורכיה 4 נקודות כל אחת בראש הטבלה.

ישראל — דנמרק, במשחק בין־ארצי הערב בראשל"צ

כדוריד

יוסף חכם

נבחרת הכדוריד של ישראל, שכשלה במשחקי אליפות העולם דרג ג׳, שנערכו בחודש פברואר בפורטוגל, תקיים הערב ב־7.30 בהיכל־הספורט העירוני בראשון־לציון משחק בין־ארצי נגד נבחרת דנמרק.

משחק זה יהווה גם פרידה מהכדורוויירדן מישה יוסיפוביץ, בעל 99 הופעות בין־ארציות, במהלכן הבקיע 345 שערים. יוסיפוביץ, שפרש משורות הנבחרת לפני שנתיים, יטול חלק במשחק הערב.

שחקני הנבחרת הדנית פותחים עתה בישראל את הכנותיהם לקראת משחקי אליפות העולם, דרג ב׳, שייערכו בצרפת. המאמן הדני, אנדרס דניאלסן, שזו עונתו הראשונה כמאמן, אמר אתמול במסיבת עתונאים בת"א כי ידוע לו שהנבחרת הישראלית היא טכנית מאוד וצפוי לנבחרתו משחק טוב ומתוח.

המאמן הישראלי, איגור ביאליק, הרגיש כי שחקניו לא התאמנו מאז הכשלון בפורטוגל והוא מקווה למשחק שאפתני ומעניין.

נבחרת דנמרק תשחק מחר בערב באולם גושן בקרית־מוצקין, וביום ראשון באולם הספורט בקרית־שרת בחולון.

טניס

ועכשיו זה רישמי: פרידשטיין — יו"ר

קלי פרידשטיין נבחר אתמול פה אחד לשמש יו"ר איגוד הטניס. הבחירה נעשתה באסיפה הכללית של נציגי כל הקבוצות ונציגי הטניס מכל רחבי הארץ.

כן נבחר מרדכי מאייר פעם נוספת כנשיא איגוד הטניס.

האסיפה הכללית שמעה בין השאר את סקירתו של היו"ר היוצא דוד הרניק ששימש בתפקידו 8 שנים ועמד על קידום והישגי הטניס בשנים האחרונות.

האסיפה היתה כדרך כלל רגועה ושקטה ובחירתו של פרידשטיין הובטחה קודם לכן בהסכם בין מרכז הפועל לבין מרכז הטניס אליהם התווספה ערב קודם גם אגודת מכבי תל־אביב.

היו"ר היוצא דוד הרניק החליט שלא להציג את מועמדותו לקדנציה נוספת.

כמו כן נבחרה הנהלת איגוד הטניס המונה 31 חברים.

האסיפה הכללית נערכה בהרצליה והשתתפו בה יותר ממאה נציגים.

מנסדורף – מדורג 20

הטניסאי הישראלי עמוס מנסדורף מדורג, במקום ה־20 השנה עם 518 נקודות, בעוד שאיוואן לנדל מדורג עשירי עם 1843 נקודות.

שמונה בין־ארציים הערב באירופה

שבח בן־גבריאל

שמונה משחקים בין־ארציים יתקיימו הערב ברחבי אירופה. שש מתוך שמונה הנבחרות שתופענה באליפות אירופה במערב־גרמניה, יהיו בפעולה.

אנגליה שתתארח בבודאפשט אצל הונגריה מקווה לשחזר את נצחונה (0:3) לפני חמש שנים במפגש האחרון ביניהן שהיה אף הוא בבירה ההונגרית.

עד כה מורה מאזן נצחונותיה של אנגליה על הונגריה 10 לעומת חמישה של המדיארים, שנים מהם בתקופת פושקאש וחבריו (1957־1953), 6:3 בוומבלי ו־7:1 בבודאפשט, אבל קודם לכן הביסו האנגלים את ההונגרים 0:7 ב־1908 בבודאפשט, 2:8 בבודאפשט ב־1909 ו־2:6 בהייבורי בלונדון ב־1936 ו־1:4 בוומבלי ב־1978.

בובי רובסון ביצע שש שינויים מאותו הרכב ששיחק בתיקו (2:2) עם הולנד בחודש שעבר. את מקומו של ג׳ון בארנס הפצוע, יתפוס [illegible]

בסאלאמנקה תארח ספרד את סקוטלנד, במיפגש השביעי ביניהן כשמאזן הנצחונות של ספרד שלושה, לעומת נצחון אחד של הסקוטים. המשחק הראשון ב־1938 בגלאזגו (1:3).

תשעה משחקני האלופה ריאל מאדריד כלולים בסגל ה־16 של ספרד, בראשם החלוץ אמיליו בוטראגניו.

אירלנד החופשית (אייר) אותה מנהל האנגלי ג׳קי צ׳רלטון, תארח בדבלין את יוגוסלביה, כשרק פעם אחת נפגשו שתי הנבחרות בעבר בו ניצחו היוגוסלבים בדבלין לפני 33 שנים — 1:4.

מעבר לגבול בבלפאסט, תארח צפון־אירלנד את צרפת, אלופת אירופה, שהודחה בבית המוקדם.

שתיהן לא תופענה בחודש יוני במערב־גרמניה. שש פעמים נפגשו שתי הנבחרות בעבר, כשידה של צרפת היתה על העליונה — ארבעה נצחונות ושני תיקו. מן ההרכב הצרפתי נעדר שמו של המגן היהודי ויליאם איאש.

המארחת המערב־גרמניה, תארח בקייזרסלאוטרן את שוייץ ופראנץ בקנבאואר מקווה שהפעם לא יאכזבו בחוריו, כפי שאירע במערב־ברלין. למרות היעדרו של קלאוס אלופס, העובר ניתוח ברך בשוויץ ולא יופיע גם בחודש יוני.

נבחרת איטליה יוצאת ללוכסמבורג ולמאמן אזיליו ויצ׳יני תינתן הזדמנות לבחון שחקנים צעירים לקראת המשימה הקשה בעוד כחודשיים במערב־גרמניה.

ויצ׳יני ניפה מן הסגל בן 18 הכדורגלנים את הותיקים אלכסנדרו אלטובלי ואת סאלבטורה באני.

המגן ג׳יוזפה ברגומי בן 24 פלוס מאינטר ופרנקו בארזי בן 28 ממילאן הם השרידים האחרונים מן הנבחרת שזכתה בגביע העולם ב־1982.

דנמארק יוצאת לבחון כוחה בוינה מול אוסטריה, השרויה במשבר, ושבדיה שזכתה במפתיע בטורניר המרובע במערב־ברלין, תארח בשטוקהולם את וולס, שתיהן לא יופיעו במערב־גרמניה.

בדקה ה־31 71:72 לחיפה; בסיום 85:100 למכבי רמת־גן

כדורסל

יוסף חכם

במשחק שלא התעלה לרמה גבוהה גברה אמש באולם כפר־המכביה קבוצת מכבי רמת־גן על הפועל חיפה — 85:100 (47:49). היה זה המשחק הראשון בין השתיים על המקומות 5־8.

הארולד קילינג ממכבי רמת־גן היה השחקן הבולט במגרש ועשה ככל שרצה. לעומת זאת היה חברו לקבוצה, סטן מאיו, חלש במחצית הראשונה, שבה שיחק רק עשר דקות ואילו במחצית השנייה קלע 16 נקודות בדקות החשובות.

שחקני הפועל חיפה החזיקו מעמד עד לדקה ה־31 ואף הוליכו 71:72. לקראת הסיום איבדו כדורים רבים, שאיפשרו לאמיר בינו ולליאור אדריטי לקלוע מכל מצב.

המשחק נפתח ביתרון חיפני — 0:2, אולם אדריטי, בסידרת קליעות, העלה את יתרון מכבי ר"ג ל־11:15, בדקה ה־5. בהמשך החליף מאמן מכבי רמת־גן, אפי בירנבוים, את מאיו בניר רכליס שקלע במחצית הראשונה 12 נקודות, והביא ליתרון רמת־גני בהפסקה — 47:49.

במחצית השנייה ניסו רולאנד יוסטון ורוברט יוברט למנוע „בריחה" רמת־גנית, אך הדבר לא עלה בידיהם. רכליס קבע — 62:69 למכבי רמת־גן. הפועל חיפה הפכה ל־71:72, ואז באו הדקות היפות של המנצחים, שהגדילו את הפער ל־76:82 ובסיום — 85:100.

שיפוטם של הבין־לאומיים ברוך ולינגר ושלום ולצר, לעיני 250 צופים, היה חלש וגרם להתמרמרות שחקני שתי הקבוצות.

● קלעו למכבי רמת־גן: קילינג 26; ריכליס 18; אדריטי 18; מאיו 16; בינו 15 ושילר 7.

● קלעו להפועל חיפה: יוסטון 23; יוברט 17; קסקי 17; שם־טוב 9; גורס 9; וולס 6; וידל 2 וטסלר 2.

משחק הגומלין יהיה מחר ברוממה.

מכבי הוד השרון זכתה בגביע האיגוד

הפתיעה בנצחון 80:83 על אליצור קרית־אונו

יצחק וייסהוף

מכבי הוד־השרון שהעפילה לליגה הארצית הפתיעה אמש, באולם אליצור נתניה, את קבוצת אליצור קרית־אונו שהיתה מועמדת לעליה לליגה הלאומית בנצחון 80:83 וזכתה בגביע איגוד הכדורסל לקבוצות הליגה הארצית וליגות א׳.

במחצית הוליכה קרית־אונו 43:46 אולם 14 שניות לסיום ניתנו להוד־השרון שתי קליעות עונשין. שחקניה קלעו והוליכו 78:80. קרית־אונו הגיבה בסל וארבע שניות לסיום קלע יעב ג׳ינו מהוד־השרון סל של שלוש נקודות והיקנה לקבוצתו את הנצחון.

בגמר הנשים ניצחה מכבי רמת־חן את הפועל גבעת־שמואל 38:70 וזכתה בגביע ע"ש אברהם פסח ז"ל.

קליעות 3 לפני הגמר

יצחק ויסהוף

עונת המשחקים בליגה בכדורסל עדיין לא הסתיימה אך עובדה זו לא מנעה מנשיאות איגוד הכדורסל לקבוע את תחילת משחקי העונה הבאה (1988/1989) שתפתח ב־4 באוקטובר 1988.

נשיאות איגוד הכדורסל החליטה בישיבתה אתמול כי הפגרה שבין שתי העונות תהיה בין ה־1 ביוני עד ה־15 ביולי. הרשמת קבוצות לעונה החדשה תהיה בין ה־1 ביוני עד ה־10 באוגוסט.

לגבי פעילות הנבחרת הלאומית בתקופה הקרובה תחליט הועדה המקצועית של איגוד הכדורסל על לוח זמנים ואם יהיה צורך תידחה פתיחת העונה הבאה בשל אילוצים, כמו המשחקים האולימפיים.

נשיאות האיגוד החליטה עוד כי לפני שריקת הפתיחה למשחק גמר גביע המדינה שיהיה ב־16 במאי בין הפועל הגליל העליון ואליצור נתניה תערך תחרות קליעת סלי 3 נקודות ושהמנצחים בה יזכו בפרסים כספיים מטעם איגוד הכדורסל. המנצח יקבל 3000 ש"ח, למקום השני ישולם 1000 ש"ח ולשלישי 500 ש"ח. כל קבוצה תוכל לשלוח לתחרות שני שחקנים שיתמודדו בתחרות מוקדמת באותו יום ולגמר יעלו חמישה שחקנים.

רופא איגוד הכדורסל ד"ר חיים רסנר התקבל כחבר בועדה הרפואית של פיב"א. מכתב על כך התקבל באיגוד הכדורסל.

מכבי חיפה בגומלין עם אליצור נתניה – הערב

מכבי חיפה תנסה לגמול הערב ב־8 בהיכל הספורט ברוממה לאליצור נתניה על המפלה — (94:72) במשחק הראשון בין שתי הקבוצות בהתמודדות על המקומות 5־8 בליגה הלאומית בכדורסל.

במשחק הראשון שהיה בנתניה גילו האמריקנים־הנתנייתים הווה ויטמן ופיל לוקאט עדיפות ברורה על פני יריביהם ממכבי חיפה. הערב צפוי משחק שקול ונצחון חיפני יצריך משחק שלישי, שייערך בשבוע הבא בנתניה.

ברזילי חוזר למכבי נתניה

דוד מבר

דני ברזילי יאמן את קבוצת הכדורסל של מכבי נתניה שירדה העונה מהליגה הלאומית לארצית.

ברזילי שאימן בתחילת העונה שעברה את הקבוצה חזר לאמן על פי בקשתו של יו"ר הקבוצה זאב גרוס. יצויין שברזילי יאמן בהתנדבות, לדברי זאב גרוס.

פיקנטריה

ישראל פז

קן בארלו מטביע לסל הגליל־העליון ביד־אליהו מול ברד ליף – מה יהיה מחר בכפר־גלעדי? (תצלום: עוזי קרן)

מי רוצה משחק שלישי?

השלב הראשון במשחקי חצי־הגמר בפליי־אוף בכדורסל הסתיים בנצחונות משכנעים של הקבוצות המארחות: מכבי תל־אביב הלמה ביד־אליהו בהפועל הגליל־העליון (85:102), והפועל תל־אביב לא הותירה סיכוי באוסישקין להפועל חולון (73:86) מחר ינסו שתי המפסידות לגמול ליריבותיהן. משימה קשה, אבל לא בלתי־אפשרית.

שתי הקבוצות התל־אביביות, שעשו צעד לקראת דרבי־גמר, כמו בעונה שעברה, יצטרכו להזיע קשה במשחקי־הגומלין כדי להימנע ממיפגש שלישי, מכריע. הפועל הגליל־העליון, שהיתה רחוקה משיאה במשחק הראשון, תבקש לנצל את אולמה בכפר־גלעדי, בו כבר ניצחה העונה את מכבי ת"א בצורה משכנעת (85:99). הפועל חולון, שגם היא גברה בבית־מבצרה במחזור האחרון של הליגה על הפועל ת"א (73:75), תשתדל לשחזר את נצחונה פעם נוספת.

קרב גברי

חזיתי בשני משחקי חצי־הגמר. היה הבדל מהותי בין שני המשחקים. הדו־קרב באולם באוסישקין, בין הפועל ת"א והפועל חולון, היה מאבק גברי, ורק פתיחה טובה של הפועל ת"א (הגיעה להפרש של 19 נקודות), איפשרה לה לנצח. לעומת זאת היה המשחק בין מכבי ת"א והפועל הגליל־העליון חד־צדדי כמעט לכל אורכו. האלופה לא נאלצה להתאמץ.

האם היו שתי התל־אביביות המנצחות במיטבן, או שיריבותיהן היו חלשות?

לגבי המשחק הראשון ניתן לומר שהפועל הגליל־העליון איכזבה קשות במשחק עם מכבי ת"א. היו דקות, בעיקר במחצית הראשונה, שהתמוטטה כליל. אין הדבר צריך לפגום בנצחונה של מכבי ת"א, ששיחקה היטב, הכתיבה את הקצב וניצלה, ביעילותה, את היכולת החלשה של היריב.

במשחק בין הפועל ת"א והפועל חולון היתה התמונה שונה. הפועל ת"א פתחה בצורה מזהירה. שיחקה כקבוצה גדולה. החולונים התקשו למצוא פירצות בהגנה התל־אביבית. לעומת זאת התקשו לבלום את סידרת הקליעות המצויינת של הפועל ת"א. לזכותה של חולון יש לומר שידעה לחזור למשחק. מי שגרם לכך היה דייוי בורמנר, שלא פתח בחמישייה, אך כשהוחלף צלף כהלכה, גם סלי 3 נקודות, והחזיר את החולונים למשחק.

הפועל ת"א, לאחר הפתיחה הסוחפת שלה, איבדה מתנופתה. משחקה קפא לעתים. כאשר החולונים לחצו איבדו עמוס פרישמן וחבריו כדורים רבים ואיפשרו להפועל חולון להקטין עד כדי 6 נקודות. רק משחק מעולה של לאוואן מרסר, שחקן־הציר של הפועל ת"א, לא נתן לחולונים להתקרב יותר ולצמצם את הפער עד כדי איום ממשי על הנצחון התל־אביבי.

המאבקים מתחת לסלים היו מרתקים. לעתים הסתערו חמישה־שישה ענקים על הריבאונד. מעניין לציין שבשטח זה היתה לחולון עדיפות־מה (27־30).

הייתי מגדיר את נצחון מכבי ת"א על הפועל הגליל־העליון כ„טיולי", בעוד שנצחון הפועל ת"א הושג במאמץ רב, למרות הפער בן 13 הנקודות.

מתח לקראת הגומלין

מה צפוי מחר בגומלין?

לשתי הקבוצות התל־אביביות לא מחכים חיים קלים. הפועל הגליל־העליון והפועל חולון ישתדלו להקשות על יריבותיהן ולסחוף אותן למשחק שלישי, שיותיר להן סיכוי לעלות לגמר־סל.

להפועל ת"א יהיה קשה יותר בחולון מאשר למכבי ת"א בכפר־גלעדי. חולון מסוגלת לגלות משחק יעיל. יש לה מבחר כדורסלנים מצויינים. ספסל טוב יותר מאשר להפועל הגליל־העליון.

הבעייה הגדולה של הפועל ת"א תהיה בעיקר טקטית. כיצד לסגור את מפיקי הנקודות של חולון, ובמיוחד את ג׳ף דאוסן, שנשמר כהלכה במשחק הראשון והסתפק ב־19 נקודות. נוסף לכך תצטרך הפועל ת"א לשחק טוב יותר מאשר במשחק הראשון, ובמיוחד לשמור על יציבות רבה יותר. אסור שיהיו במשחקה תנודות ודעות כל־כך כמו ביום שני. גם להפועל חולון עלולה להיות בעייה, שכן שני הקלעים התל־אביבים המצטיינים, לינטון טאונס וג׳ונתן דילול, היו רחוקים משיאם, ואם כל אחד מהם יגדיל את מאזנו מסוגלת הפועל ת"א לא רק לחחות יריב שקול אלא גם לנצח.

אין ספק, מאבק גדול יהיה מחר בחולון.

לא הייתי מציע למכבי ת"א להצפין לכפר־גלעדי בהרגשה שהנצחון מונח בכיסה. הפועל הגליל־העליון של מחר לא תהיה בוודאי דומה לקבוצה הגרפית וחסרת־הישע של יום ראשון. באולמה, ולעיני אוהדיה והצלהבים, יעשו הכדורסלנים מאמץ עליון כדי ל„מתוח" את האלופה, שלמעשה נותר לה סיכוי לתואר אחד בלבד העונה, לאחר אובדן הגביע האירופי והגביע הישראלי.

רק עכשיו יכולים אותם חברי הנהלה בגליל־העליון לראות איזה טעות מקצועית וכספית — היו עושים אילו העתיקו את הגומלין ליד־אליהו. ראשית, לא היה להם כל סיכוי לנצח. שנית, בעקבות תבוסתם במשחק הראשון היו עומדים בפני שוקת שבורה. איני מניח שהיו באים גם 2000 צופים לגומלין. ספק אם היו מכסים את ההוצאות.

מכבי ת"א עולה לגליל כפייבוריטית, אולם המארחים יעשו כל מאמץ כדי לתת „פייט" ראוי לשמו, ואולי גם לאיים על היריב העדיף.

הנאשם ברצח סוכן הספורטוטו נמלט שוב מבית המעצר קישון

עתיים

בריחתו של מאיר איפרגן בן 24 מקרית-גת, העומד לדין בפני בית-משפט המחוזי בחיפה באשמת רצח סוכן ספורטוטו בטירת הכרמל, נתגלתה אתמול אחר-הצהריים במהלך ספירת העצירים בבית המעצר המחוזי קישון.

מיד עם גילוי בריחתו של העציר הציבה המשטרה מחסומים והחלה בסריקות במטרה לעלות על עקבותיו.

מפקד המחוז הצפוני של המשטרה, ניצב שלמה חרון, שהגיע לבית המעצר, מינה קצין בודק לחקירת נסיבות בריחתו של איפרגן מבית המעצר. המשטרה פתחה במקביל בחקירה מקיפה, על מנת לחשוף ולגלות את נתיב הבריחה, הלוטה בשלב זה בערפל.

סגן מפקד משטרת מרחב חיפה, ניצב-משנה יעקב בורובסקי, מפקד תחנת משטרת „זבולון", סגן-ניצב שרגא לוי, וקצין האג"ם של המחוז הצפוני של המשטרה, ניצב משנה רני זהב, עוסקים בשעת מסירת הידיעה באיסוף ממצאים בבית המעצר.

דובר המחוז הצפוני של המשטרה, גדעון ארבל, אמר, כי שהייתו של מאיר איפרגן בבית המעצר המחוזי קישון באה על מנת לאפשר הבאתו לדין בפני בית-משפט המחוזי בחיפה.

מאיר איפרגן הואשם יחד עם אחיו מקס, בן 26 מקרית-גת, וחביב עוריאל, בן 28 מטירת הכרמל, ברצח סוכן הספורטוטו אברהם ורסאנו, ב-30 בינואר 1986. משפטם של האחים הופרד. מאיר איפרגן וחביב עוריאל עומדים לדין בפני השופטים הנשיא אברהם פרידמן, נתן קליינברגר ומלכיאל סלוצקי. אתמול עמדו להיערך הסיכומים במשפט, כשמאיר איפרגן טוען לעצמו, ואילו הנאשם עוריאל מיוצג על-ידי עו"ד שמעון צח.

בסוף 1986 נמלטו שני האחים מקס ומאיר איפרגן מבית המעצר המחוזי קישון. הם נתפסו על-ידי הימ"מ כשלושה חודשים לאחר מכן בשדרות, הובאו לדין על הבריחה ונידונו לשלוש שנות מאסר.

מאיר איפרגן, המרצה עתה עונש זה כאסיר, הובא לבית המעצר מכלא רמלה לצורך הבאתו לבית-המשפט היום כנאשם ברצח.

חריש לבג"ץ: להפסיק החקירה נגד השב"כ בפרשת נאפסו

עתיים

היועץ המשפטי לממשלה ביקש אתמול מבג"ץ לדחות על הסף את עתירתו של עיזאת נאפסו, הקצין הצ'רקסי שישב 8 שנים במאסר, להורות למשטרת ישראל להשלים את חקירתם של חוקרי השב"כ שעינו אותו.

עו"ד נילי ארד, מנהלת מחלקת הבג"צים בפרקליטות המדינה, אומרת בהודעה, כי עמדתו של היועץ המשפטי לממשלה הינה, כי אין מקום להמשיך בקיום חקירה פלילית נגד אנשי השב"כ שחקרו את נאפסו, משום שאין עניין לציבור בניהול משפט נגד החוקרים. לכן, אין גם כל טעם לקיים חקירה משטרתית בפרשה.

שיקוליו של היועץ המשפטי לממשלה, נאמר בהודעה, התבססו על המלצות ועדת החקירה הממלכתית לבדיקת שיטות החקירה של שירות הבטחון הכללי בראשותו של השופט לנדוי. הוועדה גרסה כי חוקרים בפרשת נאפסו נהגו כפי שנהגו חוקרי שב"כ אחרים ולכן, זוהי תופעה כללית ומשום כך — אין לנקוט הליכים דווקא נגד חוקריו של נאפסו או נגד כל חוקר אחר בשב"כ.

עוד נטען בהודעה שהוגשה לבג"ץ, כי החלטתו של היועץ המשפטי לממשלה, להפסיק את חקירות המשטרה במעשי החוקרים, עולה בקנה אחד עם המלצות ועדת החקירה.

לטענת הפרקליטות, בג"ץ אינו יכול להתערב בשיקול דעתו הרחב של היועץ המשפטי לממשלה במקרה זה, משום שנאפסו ופרקליטיו לא הביאו בעתירה ראיות כבדות משקל על כך שהיועץ המשפטי פעל בעניין בדרך פסולה.

הדיון בעתירתו של נאפסו יתקיים ב-9 במאי בפני הרכב של שלושה שופטים.

מימוש רווחים במגמה מעורבת

אלחנן הורוביץ

גלגלי הבורסה

אחרי מימוש רווחים בעליות שערים היה אתמול מימוש רווחים במגמה מעורבת. ההיצעים במניות החופשיות הסתכמו ב-4.3 מיליון ש"ח והביקושים — ב-3.1 מיליון ש"ח. אולם על אף עודף ההיצע עלו מחירן 161 שערים, לעומת 121 שירדו ו-144 שנשארו בלי שינוי. המחזור בהן עלה ל-12.5 מיליון ש"ח.

במניות ההסדר הסתכמו הביקושים ב-3.1 מיליון ש"ח וההיצעים ב-458 אלף ש"ח. משעריהן עלו 16, לעומת 3 שירדו ו-11 שנשארו בלי שינוי. המחזור בהן הסתכם ב-3.2 מיליון ש"ח.

בסיכום המסחר נקבע, שהתחיל במגמת ירידה ועבר למגמת עלייה. המניות החופשיות עלו ב-0.27% ומניות ההסדר עלו ב-0.1% בממוצע.

בשוק איגרות החוב היו תנודות שערים עד 1% בצמודות למדד ב-100% ונושאות 3% ריבית לשנה. בנושאות 4.25% ריבית היתה נטייה לירידות קלות, בצמודות ב-80% למדד נרשמו עליות עד חצי-אחוז. בנסחרות במט"ח היו תנודות עד 1%, הצמודות לדולר מסוג „רמון" עלו ב-0.11% ומסוג „גלבוע" עלו ב-0.71% בממוצע. המחזור בשוק אג"ח הגיע ל-11.5 מיליון ש"ח.

במילוות קצר מועד נעו התשואות השנתיות בין 14.65% ל-17.1%, תוך מחזור של 65.6 מיליון ש"ח.

סל המטבעות עלה ב-0.05% ל-1.7182 ש"ח ושער הדולר היציג עלה ב-0.06% ל-1.5661 ש"ח. דולר נוסעים לחו"ל — 1.858 ש"ח.

דולר שחור נע בין 1.605 ש"ח. במסחר רב צדדי במניות לפני הצהריים נעו עליות השערים בין 0.7% (אלרן ע"ש) ל-22.0% (הכשרת חישוב, ביום המסחר הראשון בה אחרי הפסקה ממושכת). לעומתן נעו הירידות המחזור בשלב מסחר זה עלה ל-3.8 מיליון ש"ח.

בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע

הזמנות בדבר צווי ירושות, צווי קיום צוואות ומינוי מנהל עזבון

להווי ידוע כי הוגשו לבית המשפט בתיקים המפורטים מטה, בקשות ליתן צווים המכריזים על צווי ירושה ו/או לקיום צוואות ו/או למינוי מנהל עזבון.

כל אדם המתנגד לאחת הבקשות כמפורט מטה, יגיש תוך 15 יום מיום פירסום הזמנה זו, כתב התנגדות לאישור הבקשה, שאם לא כן, יתן בית המשפט צו כטוב בעיניו.

תיק מס'	שם המנוחה	תאריך הפטירה	שם המבקש/ת
153/88	צו ירושה	איזבלה אקשטיין	שלום גרניט
154/88	צו ירושה	חנן שוורץ	מרים שוורץ
155/88	צו ירושה	סולומון שמשון	סולומון יצחק
156/88	צו ירושה	לוינזון אברהם	לוינזון לאה
157/88	צו ירושה	מרי סויסה	איריס סויסה
158/88	צו ירושה	יצחק מרגלית	שרה מרגלית
162/88	צו ירושה	מטרול הנדלה	טל ישראל
163/88	צו ירושה	פאני לייבה	חוה כרמל
164/88	צו ירושה	צבי שור	שור שולמית
165/88	צו ירושה	נותם דוד	נותם הדי
166/88	צו ירושה	גינצבורג יעקב	גינצבורג ורוניקה
167/88	צו ירושה	זולביץ יהושע	זולביץ לאה
168/88	צו ירושה	עובדיה אלשמי	וירום אלשמי
170/88	צו ירושה	אפשטיין לייב	אפשטיין שמואל
173/88	צו ירושה	נחמיאס אביבה	נחמיאס סולומון
174/88	צו ירושה	הורניק עמי	הורניק רות
175/88	צו ירושה	מנחם טינגרלין זילברשטיין	רולי שניא
176/88	צו ירושה	לזליאן גיזלה הדר	יוסף הדר
178/88	צו ירושה	מריה אנטוניה סיגנר	קירינה הדר
159/88	קיום צוואה	מאירוביץ אידודה	מאירוביץ אילונה
160/88	קיום צוואה	הדר דבורה	שרי גיל
161/88	קיום צוואה	מאיר הדר	שרי גיל
169/88	קיום צוואה	ליאון ליבי	בנימין לידרי
171/88	קיום צוואה	ושר יוסף וטובה	מנסוריאן נתן
172/88	קיום צוואה	כרובר אלדר וארנקה	באדי יוסי
177/88	קיום צוואה	סויסה סוליקה	סויסה משה

רשם — בית המשפט המחוזי

בפלילים

שתי נשים נאנסו בהרצליה ובחדרה

יהושע מריקוס, עתיים

תושבת חדרה בת 49, נאנסה אתמול בבוקר על-ידי גבר שחדר לדירתה בעורמה.

האשה מסרה לחוקרים, כי בשעה 6 בבוקר התדפק תושב גבעת אולגה על דלתה כשהוא מרר בבכי „אחותי גוססת" אני זקוק לעזרה". האשה פתחה את הדלת, כיוון שהכירה את האיש. הוא נכנס לדירה, הפשיטה בכוח ואנס אותה. היא נאבקה עימו ולקול צעקותיה יצאה אחת השכנות וכאשר הבחינה במתרחש, מיהרה להזעיק את המשטרה.

משטרת חדרה עצרה את החשוד, בן 32 תושב גבעת אולגה.

בתל-אביב נעצר אתמול גבר בן 37, החשוד באונס אלים ובתקיפת צעירה באחד מבתי המלון בהרצליה.

המתלוננת בת 24, מסרה במשטרה, כי הכירה את החשוד זמן מה קודם לכן. בהיותם בבית מלון בהרצליה תקף אותה באכזריות, התעלל בה ואנס אותה. הצעירה קיבלה טיפול רפואי ושוחררה לביתה.

החשוד כבר ריצה בעבר עונש מאסר על אונס. הוא יובא היום בפני שופט להארכת מעצרו.

שיתוף פעולה בין יהודים לערבים בשוד מזויין

שלמה גלזר

שלושה צעירים מנצרת ושתי צעירות ממגדל העמק נעצרו אתמול בחשד ששדדו, תוך איום ברובה סער, 600 שקלים ו-45 דינרים משני ערבים מהשטחים.

השניים התלוננו כי בשעה שסעדו את לבם בין הכפרים דבוריה ואיכסל נעצרה לידם מכונית, ושתי נשים ושלושה גברים שהיו בה שדדו אותם באיום בנשק וגרשו אותם מהמקום.

משטרת עפולה עצרה תחילה שני צעירים מנצרת ושתי צעירות ממגדל העמק, שהודו במעשה והביאו למעצרו של החשוד העיקרי, עווד מחמור אבו-גרייס, בן 22 מנצרת. הוא הובא אתמול לפני שופט והמשטרה ביקשה לעצור אותו עד סוף ההליכים.

משתתפים בצערם של חברנו
יצחק ויסברוד והמשפחה
במות האח
גרשון בית-הלחמי
קיבוץ עמיר

לנורית גולן ובני המשפחה
אתכם באבלכם במות
האב-הסב
יוסף משולם
בית ברעם

משתתפים בצערו של
אילן משולם ובני משפחתו
במות
האב
בית נחשונים

לשולה ויוסי רון ולכל בני המשפחה
על מות האמא, החמות והסבתא היקרה
אמא יונס ז"ל
משתתפים בצער הגדול
חברי מפ"ם חיפה וקרית חיים
ומשפחות:
חבקה אבני, אסתר דובלין, כלה דורון, אליעזר פלד, משה מלובני, בכרנה רוישלמן, יצחק רובינשטיין, ליליה פורן, תרוזה,
אלקנטי, ארז, ברנצקי, בן יאוש, ברגר, בן מסת, גלבוע, ויבשי, וערבה,
זילברשטיין, כהן, ציזמרינג, קפון, רטנר, שומל, שנער, שינגרוס

חוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965
מרחב תכנון מקומי
אשקלון
הודעה בדבר אישור שינוי תכנית מפורטת
נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965, כי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז הדרום, החליטה באישור של המפים לאשר שינוי תכנית מפורטת מס' 77 שינוי מס' 147/03/4 לתכנית המפורטת.
עיקרי הוראות השינוי: שינוי בקו בנין אחורי מ-4.0 ל-0.0 מ' ולאורך הגבול הצפוני הגובל עם גינה ציבורית, לחלק הבנין בפועל ולזה שהוגשה לגביה תכנית בינוי.
ואלה הם השטחים הכלולים בתכנית: שטח התכנית: כ-912 מ' 2 גוש: 1959 חלקה 26 שכ' אפרידר אשקלון.
אשר הודעה על הפקדתו ביחד עם התשריט והמצורף אליו פורסמה בילקוט פרסומים מס' 3504 מיום 30.11.87 עמוד 375 השינוי, האמור שנה — הועדה המחוזית אישרה אותה ביחד עם התשריט המצורף אליה. המפקד במשרדי הועדה המחוזית האמורה וכן במשרד הועדה המקומית לתכנון ולבניה אשקלון. כל המעוניין רשאי לעיין בה ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.
שלום ציוני, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז הדרום

חוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965
מרחב תכנון מקומי
המרכז
הודעה בדבר אישור שינוי תכנית מפורטת
נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965, כי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז המרכז, אישרה תכנית מפורטת הנקראת: תכנית מפורטת מס' ממ/2005/א.
ואלה הם השטחים הכלולים בשינוי התכנית: גוש 6075, חלקות שונות, בית דגן כל אזור המגורים א' בתחום תכנית ממ/2005.
עיקרי הוראות שינוי התכנית: קביעת הוראות בניה לאזור מגורים א'.
ההודעה על הפקדתה יחד עם התשריט המצורף אליה, פורסמה בילקוט הפרסומים מס' 3420 התשמ"ז, עמ' 533 ובעיתון בוקר הצופה מתאריך: 18.12.87, ובעיתון ערב חדשות מתאריך: 17.12.87 בשפה העברית ובעתון בוקר נוסף שער מתאריך 17.12.87 בשפה העברית.
התכנית האמורה בצורה שבה אישרה הועדה המחוזית, ביחד עם התשריט המצורף אליה, הופקדה במשרדי הועדה המחוזית האמורה וכן במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה וכל המעוניין רשאי לעיין בה, ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.
ד. שיש, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה — מחוז המרכז

ועדת משנה לתכנון ובניה
חולון
תיק בנין 512
הודעה על פי סעיף 149(1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965
ניתנת בזה הודעה שהוגשה לועדה בקשה להיתר בניה על חלקה 142 בגוש 6021 ברח' הס מס' 21 חולון, הכוללת מתן הקלה כ: א. אחוזי בניה 6% משטח המגרש (536/2 מ"ר) בשתי הקומות.
החלקה הנ"ל נמצאת באזור מגורים ב'-1.
את התכנית אפשר לראות במשרדי הועדה בעיריית חולון רחוב וייצמן 58 בשעות ובימים של קבלת קהל.
התנגדות לבקשה להקלה לעיל ניתן להגיש תוך 14 יום מתאריך פרסום הודעה זו. התנגדות שתוגש חייבת להיות בכתב ומנומקת.
עו"ד ח. שרון, ראש העיר ויו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה — חולון

חוק התכנון והבניה תשכ"ה-1965
מרחב תכנון מקומי
המרכז
הודעה בדבר הפקדת שינוי תכנית מיתאר מקומית
נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965, כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ובניה, מחוז מרכז ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ובניה המרכז מופקד שינוי תכנית מיתאר מקומית הנקראת: „תכנית מספר ממ/1457.
השטחים הכלולים בתכנית ומקומם: ישוב: באר יעקב גוש 3783 חלק 5, עיקרי הוראות התכנית: 1. שינוי יעוד אזור חקלאי לאזור מגורים א' מיוחד ושטח ציבורי פתוח על מנת לאפשר תכנית מפורטת והחלוקה למגרשים. לבניה.
כל מעונין רשאי לעיין בתכנית, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל. כל מעונין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר הרואה את עצמו נפגע על ידי התכנית, וכן כל הזכאי לכך על פי סעיף 100 לחוק, רשאי להגיש התנגדות במשרדי הועדה המקומית האמורה, תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות.
התנגדות לתכנית לא תתקבל ולא תידון אלא אם כן הוגשה בכתב בפירוט הנמקות ובלווי תצהיר המאמת העובדות שעליהן היא מסתמכת.
ד. שיש, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז המרכז

כנס מפ"ם בירוחם: הבראת המשק - לא על חשבון העובד

כתבת „על המשמר"

כינוס אזורי של מפ"ם בנושא שכונות ועיירות פיתוח התקיים אתמול בירוחם בהשתתפות ח"כ חייקה גרוסמן, מזכיר מרכז מפ"ם חנן ארז, פעילי מפ"ם „דרום, בהם יוסי מרציאנו וחיים זהבי, ראש מועצת ירוחם ברוך אלמקייס וראש מועצת מצפה רמון שמואל כהן.

ח"כ חייקה גרוסמן אמרה, כי דו"ח הסיעה בכנסת מצביע בבירור על כל מה שעשתה מפ"ם בשכונות המצוקה. „אנו לוחמים את מלחמת המשק, שהיא בעצם מלחמתו של העובד, אלא שבמדינה חושבים שאפשר להבריא את המשק על גבו של העובד". היא כינתה את השנה שחלפה „שנת הבנקים": לא ייצור, לא פיתוח, לא גידול במשק.

חנן ארז אמר, כי נושא השכונות והעיירות הוא חלק מסדר היום של מפ"ם לוועידתה העשירית. השכונות, העיירות, ציבור העובדים וההתיישבות העובדת נדרשים לשלם את מחיר מדיניותה הכלכלית של ממשלת הליכוד הלאומית, אמר חנן ארז והוסיף, כי „זו ממשלה המייצגת את ההון ועוסקת רק בדבר אחד: תשואות הבנקים. את המחיר שילם ומשלם המשק היצרני".

חיזיון אורקולי במצדה פתח חגיגות „אל הנגב"

שלי יחימוביץ'

חיזיון אורקולי חתם אמש את פסטיבל ים המלח ופתח את חגיגות „אל הנגב", הנערכות במסגרת חגיגות ה-40. במקום היה גם קונצרט חגיגי בניצוחו של זובין מהטה.

החיזיון הופק לראשונה על-ידי מרכז ההסברה לכבוד יובל ה-25 למדינת ישראל ולציון 1900 שנה לסיפור מצדה, והוא מבוצע באמצעות מערכות אור וקול חדישות ופעלולים פירוטכניים מתוחכמים. בישול החיזיון נעשה באולפן בפאריס שהופקו בו בעבר החיזיונות המפורסמים בעולם — באקרופוליס באתונה, בפירמידות במצרים ובלובר בצרפת.

לצורך העלאת החיזיון הוכשר במיוחד אמפיתיאטרון טבעי במצדה הצופה אל הסוללה הרומית ואל ארמונות הורדוס.

ארנון הדר ביים את החיזיון ועיצב את התפאורה, דן אלמגור כתב את המלים ונועם שריף הלחין את המוסיקה.

העלאת החיזיון אמורה לקדם את התיירות לאיזור ים המלח וצפון הנגב ומאפשרת שילוב ביקור במצדה וסיורים באתרי נופש ותיירות באיזור. המופעים הקבועים יתקיימו מתחילת אפריל ועד סוף אוקטובר מדי שנה.

בעקבות הפרסומים על משכורת העתק של מנכ"ל „כלל"

קרן ההשקעות של חב' העובדים מכרה אחזקותיה ב„כלל ישראל"

המניות נמכרו לבנק הפועלים וקבוצת „אי.די.בי."

לוי מורב, אורי נחשון

קרן ההשקעות של חברת העובדים מכרה את אחזקותיה במניות „כלל ישראל", בעקבות החלטה שנתקבלה בצמרת ההסתדרות, לאחר הפרסומים על משכורת-העתק של מנכ"ל „כלל" אהרן דברת.

המניות שהוחזקו בידי קרן ההשקעות של חברת העובדים נמכרו לשני בעלי העניין המרכזיים בקונצרן „כלל" — בנק הפועלים וקבוצת „אי.די.בי.". בנק הפועלים רכש כ-1.4 מיליון ש"ח ערך נקוב מניות המייצגות 5.34 אחוזים מכוח ההצבעה, תמורת 17.9 מיליון ש"ח, וקבוצת „אי.די.בי.". רכשה כאחוז ממניות „כלל".

בעקבות שתי הרכישות גדלה אחזקתו של בנק הפועלים ב„כלל" לכ-40.8 אחוז מכוח ההצבעה ואחזקותיה של קבוצת „אי.די.בי." מגיעות עתה לכ-35 אחוז.

המחיר ברכישות אלה גבוה ממחירן של המניות בבורסה, אולם גורמים בשוק ההון העריכו, כי המחיר ששולם לחברת העובדים תמורת המניות היה כדאי.

אחזקותיה של חברת העובדים ב„כלל ישראל" היו קטנות יחסית ולא היקנו לה כל השפעה על ניהול הקונצרן, עם זאת, גרמו אחזקות אלה לקשירת חברת העובדים לכל פרשייה שעלתה ב„כלל", בעיקר בתחום יחסי העבודה. הפרשה האחרונה היתה פרסום שכרו של דברת — שהסתכם בכ-36 אלף דולר לחודש — שגררה ביקורת על ראשי חברת העובדים וההסתדרות. בעקבות זאת הוחלט למכור את המניות ב„כלל" ובכך למנוע אפשרות לקשור את חברת העובדים לאירועים שונים בקונצרן.

עובדי המינהל והמשק ישביתו את בתיה"ח החל מיום ראשון

בעקבות הוראת האוצר שלא לשלם להם עבור השעות הנוספות

יוסף שמי, יהושע מרקוס

עובדי המינהל והמשק בבתי-החולים הממשלתיים החליטו לפתוח בשביתה ביום ראשון הקרוב במחאה על החלטת האוצר שלא לשלם עבור השעות הנוספות שעבדו לאחר השביתה הקודמת כדי להחזיר את בתי-החולים לתיפקוד הרגיל.

יו"ר ועד עובדי המינהל והמשק אמר אתמול, כי נודע לעובדים שמשרד-האוצר אינו מתכוון לשלם להם עבור השעות הנוספות שעבדו לאחר השביתה, אלא ניתנה הוראה לשלם לעובדים תוספת המחושבת לפי ממוצע של שעות העבודה בשלושת החודשים האחרונים. סכום זה, לדברי העובדים, הוא בבחינת לעג לרש וחריגה מהסכם שנחתם עימם לאחר השביתה.

ההחלטה להשבית את בתי-החולים קיבלה יום אישורו של יו"ר האגף לאיגוד מקצועי, חיים הכרפלד.

לא יקבלו תכתיבים

„משרד-הבריאות לא יקבל תכתיבים משרד-האוצר, הפועל מיתוך שיקולים פוליטיים במגמתם לפגוע ברפואה הציבורית" — אמרה אתמול שרת-הבריאות, שושנה ארבלי-אלמוזלינו, לכתבנו במהלך ביקורה בהרצליה כאורחת מועצת הפועלים.

שרת-הבריאות ציינה, כי בעקבות תביעות חוזרות ונישנות של משרד-הבריאות גיאות משרד-האוצר לחדש את המו"מ עם רופאי המדינה. אולם לא ייתכן, אמרה, שהאוצר ינהל מו"מ עם רופאי המדינה בלי השתתפות משרד-הבריאות, אשר מופקד על תיפקודם של הרופאים ומערכת הבריאות כולה. משרד-הבריאות לא ישלים עם תופעה זו ולא יקבל תכתיבים מהאוצר.

עובדי האוניברסיטה העברית מוותרים על 4 אחוזים משכרם

בצלאל עמיקם

ועד עובדי האוניברסיטה העברית נענה לפניית ההנהלה לוותר השנה על 4 אחוזים משכר העובדים, לאחר ויתור של 6.25 אחוזים אשתקד, בשל מצבה הכספי של האוניברסיטה הממשיך להיות קשה.

על-כך מסר אתמול, שמעון בן-חמו, יו"ר ועד עובדי האוניברסיטה, לניסן הרפז, מזכיר ההסתדרות בירושלים, בישיבה מיוחדת שהתקיימה במועצת הפועלים.

לדברי בן-חמו, הסכם זה אושר על-ידי כ-3000 העובדים המינהליים והטכניים.

בן-חמו הדגיש, כי הוועד הסכים ליטול חלק בתוכנית הבראה כללית, שמטרתה לייצב את המערכת הכספית של המוסד.

תוכנית ההבראה כוללת ויתור על 4 אחוזים משכרם של העובדים המינהליים, ויתור של 5.25 אחוזים משכרם של העובדים האקדמאים, סיוע ממשלתי למוסד בסך 6.5 מיליון ש"ח, הגדלת תרומות שוחרי האוניברסיטה ב-2.5 מיליון ש"ח, מכירת נכסים בכל חלקי הארץ בשווי של כ-10 מיליון ש"ח והגבלות ברכישת ציוד.

ניסן הרפז אמר, כי אם המטרה בהסכם זה היא מניעת פיטורי עובדים והבראה, יש לברך על צעדם הנכון של ועד העובדים וההנהלה וציין, כי הוא מצפה שבשנה הבאה יקבלו עובדי האוניברסיטה את מלוא שכרם.

הוארכה חובת חגורות הבטיחות בערים

יוסף שמי

הנהגים והיושבים לידם יחוייבו להמשיך ולחגור חגורות בטיחות בערים עד סוף 1988. כך מסר אתמול שר התחבורה חיים קורפו בפגישה עם כתבים. נהגי מוניות יהיו משוחררים מחובת חגירת חגורות בטיחות.

סקר שעשה המכון לתעבורה בחיפה מצא כי בשלושת חודשי הסקר קטן מספר הנפגעים קשה בתאונות דרכים בערים, לעומת התקופה שבה לא היתה חובה לחגור חגורות בטיחות.

המשטרה דיווחה בטעות על מותו של פורץ

עתיים

הידיעה שהעבירה המשטרה אתמול על מותו של שמעון סויסה במהלך פריצה לדירה בבית שאן, בטעות יסודה. דובר משטרת מרחב העמקים רב פקד ברנרד אופינקארו מסר שהאיש פצוע ומאושפז בבית החולים רמב"ם. נערכת בדיקה לברר את מקור הטעות.

מזג אוויר

הטמפרטורות החזויות: ירושלים 22/9, רמת-הגולן 24/8, צפת 19/9, חיפה 26/13, טבריה 30/13, עפולה 28/14, השומרון 23/10, תל-אביב 25/13, לוד 25/12, עזה 24/11, באר-שבע 27/12, אילת 33/17.
(עתיים)

מפ"ם — מפלגת הפועלים המאוחדת
סניף ירושלים
בחירת צירי הסניף לוועידה הי' של מפ"ם

* הבחירות תתקיימנה היום, 27.4.88, בין השעות 9.00 בבוקר ל-22.00, במועדון המפלגה שברחוב המלך ג'ורג' 14, ירושלים.
* חברי הסניף בעלי זכות בחירה נקראים להצביע ולבחור באופן דמוקרטי את משלחת הסניף לוועידת מפ"ם.
* ביום חמישי ה-28.4.88, תתכנס מועצת הסניף בשעה 19.00. על סדר היום:
  1. אישור תוצאות הבחירות לוועידת מפ"ם.
  2. נציגות מפ"ם במוסדות ההסתדרות.

מזכירות סניף מפ"ם
ירושלים

הודעה בדבר הגשת בקשה לבית המשפט לפירוק חברה
בבית המשפט המחוזי
בנצרת
תיק 141/88
בעניין פירוק החברה משתלת יסוד, גיפסנית וצמחי נוי (1982) בע"מ
המבקש אגרקסקו — חברה ליצוא חקלאי בע"מ.
ע"י ב"כ עו"ד נשיץ ברנדס ושות' שדרות רוטשילד 136, תל-אביב 65272.
נמסרה בזה הודעה כי ביום 20.1.88 הוגשה לבית המשפט המחוזי בנצרת בקשה לפרק את החברה הנ"ל, וכי בקשה זו תישמע בבית המשפט נצרת ביום 9.5.88 בשעה 9.00.
כל נושה או משתתף של החברה שברצונו לתמוך במתן צו הפירוק או להתנגד לו, רשאי להופיע בשעת הדיון, בעצמו או באמצעות עורך הדין שלו, לאחר שימסור למבקש הודעה על רצונו זה.
את ההודעה יש למסור למבקש או לשלחה בדואר באופן שתגיע לידיו של המבקש לפי המען נשיץ, ברנדס ושות' תל-אביב שדרות רוטשילד 136, 65272 לא יאוחר משעה 9.00 ביום 2.5.88.
לנושה או למשתתף שיבקש זאת, ימסור המבקש, תמורת תשלום, העתק מהבקשה לפירוק.
נשיץ, ברנדס ושות', עורכי-הדין
תאריך: 20.4.88

בנק הבניה לישראל בע"מ
ISRAEL BUILDING BANK LTD.

תמצית המאזן ליום 31 בדצמבר 1987

מותאם לחשפעת האינפלציה לפי מדד חודש דצמבר 1987
(בשקלים חדשים)

	ליום 31 בדצמבר 1987	ליום 31 בדצמבר 1986*
מזומנים בקופה ופקדונות בבנק ישראל	4,895,963	3,419,722
פקדונות בבנקים	601,977	66,141
ניירות ערך	2,635,746	2,224,288
הלוואות לציבור	15,426,946	7,159,648
בנינים וציוד	3,965,682	3,942,625
נכסים אחרים	1,022,651	1,529,720
	28,548,965	18,342,144

	ליום 31 בדצמבר 1987	ליום 31 בדצמבר 1986*
פקדונות הציבור	13,605,832	4,643,737
פקדונות והלוואות מבנקים	3,652,063	5,989,136
פקדונות למתן הלוואות	3,835,904	198,640
התחייבויות אחרות	367,692	537,726
סך הכל התחייבויות	21,461,491	11,369,239
הון עצמי	7,087,474	6,972,905
	28,548,965	18,342,144

תמצית דו"ח רווח והפסד לשנה שנסתיימה ביום 31 בדצמבר 1987

מותאם לחשפעת האינפלציה לפי מדד חודש דצמבר 1987
(בשקלים חדשים)

	1987	1986
הפסד מפעולות רגילות לפני מיסים	1,387,013	618,205
הפרשה למיסים	–	167,397
הפסד מפעולות רגילות לאחר מיסים	1,387,013	785,602
חלק הבנק בהפסדי חברה בת שלא אוחדה	51,673	593
הפסד לשנה	1,438,686	786,195

* מוין מחדש

דו"ח על השינויים בהון העצמי לשנה שנסתיימה ביום 31 בדצמבר 1987

מותאם לחשפעת האינפלציה לפי מדד חודש דצמבר 1987
(בשקלים חדשים)

	1987 הון וקרנות הון	1987 עודפים (הפסדים)	1987 סה"כ הון עצמי	1986 הון וקרנות הון	1986 עודפים (הפסדים)	1986 סה"כ הון עצמי
יתרה לתחילת השנה	15,946,996	(8,974,091)	6,972,905	13,689,783	(8,187,896)	5,501,887
הנפקת הון (כולל פרמיה)	1,269,525	–	1,269,525	2,257,213	–	2,257,213
קרן הון בחברה בת שלא אוחדה	283,730	–	283,730	–	–	–
הפסד לשנה	–	(1,438,686)	(1,438,686)	–	(786,195)	(786,195)
יתרה לסוף השנה	17,500,251	(10,412,777)	7,087,474	15,946,996	(8,974,091)	6,972,905

הדו"חות הכספיים המלאים והמבוקרים נמצאים לעיון במשרדי הבנק